

ఆంధ్రపత్రిక

సంచిత్రవారపత్రిక

4 అణాలు
26-3-52

ANDHRA PATRIKA ILLUSTRATED WEEKLY

ఓరుగల్లు కాకతీయ కళాసమితి జనపరి ఉత్సవాలలో ప్రదర్శించబడిన శ్రీ ప్రతాపరుద్రుని చిత్రపటం.

ఆంధ్రవత్రిక

సంవత్సర చందా
రూ. 12-0-0
విడివత్రిక
4 అణాలు

ప్రతి బుధవారము

ప్రకటింపబడును

Founder : K. NAGESWARA RAO

సంపుటము 44
సంచిక 29
26.3-52

నందన సంవత్సర చైత్ర శుద్ధ పాడ్యమి బుధవారము

విషయాను క్రమణిక

మద్రాసు శాసనసభల

సమావేశం

విశ్లేషణ : సావిత్రి	
వ్యాఖ్యలు, విమర్శలు	2
మద్రాస్ డైరీ - సవ్యసాచి	3
రెండు మహానగరాలు (సీరియల్ నవల)	
చార్లెస్ డికెన్స్	4
పెరిపరిక్ - శ్రీ ఇచ్చాపురపు	
జగన్నాథరావు	10
గోడలకి కట్ట - శ్రీ ద్వివేనుల	
సోమనాథశాస్త్రి	16
జాకెట్టు - శ్రీ సోమయాజుల	
ప్రకాశరావు	20
నందనగీతిక - శ్రీ పి. గణపతిశాస్త్రి	24
గొమ్మరిల్లు :	
ఉగాదిపాట - "సింహాశ్రీ"	26
స్వప్నలోకంలో ఆరిన్	32
కాకల్ బెరీఫీన్ (సీరియల్) -	
మార్క్ ట్వేన్	28
ఆరోజు - శ్రీ ఎ. శ్రీనివాస్	27
ముతువులరాణి వసంతికాలం -	34
గుత్తుల ప్రపంచయాత్ర	37
నిరూపక	41

1946 లో ఎన్నికైన మద్రాసు శాసనసభల అంత్య సమావేశం 15 వ తేదీని ప్రారంభమయింది. ప్రతిపక్ష సమావేశాల రంధంలో నైనా కనపడే రిద్దీ, పాడవిడీ ఈమారు ఆరంభంలో కూడా కనపడలేదు. మొత్తం మారుమంది ఉంటారేమో అని అనుకున్నారు. ఎన్నికల్లో ఓడిపోయినవారిలో చాలమంది కనపడలేదు. శాశ్వతవారిలో ప్రస్తుత సభ్యులు కొనివారు ప్రేక్షకుల గాలరీలో కూచుని ఒకసారి శాసనసభ వడక ఎలా ఉంటుందో రిహార్సల్ మానుకున్నారు.

వచ్చిన కొద్దిమందిలో కొందరిలో బోత్రిగా నిరుత్సాహం, నిస్పృహ, నిర్లక్ష్యం గోచరించాయి. కొందరు మరీ హుషారుగా కనపడ్డారు. ఇటువంటి వాలకం చూసే కొందరు అమెరికాలో ఇలాటివాటిని 'కుంటి సమావేశాలు' అంటారు. ఇక్కడ చెన్నువీరినవారూ, కాస్తంతిలో పడి లేచినవారూ, విజయోత్సాహంతో చెన్నువీరు ముకుతిరికి వారూ కూడా తమ కర్తవ్యాన్ని పాటించాలనే భావంతో ఈ 'కుంటి సమావేశం'లో పాల్గొన్నారు. సమావేశం కుంటి దింపుతుందో తెలియదు కొని చర్చలు, ముఖ్యంగా ప్రశ్నోత్తరాలు బోత్రిగా కుంటిగా

ఉన్నాయని చెప్పారు. పెద్దలలాగే వా పెద్దలే. (కొన్ని సభ్యుల్ని పెద్దలన వచ్చుకొని ఎగుంటి సభ్యుల్ని చిన్నలన కూడదు) కొన్ని సభ్యుల్ని ఎల్లకొ జయపజయాల అంతగా (అంటే ఎగుంటి సభ్యులతో పోలిస్తే) కలవరపరచలేదని పిస్తుంది. మార్యసారాయణరావుగారు, లక్ష్మణస్వామి మొదలియార్ గారు తదితరులు ఎప్పటి రీతిగానే అన్ని అంశాలనూ శ్రద్ధగా ఏకాగ్రతతో పరిశీలించి మరీ చర్చించారు. మార్యసారాయణరావు గారి ప్రశ్నలతో కొంత తగ్గినా, బాని ఉపన్యాసంలో విమర్శ ఒక రీతిగా ఉంది.

అసెంబ్లీలో ప్రతిపక్షపక్ష నాయకులుగా శ్రీ తేన్నేటి విశ్వనాథంగారు హుషారుగా మాట్లాడారు. అసెంబ్లీలో కృష్ణ-చెన్నువీరు ప్రాజెక్టు ప్రసక్తి వచ్చే సరికి మాత్రం కొంత వేడి కనపడింది. కొత్త సభా నాయకులు మంత్రి పి. వి. పెట్టిగారు సామ్యభావంతో అందరికీ తగిన సమాధానా లిస్తూ సమర్థు లనిపించుకున్నారు. కొత్త మంత్రివర్గంలో ముఖ్య మంత్రిగానో సభానాయకులుగానో ఉండగల అంశంపై నిరూపించుకున్నారు.

కుంభద్రవలనుంచి విరమించుకున్న
 వారిలో కొందరి ఉపన్యాసాలు మాత్రం
 ఆకర్షణ కలిగించినాయి. ఆచార్యులు
 లైకం ప్రోత్సాహ, ధాన్య సేకరణ
 విధానంవల్లనూ, మద్యనిషేధ విధానం
 వల్లనూ ఎన్నికల్లో కాంగ్రెస్ కి
 పరాజయం కలిగిందనే భావం
 సభ్యులలో కొందరు సందేహమాత్రంగా
 నూచించారు. ఈ రెండు అంశాలలోనే
 కాక ఇతర కార్యక్రమల్లో కూడా
 ప్రభుత్వం తలపెట్టిన మేరకు వికార్యమూ
 తృప్తికరంగా కొనసాగలేక పోయినమాట
 నిజమే. అయితే అంతమాత్రానికి ఆ కార్య
 క్రమాలు తప్పిదాలనుకోడం సబబు కాదు.
 అవి సక్రమంగా అమలుజరపబడకపోవడానికి
 ప్రజల సహకారం వానికి లోపించడా
 నికే సామూహికంగా చూపిన ప్రధాన
 లోపమే కారణం. అధికార వ్యవస్థల్లో
 ఉన్నవారూ, కాంగ్రెస్ పక్షానికి చెందిన
 వారూ ప్రజలతో సన్నిహిత
 సంబంధం ఏర్పరచుకోలేదనీ, సామా
 న్యంగా ప్రజాసౌకాన్ని తృప్తిపరచేవిధంగా
 పరిపాలనా విధానం కొనసాగలేదనీ
 (అంటే లైసెన్సులు, పర్మిట్లు వగైరా పాత
 పాట) చెప్పకుంటున్నాం. ఈ లోపాన్ని
 తీర్చుకోవడానికి ప్రయత్నించాలి కాని
 ప్రజలకి సమ్యక్సమాచారాన్ని పెల్లిస్తే
 ద్వారా తెలుసుకోవాలని ఇన్నాళ్ళ తర
 వాతే అనడం సవ్యంకాదు. ఆ కార్యక్ర
 మాలు ప్రజాసౌకర్యసేవని ఆత్మవిశ్వాసంతో
 ప్రారంభించారు. ఇంక ప్రజలతో దూరం
 పొందడానికి ప్రయత్నించడం ప్రస్తుత
 కర్తవ్యం. భూదనమీసకాదు, తమ అనుభ
 వాలను కొన్నిటిని కొన్నిల్లో వివరించారు.
 కాంగ్రెస్ సంస్థ సభ్యులుగా ఇట్టి వారి
 అనుభవాలు పరిపాలనా విషయాలలో
 ప్రజలతో దూరం సంపాదించడానికి
 తోడ్పడగలవు.

HVM. 100-80 TL.

"మా ప్రతిదిన శక్తికై ఇంట్లో మేము ఎల్లప్పుడూ డాలిన్ వండుతాము"

డాల్లిన్ సరియైన అహారములో
 మీకు కావలసిన శక్తినిచ్చు
 త్రొప్పుపదార్థమును ఇచ్చును

ప్రసిద్ధ ప్రాచీన వలకారుడు
 అలెగ్జాండర్ డ్యూమా రచించిన

కౌంట్ ఆఫ్ మాంట్ క్రిస్టో [రెండు భాగములు]

నంపుటము ఒకటికి 3-8-0

పోస్టుఖర్చులు ప్రత్యేకము.

ఆంధ్ర గ్రంథ మాల, మద్రాసు-1.

★ మ ద్రా న్ డై రీ ★

గతవారం నగరంలో జరిగిన సంఘటనలన్నిటిలోకీ ఎన్నదగినది యెహూదీ మెనూహీన్ వయొలిన్ కచేరీ. మెనూహీన్ బాల్యంలోనే వయొలినిస్తుగా ప్రసిద్ధి పొందాడు. బాల్యంలో కళా ప్రతిభ చూపించినవారు వయస్సు ముదిరిన కొద్దీ కళలో వెనుకబడిపోవటం తరుచుగా జరుగుతూ వుంటుంది. మెనూహీన్ వయస్సు వస్తున్న కొద్దీ ప్రతిభలో కూడా కొంత తగ్గుదల అందుకోగలిగాడు. నేడు ప్రపంచంలో ఉత్తమ వయొలినిస్తులుగా పరిగణింపబడుతున్న కొద్దిమందిలో మెనూహీన్ ఒకడు. భారత ప్రధాని స్థాపించిన జాతీయ సహాయనిధికి ధన సేకరణ చేయాలనే ఉదారాశయంతో మెనూహీన్ భారతదేశం వచ్చాడు. ఢిల్లీ, బొంబాయి, బెంగళూరులలో కచేరీలు చేసి గతవారం మద్రాసు వచ్చాడు. మ్యూజియం ప్రదర్శన కాలంలో కచేరీ జరిగింది. టిక్కెట్లన్నీ చాల రోజులు ముందుగానే అయిపోయినై. కొద్ది టిక్కెట్లు మాత్రం ప్రదర్శన కాలవద్ద అమ్మారు. అనెనా సాయంత్రం ప్రదర్శనానికి పొద్దుటినించి 'క్యూ' లో నుంచున్న వారికిమాత్రం దొరికాయి. మెనూహీన్ సంగీతం విశాలని ఆటలు పెట్టుకుని కూర్చున్న ఆసేతులకు ఆకాభంగం కలిగింది. కాని మద్రాసు రేడియో కేంద్రంవారు కచేరీలోని కొన్ని భాగాలు ప్రసారం చేయటం మూలాన పలువురకు పరోక్షంగానైనా మెనూహీన్ విశే అవకాశం లభించింది. ఇందుకు ఆలిండియా రేడియో వారిని ఆభినందించ వలసి వుంది.

మెనూహీన్ వాయింపిన గీతాలలో చగానినీ (ఇటాలియన్) కృతులు ఉత్తమోత్తమంగా భావించబడుతున్నవి. చగానినీ కాక బీతోవెన్, బాక్, షూమన్, మాక్స్ బ్రూక్ మొదలైనవారి కృతులు, రెండు స్పానిష్ నృత్యగీతాలు వాయిం చాడు. భారతీయ సంగీత సంప్రదాయానికి

అలవాటుపడిన మనము విజాతీయమైన పాశ్చాత్య సంగీతానికి విలువలు కట్టడం కష్టం. కాని ఆ సంగీతంలో ఏమాత్రం క్రుత పరిచయం ఉన్నవారికైనా మెనూహీన్ ని వింటుంటే వయొలిన్ వాద్యం మీద సంపూర్ణాభి కారం ఉన్నవాడు వాయిస్తున్నట్లు అనిపిస్తుంది.

* * * మొన్న 20 వ తేదీన మ్యూజియంలో "కెంకర్స్ వీక్" (ఢిల్లీ) వారు అంతర్జాతీయ బాలచిత్ర ప్రదర్శనం ఏర్పాటుచేశారు. ప్రదర్శనం గవర్నరు శ్రీ ప్రకాశ్ గారిచే ప్రారంభించ బడినది. ప్రారంభసందర్భంలో మద్రాసులోని పుర ప్రముఖులు, మంత్రులు, ఢిల్లీనుండి వచ్చిన కేంకర్ హాజరయ్యారు. ప్రదర్శనంలో ఆర్నెంటి నా, అస్త్రేలియా, సింహళం, కెనడా, చైనా, జెకోస్లావా కియా, ఫ్రాన్సు, ఫిన్లెండు, ఇండోనేషియా, బెర్లియం, ఇండియా, జపాన్, స్వీట్జర్లెండ్, బర్మీ, అమెరికా, బ్రెజిల్, రష్యన్ జనరాలా ల కా లి క లు పంపిన చిత్రాలు ప్రదర్శితమైనవి. వదహారళ్ళలోపు వీల్లు పంపిన బొమ్మలు మాత్రమే స్వీకరించ బడినై.

వదహారళ్ళు పిల్లలువేసిన బొమ్మలు మామ్రం చే, ముఖ్యంగా అయిదా రళ్ళ వారిబొమ్మలు మాత్రే సర్రియలిజమ్, క్యూబిజిమ్,

ఆది 19, 20 తేదీలలో మద్రాసులో వయొలిన్ కచేరీ చేసిన యెహూదీ మెనూహీన్

కు ప్పం ★ బొ ల్లి

వగైరా మేహమచ్చలు, నెగ, సవాయి వ్యాధులకు, గ్యారంటి చికిత్స, క్యాటలాగు ఉచితం. జి. వి. రెడ్డి అండ్ కో., (రిజిస్టర్డ్) "భాస్కరాశ్రమము" గోపాలపురం, తూ. గోదావరి.

దాదాయి జమ్, ఛాన్ ఆర్ ఇత్యాది గొప్ప గొప్ప నామధేయాలతో తెలమణి అయ్యే చిత్రలేఖనానికి ఏమీ తీసిపోవనిం చింది. నామటుకు నాకు కొన్ని కొన్ని బొమ్మలు, అయితే వారిచేత చేయబడినవి, ఏకాపా బొమ్మలని పెప్పివా నమ్రూనికభ్యంతరం లేనట్లుగా కనబడినై. అన్ని జేకాల వారి బొమ్మలలోను మన

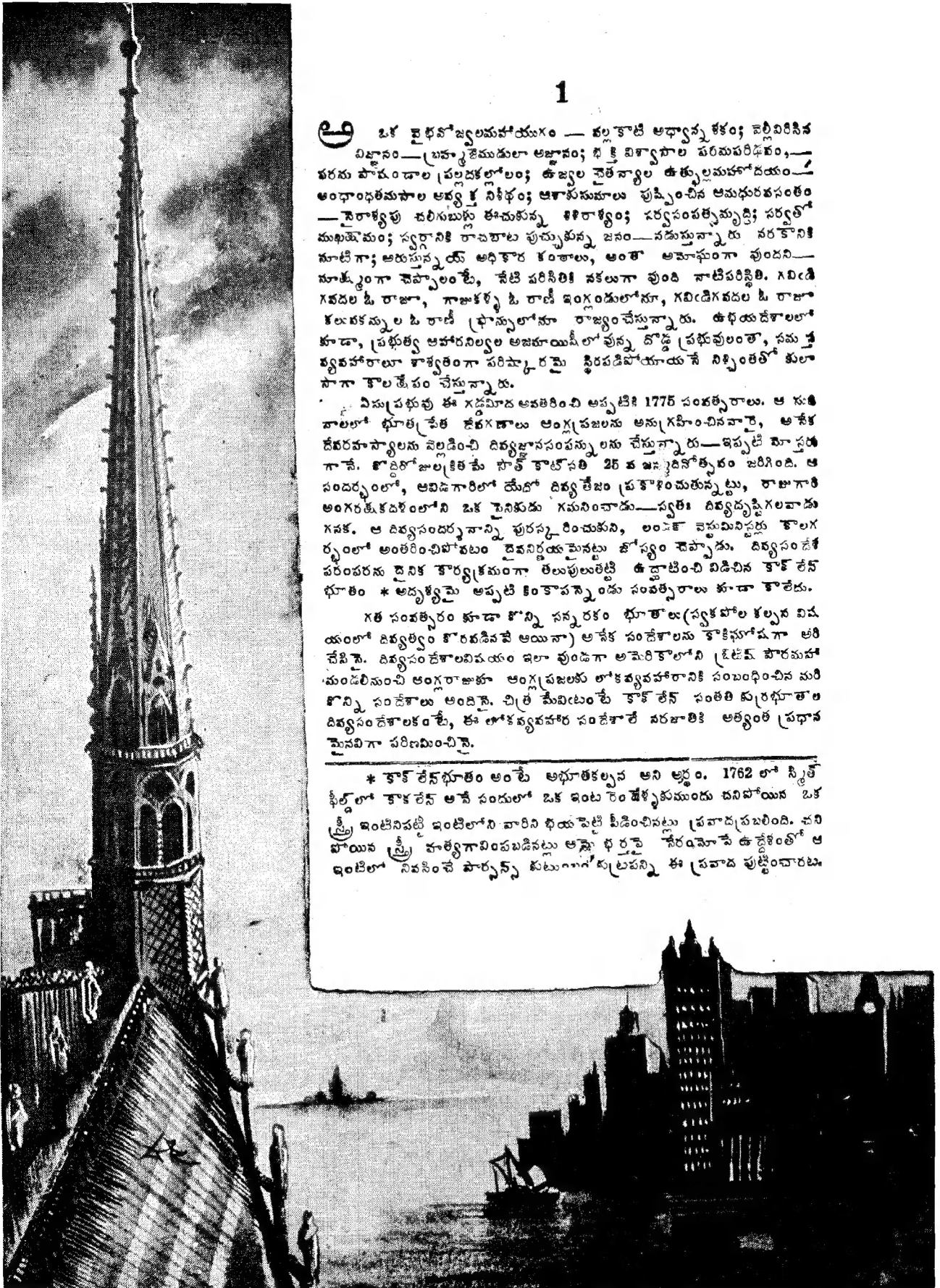
జేకళ్ళ వారి జే ఉత్తమ స్థాయిలో ఉన్నాయనుకుంటాను. ముఖ్యంగా రెండు చూడుతూ చిత్రాలు వయస్సుకు మించిన ప్రతిభ చూపిస్తున్నాయి. తరవాత ఎన్నదగినవి రష్యన్, జపానీస్ పిల్లల బొమ్మలు. రష్యన్ బొమ్మలలో ఆకృతి (Form) (40-వ పేజీ చూడండి)

ఆ ఒక బైబిల్ జ్వలమునాయుగం — కల్కాటి అధ్యాపకకం; పెరివిరిసి
విజ్ఞానం—బ్రహ్మజ్ఞముడులా అజ్ఞానం; భక్తి విశ్వాసాల పరిమళభవం,—
పరమ పాపంచాల ప్రలయకల్లోలం; ఉజ్వల చైతన్యాల ఉత్పల్లముహూదయం—
అంధాంధతమసాల అవ్యక్త నిశ్చయం; ఆశాసుములు పుష్పించిన ఆమధురవసంతం
—నైరాశ్యపు చరిత్రబుగ్గు ఈమకున్న శిశిరాశ్రిం; సర్వసంపత్కృపాద్రీ; సర్వతో
ముఖమం; స్వర్గానికి రాచిబాల పుచ్చుకున్న జనం—సదుస్తున్నారు నరకానికి
నూటిగా; అరుస్తున్న అధికార కంఠాలు, అంత అమోఘంగా వుందని—
నూత్నంగా చెప్పాలంటే, నేటి పరిస్థితి నకలుగా వుంది నాటిపరిస్థితి. గవిడి
గవదల ఓ రాజా, గాజాకళ్ళ ఓ రాణి ఇంగ్లండులోనూ, గవిడిగవదల ఓ రాజా
కలకత్తాలో ఓ రాణి ఫ్రాన్సులోనూ రాజ్యంచేస్తున్నారు. ఉభయదేశాలలో
కూడా, ప్రభుత్వ ఆహారనిల్వల అజమానిలో వున్న దొడ్డ ప్రభువులంతా, సమస్త
వ్యవహారాలూ శాశ్వతంగా పరిష్కారమై స్థిరపడిపోయాయనే నిశ్చింతతో కులా
సాగా కాలక్షేపం చేస్తున్నారు.

విసుప్రభువు ఈ గడ్డమీద అవతరించి అప్పటికి 1775 సంవత్సరాలు. ఆ గుడి
వాలలో భూత ప్రేత దేవతలు అంగప్రజలను అనుగ్రహించినవారే, అనేక
దేవరహస్యాలను వెల్లడించి దివ్యజ్ఞానసంపన్నులను చేస్తున్నారు—ఇప్పటి మోస్తరు
గానే. కొద్దిరోజులక్రితం సాక్షి కౌటోసతి 25 వ అక్షరదినోత్సవం జరిగింది. ఆ
సందర్భంలో, అవిడగారిలో యేదో దివ్య లేజం ప్రకాశించుతున్నట్లు, రాజాగారి
అంగరక్షకదళంలోని ఒక సైనికుడు గమనించాడు—స్వర్గ దివ్యదృష్టిగలవాడు
గనక. ఆ దివ్యసందర్శనాన్ని పురస్కరించుకుని, లంకా వెళుమినిస్తూ కాలగ
ర్భంలో అంతరించిపోవటం దైవనిర్ణయమైనట్లు జోష్యం చెప్పాడు. దివ్యసంజ్ఞ
పరంపరను దైవిక కార్యక్రమంగా తీలుపులుతీటి ఉద్ఘాటించి విడిచిన కాక లేన్
భూతం * అదృశ్యమై అప్పటి కింకాపన్నండు సంవత్సరాలు కూడా కాలేడు.

గత సంవత్సరం కూడా కొన్ని సన్నరకం భూతాలు (స్వకపోలకల్పన విష
యంలో దివ్యర్థం కొరవడినవే అయినా) అనేక సందేశాలను కాకిఘోషగా అరి
చేసినై. దివ్యసందేశాలవిషయం ఇలా వుండగా అమెరికాలోని క్రిటిమ్ పౌరమహా
మండలినుంచి అంగరాజుకు అంగప్రజలకు లోకవ్యవహారానికి సంబంధించిన మరి
కొన్ని సందేశాలు అందినై. చిత్ర మేవిటంటే కాక లేన్ సంతతి మృగభూతాల
దివ్యసందేశాలకంటే, ఈ లోకవ్యవహార సందేశాలే వరజాతికి అత్యంత ప్రధాన
మైనవిగా పరిణమించినై.

* కాక లేన్ భూతం అంటే అధురతల్పన అని అర్థం. 1762 లో స్మిత్
ఫీల్డ్ లో కాక లేన్ అనే సందులో ఒక ఇంటి రెండేళ్ళకుముందు చనిపోయిన ఒక
స్త్రీ ఇంటినిపట్టి ఇంటిలోని వారిని భయపెట్టి పీడించినట్లు ప్రవాదమవలింది. చని
పోయిన స్త్రీ హత్యగావించబడినట్లు ఆస్ట్రేలియన్ నేరంమోపే ఉద్దేశంతో ఆ
ఇంటిలో నివసించే పార్సన్స్ కుటుంబం కుట్రపన్ని ఈ ప్రవాద పుట్టించారట.

స్వీయమనవల

రెండు మహా నగరాలు

చార్లెస్ డికెన్స్

కవచకార్యకాల గలగలతో నడుస్తున్న తేనెసోదరదేశానికి సిద్ధించిన అవధికి, దివ్యజ్ఞానచైతన్యం ప్రాప్తుకు సిద్ధించలేదు. కాని, తోచినమటుకు కాయితంకొని అచ్చువేసుకుని, విలాస భోగాలకు భర్త్యులైపోయి పర్యతాగ్రంథంబు బహుశునా యాసంగా క్రిందికి దొర్లుకొస్తోంది—పట్టుపరువులమీదనుంచి దొర్లినట్టు. ఇంతేగాదు—క్రొత్త ప్రవమతి గురువుల ఆశీర్వాదాలతో మానవత్వసిద్ధికి తాత్కాలిక అనేక మహత్కార్యాలను సంఘటించి విస్తరించుతోంది. శిక్షలు విధించి యువకుల కాటా చేతులూ తెగ నరికించటం, క్రావణాలతో పీకించి నాలికలు చీలికలు చేయించటం, మురికి ఫాదరీల మూత యేదో ఒకటి అలా త్రోవను పోతుంటే, బురదానీళ్లలో బోర్లబొమ్మలగాపడి జోహారు చెయ్యలేదనే నేరానికి, బ్రతికున్న మనిషిని బ్రతుకున్న పక్షంగా పచ్చి జీవాలతో కాల్చి చంపించటం—ఇత్యాదయ, అనేక సత్కార్యాలలో మునిగి తేలుతోంది. ఆ హత్యలన్నిటికీ ప్రతి చిహ్నంలాగా ప్రాప్తు నార్తే మానవారణ్యాలలో, అనారకం కొత్తనెట్లు మొలకలెత్తి వేరు తన్ని పెరుక్కొస్తున్నయ్యే. 'కిరాతుధి' వాటి కన్నీటికి అప్పటికప్పుడే గుర్తులు పెట్టుకొస్తున్నాడు. అవి పెరిగి పెద్దవైతే వాటి బల్లలతో యీటెలు బల్లలు అమరిన ఒక ప్రళయ రథాన్ని నిర్మించాలనే ఉద్దేశంతో—మానవ చరిత్రలో ఒక మహా భీభత్సాన్ని సృష్టించాలనే సంకల్పంతో. అదే సమయంలో పోషి పరిసరాలలో, మురుగుబాడలూ మొంపిబంజరూ రున్న మోట రైతుల గొడ్డవొడ్లలో వందలాది నాలు బళ్లు వరుసలుగా విడిసివున్నయ్యే. ఇరుసుల దాకా లేవడి చుట్టుకున్న వాటి చక్రాలను పండులు మోరలతో వాసన చూస్తున్నయ్యే. 'మృత్యుకర్షకుడు' వాటిని చూచి తల పంకించాడు—విప్లవ శివనామానాలకు వెతుక్కొనక్కరలేదని. 'కిరాతుడు' 'కర్షకుడు' ఇలా నిర్విరామంగా సన్నద్ధులౌతున్నా కూడా—బయటికి మాత్రం ఏ విధమైన అలజడి లేదు. పంజాలు ముడుచుకున్న వారి పద ధ్వనులను ఏ ఒక్కరూ పసిగట్ట లేకపోయారు. పసిగట్టలేక పోవటం లేదు—వాల్చిదూ మేలుకున్నారని భావించటం నిరీశ్వరవాదమూ, దేశ ద్రోహమూ గనుక యే ఒక్కరూ అలాంటి మహాపాపానికి పూనుకోలేదు.

ఇంగ్లండులో: కాంతి భద్రతలన్నీ సర్వనాశనమై, అరాచకం విచ్చలవిడిగా వీరవివారం చేస్తోంది. ప్రాద్దు గర్భానవడటం భయం సాయుధ మురాల నడిపిధి దోపిడీలూ, బందిపొట్టూ, రాజధాని నగరంలోనే దినదినం నిరాశూటంగా సాగిపోతున్నయ్యే. ఇంట్లో వున్న కొయ్యసామాను కట్టలూ, ఏ గిడ్డంగులలోనో భద్రపరుచుకోకుండా, ఇళ్లు తోటల వేసి బయటికి ఊళ్లకు వెళ్లటం సుర

తుతం కాదని అధికారులు గృహస్థులను బహిరంగంగా వెచ్చరించారు. పగటివేళ వర్తక శిఖామణిగా బజారులు చాలామణి అయ్యే మర్యాదస్తుడే, రాత్రి వేళ కొంపలు లూటీలు చేసే గజ దొంగ; తోటి వర్తకుడెవడైనా గుర్తుబట్టి నిలవేస్తే, అమాంతం పరాక్రమించి, పిస్తలతో పరిస్థితిలా వాణ్ణి నేల కొల్పేసి, రివ్యూన గుర్రంమీద ఉదాయించేస్తాడే. ఏడుగురో ఎనమండుగురో కోడు వెంట పోతున్న 'మెయిల్ కోచ్'కి అడ్డం తగులుతారు. 'మెయిల్ గార్డు', తన దగ్గర తూటాలున్నంతవరకూ, వాళ్లల్లో యే ముగ్గురో నలుగురో కాల్చి చంపుతాడు. గార్డుదగ్గర మందుగుండు నిండు కున్నదని తెలియగానే మిగతావాళ్ళు అమాంతం వాడిమీద పడి ఖానీ చేస్తారు. ఆపైని 'మెయిల్ కోచ్'లోవున్న సర్వాన్నీ ప్రశాంతంగా దోచుకుంటారు లండన్ సర్వాధికారి లార్డ్ మేయర్ను పట్టపగలు 'టర్నెవోమ్ పార్క్'లో నిలవేసి, సర్వ పరివార సమక్షంలో, ఒక్కొక్క పిస్తల్ వాలా నిలుపుదోపు చేస్తుంటే అదేమన్న దిక్కులేదు, తక్కిన సామాన్య ప్రజమాట లెక్కేమిటి? రాచనగరు అతిథిమందిరాలలో రాణువులతో సహా పనివేస్తుంచి వున్న దొడ్డప్రభుల రత్న హారాలను తులై దొంగలు చూసుకు పోతున్నారు. దొంగసాత్తు సోదాకోసం, రాచాపు సిపాయిలు బయలుదేరితే, సెయింట్ గైల్స్ లు గాడిజనం, తిరగబడి గుపాకులు పేల్చారు. అందిన జనాన్ని అందినట్లు సిపాయిలు కూల్చారు. ఇన్ని జరుగుతున్నా ఏటి నెవ్వడూ విపరీత విషయాలగా పరిగణించటంలేదు. ఈ గందరగోళాల మధ్య ఉరిదీసే ఉద్యోగుల అవస్థ ఊపిరిసలపకుండావుంది. తెల్లవారితే చిల్లర మల్లర నేరస్తుల్ని ఒక దండా దండా ఉరికి తానికి వేలాడదీయ్యాలి; మంగళవారం నాడు పట్టుకున్న మరో కన్నగాణ్ణి శినివారంనాటికి ఉరిదీసెయ్యాలి; చేతిలో మిగిలివున్న దెజనుమంది నరపక్షపుల్ని న్యూజేట్ రుద్రభూమిలో, పచ్చి జీవాలతో నిలుపునా కాల్చాలి. వెసుమినిష్ఠరు హాలుమందు కరపత్రాల గుట్టకు నిప్పు పెట్టాలి; ఈ పూటకీ పరమ కిరాతుడైన ఒక హంతకుణ్ణి ఖానీ చెయ్యాలి, లేపు కాపు కుర్రాడిచేతిలో కానీ కాజేసిన, దరిద్రపుగొట్టు పెదవను మరొకణ్ణి ఛాత్ర్య చెయ్యాలి.

ఇలాంటివి, ఇలాంటివి ఇంకా వేలా లక్షల సంఘటనలు, 1775 లోనూ అనంతరమూ కూడా విధి విరామంలేకుండా సాగిపోయినై. ఈ పరిస్థితులమధ్య 'కిరాతుడు' 'కర్షకుడు' అంతు తెలియని అజాతంలో సన్నద్ధులౌతున్న వాతావరణంలో, గవిడిగవడల యిద్దరూ, కలవ, గాజుకన్నుల యిద్దరూ, చైవ దత్తమైన తమ అధికారాన్ని నిష్ఠురంగా చెలాయించుతూ ఆటో పోజ్యులై సంచరించుకున్నారు. ఈ గొప్పవారూ, కొరిదిగల

అనువాదం: తెన్నేటి సూరి

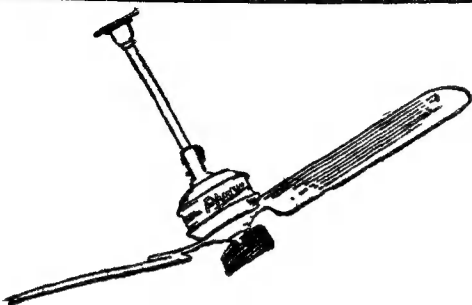
అక్షోపలకుల యితర ముక్కుడి జీవులూ—ఈ గాథలోని వ్యక్తులు సహా తిరిమూ ప్రాణులూ, ఎవరికి వారు తమతమ పాదాల ముందు పరచుకొనివున్న బాటలవంటి ఎవరి మార్గాన వారు యీ విధంగా పోతున్నారో.

2

1775 వ సంవత్సరం, నవంబరు నెల చివరిలో జూలూ, ఒక శుక్రవారం రాత్రి, చాలా ప్రాద్దుబోయిన వేళ, ఈ గాథతో సంబంధం వున్న మొట్టమొదటి వ్యక్తి, డోవర్ రోడ్డు వెంట తలవంచుకుని నడచిపోతున్నాడు. డోవర్ మెయిల్ కోచ్ 'ఫూటర్స్ హిల్' కొండగుట్టమీదికి ఒడిదుడుకుగా ఎక్కుతోంది. కోచ్ కి ప్రక్కగా, తక్కిన ప్రయాణీకులతో పాటు, మరదలుబడి, సదమదమాతూ, మన బాటసారి కూడా కొండమీదికి ఎక్కుతున్నాడు. ఆ గొడ్డుచలిలో ప్రయాణీకులు, అలా క్రిందికి దిగి నడవటం వ్యాయామం చెయ్యాలనే సర్దాతో గాదు. బాడిరోడ్డు, కొండమీదికి ఎగ నెక్కటం, బరువుబండి—గుర్రాలు అప్పటికే చూడునాలుగుసార్లు మొరాయించి నిలబడి పోయినై. ఒక పర్యాయం, అసలు సాంతం తిరుగుబాటుచేసి, కోచ్ ని తిరిగి బ్లాక్ హిత్ కు వెనక్కు యీడ్చుకుపోయే ఉద్దేశంతో, అమాంతం రోడ్డుకు అడ్డంగా యీడ్చేసినై కూడా. ఈ తిరుగుబాటు ప్రమాదాన్ని చెరిటనే గమనించి, కోచ్ వాలా, కొరడాకు పనిచెప్పి వాటి ప్రయత్నం కొనసాగకుండా చేశాడుగాని, అవి విజయంపొందినట్లయితే, జంతువులకు కూడా కొన్నిటికి యోజన కిక్కివుండనే వాదాన్ని మనం అంగీకరించవలసివచ్చేది. ఆ కొరడా చిరుపులతో గుర్రాలు ఓటమిని అంగీకరించి లొంగిపోయి, యధా వూర్వంగా తమ బాధ్యతను తాము నిర్వహించటానికి పూను కున్నయి.

తలలు వేలాడబడిపోతున్నయి; తోకలు గజగజావోలుకు తున్నయి. ఆ లొంపిని బడికోచ్ ని యీడవ లేక వాటి ప్రాణాలు కడ ఒట్టి పోతున్నయి. ఎక్కడి కీళ్లక్కడ సవరిపోతున్నట్లు ఉండుండి ముందుకు కుదబడి పోతున్నయి. అలాంటి ప్రమాదం జరిగినప్పుడల్లా కోచ్ వాలా కొంచెం తమయించి 'ఓహోహో! అంటూ కళ్ళాలు వెనక్కులాగి, ఆపి, వాటిని కాస్త లేచి తేరుకో నిస్తున్నాడు. అలా ఆపినప్పుడల్లా మొమ్మెనలో నడుస్తున్న నాయకాశ్వం, తలా, జాలూ కచ్చెగా విడిలించి 'ఈబండి కొండ మీదికి జేరటం అసంభవం' అనే అభిప్రాయాన్ని విస్ఫుటంగా ప్రకటించుతోంది. ఆ గుర్రం మెడపూసలు గలగల యీడినప్పుడల్లా మన బాటసారి మనసులో యేదో మధనపడుతున్న వాడుగా కం గారుగా తలెత్తి ముస్తున్నాడు.

పొగమంచు దట్టం గా బట్టి పెద్ద పెనుభూతంలా కొండ మీదికి వ్యాపించుతోంది. కన్నుకన్ను పొడుచుకున్నా కను పించటంలేదు. కోచ్ లైట్లు ఎందుకూ కొరగాకుండా వున్నయి. గుర్రాలముందు రోడ్డు నాలుగువారల దూరమైనా కనుపించటం లేదు. ఆయాసం పట్టలేక, గుర్రాలు, మంచులోకి ఆవిర్భవించు స్తుంటే, ఆ పొగ మంచునంతా స్పృశించుతున్నది గుర్రాలేనేమో ననే భ్రమ కలుగుతోంది. మన బాటసారితోపాటు, మరొక యిద్దరు ప్రయాణీకులు కోచ్ ని అంటి పెట్టుకునడుస్తూ, కొండమీది కెక్కుతున్నారు. ముగ్గురూకూడా, చలిగాలి సోకకుండా ఆ పొడమ ప్రకం దుస్తులు వేసుకున్నారు. భూకాశ్వవరకూ 'హా' బూలు తోడుకున్నారు. చెవులమీదకూడా మవరు కి పప్పుకున్నారు. ఒకరినొకరు చూస్తున్నారన్నమాటేగాని ఎవరే పోలికమనిషి రెండోవాడికి అంతుచిక్కకుండా వుంది. మనుషుల శరీరాల పోలికలేగాదు, మనసులు అంతకంటే అంతుచిక్కటంలేదు. ఆ రోజుల్లో ప్రయాణీకులు, త్వరగా ఒకరితో ఒకరు పరిచయాలకు దిగటానికి జంకేవాళ్ళు. అవును మరి—రోడ్డుమీద తారసిల్లే

ఫోనిక్కు పంకాలు

(A. C. & D. C.)

ఫోన్ ఏజెంట్లు :

RM. S. & Co., Ltd, 16, Broadway, MADRAS.

విశాఖపట్టణం ఆండ్ తూర్పుగోదావరి జిల్లాలకు ఏజెంట్లు :-

మెస్సర్సు మాక్ డవ్లీ ఆండ్ కంపెనీ లిమిటెడ్.

విశాఖ పట్టణం.

ఫోనిక్కుల కొరకరిక

రు 1000 బహుమానం

లెప్పర్ క్యూర్

(రిజిస్టర్డ్)

కుష్టు, బొల్లి, సుఖిరోగాదులకు

గ్యారంటీ చికిత్స.

అన్ని రిషంబోను కేటలాగు ఉచితం.

లక్ష్మీ అండ్ కో

(రిజిస్టర్డ్)

H. O. వాల్తేరు, ఆర్. యన్.

బ్రాంచీలు :

2/135 బ్రాడ్వే, మదరాసు.

గాంధీనగర్, విజయవాడ.

కటక్, సికింద్రాబాదు.

రాజమండ్రి etc.

నునువుల్లో యే మనిషేనా దోపిడిగాడు కావచ్చు; లేదా, ఏదోపిడి ముఠాలోనైనా ధరికైవున్నవాడైనా కావచ్చు. షేరికోదార శేషిటి. ఏ దారి మకాంలో ముసినా వాళ్ళే, ఏ సారారుకోణంలో ముసినా వాళ్ళే. హోటలుయజమానిదగ్గరనుంచి గుర్రాల కాల నౌకరుదాకా ఎవరైనా అలాంటివాడై వుండొచ్చు; ఎవణ్ణి నమ్మటం? ఆ సమయంలో, మెయిల్ గార్డు కోవ్ వెనక తన కోసం అమర్చివున్న బల్ల చెక్కమీద నిల్చుని, సరిగా ఇవే మాటలు అనుకుంటున్నాడు, అతని చేతిప్రక్కను అమర్చిఉన్న కొయ్య పెట్టెమీద, ఒక పెద్ద నాటుతుపాకీ, మందు దట్టించి సిద్ధంగా వుండి. ఆ పెట్టెకు అడుగు ప్రక్కనున్న సారసులో ఒక పటాక తీర్చి, తూటాలునింపిన ఏడేనిమిది పిష్టక్లా గుట్టబడివున్నయ్. ఆ పెట్టెమీదికి అనుకుని ఎలాంటి ప్రమాదం వచ్చినా ఎదుర్కోవటానికి సిద్ధంగావున్నాడు.

మెయిల్ గార్డు ప్రయాణీకుల్ని అనుమానిస్తున్నాడు; ప్రయాణీకులు ఒకరి నొకరు అనుమానిస్తున్నారు. గార్డును కూడా అనుమానంగానే చూస్తున్నారు. అందరూ అందరినీ అనుమానిస్తున్నారు. కోవ్ వాలాకు గుర్రాల విషయంలో తప్ప ఇతవ్వరి విషయంలోనూ, ఎలాటి విశ్వాసమూ లేదు ఆగుర్రాలు ప్రయాణం చెయ్యటానికి పనికిరాని స్థితికి వచ్చేకాయనే విషయాన్ని దైవిలు మట్టి ప్రమాణం చేసి చెప్పగల పరమవిశ్వాసంలోవున్నాడు.

‘హయ్! చల్!—ఏది ఇంకొక్క ఊపు—కొండమీదికి

జేరిపోతాం—చల్!’ గుర్రాల్ని కొరడాతో అదిలించాడు. ‘ఇవాళ నా తాడు తెంచారులే!’—

‘జో!’—

‘ఆ!’—గార్డు సమాధాన మిచ్చాడు.

‘ఔమెంతెందీ?’

‘పదకొండూ పదినిమిషాలు’

‘అయ్యో బాబో! పదకొండు కూడా దాటిందీ—చల్!’—

గుర్రం వెన్నుమీద కొరడాచివకు చెజేల్మని మోగిస్తే, కోవ్ ముందుకు సాగింది. జాకోభూట్ల ప్రయాణీకులు ముగ్గురూ, బురద చిందగొట్టుకుంటూ, కోవ్ తోపాటు దబదబా నడుస్తున్నారు. ముగ్గురూ కూడా కోవ్ ని అంటిపెట్టుకుని నడుస్తున్నారు; అది ఆగితే ఆగుతున్నారు; కదిలితే కదులుతున్నారు. కర్మంజాలక వాళ్ళల్లో ఏ ఒక్కడేనా రెండోవాడితో: ‘అలా కాస్త ముందు పోయి నడుద్దాం పదండి’ అని గనగ పూరపాటున అంటే ఆ మొదటివాడు, రెండోవాణ్ణి, దోపిడిగాడే నని యాధిచేసి అమాంతం పిస్తలుతో పేల్చేసే మనస్తీతిలో వున్నారు.

ఆ చివరి ఊపుతో కోవ్ కొండ మీదికి జేరింది. గుర్రాలు తాపీగా నిలబడి ఊపిరి విడుచుకుంటున్నయ్. కోవ్ మళ్ళీ కొండ మీది నుంచి క్రిందికి దిగటానికి చక్రాలు తిరగకుండా అంటగట్టాలి.

(47-వ పేజీ చూడండి)

టెల్లి గాం ఆడ్రస్
Crossword

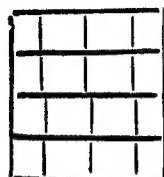
రు. 33,600

పోటీలు
నం. 81

అన్ని సరియైన 21 బహుమతులకు పంచిపెట్టబడును

అన్ని బహుమతులు గ్యారంటీ చేయబడినవి -

అంతా సరిగానున్న ప్రతి ఆస్పరుకు	రు.	1600	ల
మొదటి రెండు వరసలు సరిగానున్న ప్రతి ఆస్పరుకు	రు.	250	ల
మొదటి ఒకవరస సరిగానున్న ప్రతి ఆస్పరుకు	రు.	30	ల
ఏ ఒక వరసైనా సరిగానున్న ప్రతి ఆస్పరుకు	రు.	20	ల
మొదటి రెండు అంకెలు సరిగానున్న ప్రతి ఆస్పరుకు	రు.	5	ల

ఇచ్చట చూపిన చదరంలో 14 నుండి 29 వరకు అంకెలు వాడినిలురావు గాని, అడ్డుముగగాని, అయిమూలలుగగాని ఎటు కూడినను మొత్తం 86 వచ్చునట్లు చేయవలెను. ఒకసంఖ్య ఒకసారి వాడవలెను.

ఆఖరు పోస్టింగు తేది 9-4-52. ఫలితము 21-4-52

ప్రవేశదనుము: ఒక ఎంట్రి రు. 1/-;

గతపోటీ వరితం

మొత్తం 90

4 ఎంట్రిలు రు. 8/-లు, 8 ఎంట్రిలు ప్రతి పెట్టు రు. 5/గా -

కూర్పు: పై కేటువంతున రుసుముతో సాదాకాగిరిం మీద

ఎన్ని ఎంట్రిలేనను పంపవచ్చును. రుసుము మణిఆర్డరు ద్వారా గాని పోస్టల్ ఆర్డరు ద్వారాగాని, బ్యాంకు డ్రాఫ్టు ద్వారాగాని పంపవలెను. ఎంట్రిలు రిజిస్టరు కవరులో పంపితే మంచిది ఢిల్లీలో ఒక సుప్రసిద్ధ బ్యాంకులో డిపాజిటు చేసిన స్వీటుసాల్వ్యాష నుకు సమానంగావున్న సాల్వ్యాష నే సరియైనదిగా యెంచబడును. సాల్వ్యాష నులో ఇంగ్లీషు అంకెలుమాత్రమే వాడండి. పై బహుమతి

మొత్తము రు. 88,800/లు మాను చేరిన అంతా స్వరేణ సాల్వ్యాష నుల సంఖ్యను బట్టి మారును. ఫలితములకుగాను ఎంట్రిలతో స్వంత ఆడ్రస్ (వాసి ఫిళ్ళ అంటించిన కవరు పంపవలెను. ఆర్డరైనది తీర్పు ఖాయముగాను న్యాయబద్ధమైనదిగాను వుండును. మీ ఎంట్రిలు రుసుములు దిగుత ఆడ్రెసుకు పంపండి.

Redfort Trading Co., (43) Regd. Post Box 1337, KatraNeel, DELHI.

32 సంవత్సరముల అనుభవముగల
రెడ్డి అండ్ కో., వారి
(రిజిస్టర్డ్)
కుష్టు, బాల్లి, సుఖ రోగోద
చికిత్సలకు నేడే సంప్రదించండి.
నకలుమందులు చూసి మోస పోకుడు
అల్లిభాషలలో కేట్లాగు ఉచితము.
పాఠశాల: **రెడ్డి అండ్ కో.,**
గోపాలపురం.
(చూర్మగోదారి)
బ్రాంచిలు: నెల్లూరు, బెజవాడ, రాజమండ్రి
సికింద్రాబాద్, విశాఖపట్నం, బరహంపురం
మొదలగు పట్టణములలో.

ఒక గంటలో యావ్యనము
కామ సంభవ
కామవృత్తి, సంసారములను విచ్ఛేదించి
పాదరేపిడి, విరాళమందిన వృద్ధులయందు
శక్తి, ఉత్సాహము విచ్చును. రు. 2.8.0
మదన మంజరి ఫార్మసీ
184, 2వ విభాగ రోడ్డు, మద్రాసు.
బెజవాడ-క్రైస్తవ మిడికల్ కళ్యాణ హాల్
రోడ్డు, రాజమండ్రి-ఉత్కల రోడ్డు 22 కో.
మొదల రోడ్డు, నెల్లూరు: అర్జున్ ఫార్మసీ.

ముగిలము శపథం

“చ్యవన”

“అమ్మాయి నీదగ్గరనే కూర్చో కూడకూడదు?” అన్నది ఎవరి నీటూలో కూర్చున్న ముసలమ్మ. సూర్య నారాయణుని అరికొలిపింట్ల నెత్తికెక్కింది. అసలే అతనికి ఆడవాళ్ళంటే, ఆడోరకం కలకారం. అందులో యిప్పుడు పిలుచుకు పోతున్న అమ్మాయి తన తాతేడీ తెచ్చరకు గారి కూతురు! సూర్యనారాయణా, తెచ్చ రకు ప్రకాశరావుగారూ కేవలం గురు శిష్యుల్లా కాకుండా, ఒకరినొకరు అర్థం చేసికొని ఆప్తులుగా ప్రవర్తించే మిత్రులు. తన చెల్లెలు మద్రాసులో వున్నదనీ, ఆమెకు సుస్తీగా వుండటంవల్ల తన కూతు రును సహాయంకొరకు వంపనలనివచ్చిం దనీ, తనే వెళ్ళాలి అనుకుంటే యింట్లో పని వాడికి సుస్తీగా వున్నదనీ ప్రకాశరావు శిష్యుడితో వెళ్ళబోతున్నాడు. ఇంతలో పోస్టుఫ్యాన్ సడరన్ రైల్వే సర్వీస్ కమి యన్ నుంచి వచ్చిన కవరు సూర్యనారా యణుకిచ్చాడు. నాలుగోకోణాకి మద్రా సులో ఇంటర్వ్యూకు రమ్మని అంగులో వున్నదికో! మేష్టరు ఆప్తుడే మద్రాస్ ప్రయాణం సంగతి చెప్పడం, యింతలో యీ కవరు రాకడం సూర్యనారాయణుకు నవ్వు తెప్పించాయి. మానంగా ఆ కాగితం తెచ్చరకు కిచ్చాడు. ప్రకాశరావుగారు ఆ కాగితం చూచి ‘అయితే మా అమ్మాయిని నీవెంట వంపుతాను-నీకేమీ అభ్యంతరం

లేకపోతే!’ అన్నాడు. ఎటు అనలేకా, ఇన్ని యిబ్బందులలోవున్న మాస్టరుకు యీ మాత్రం సహాయం చేయకపోతే ఎలాగా అనుకోని తప్పుకొన్నాడు సూర్యనారా యణు. ఆడవాళ్ళంటే ఎందువల్లనో విపరీ తంగా విడియపడేవాడైనా-‘ఆ అమ్మాయిని మోసేవని వుండకదా-తనపాటికీ తను రైల్వే కూర్చుంటుంది-ఫరవాలేదు.’ అని మనసు దిట్టపరచుకొన్నాడు. రైల్వేస్టేషనుకు ప్రకాశరావుగారువచ్చి సరళీమా సూర్యనారాయణుని రైలు ఎక్కిం చారు. సూర్యనారాయణ రైలుపెట్టెలో ఒక మూల ఖాళీవుండటం గమనించి ఆ వైపు చూడగా సరళీ అక్కడ కూర్చుంది. సూర్యనారాయణ గేటుదగ్గరేవున్న నీటూలో కూర్చున్నాడు; రైలు కదులుతూ వుండగా ప్రకాశరావుగారు రెండు తెలుగు పుస్త కాలు యిచ్చి - ‘యిది సరళీకివుస్ కాల జేపానికీ’ అన్నాడు. ఆ పుస్తకాలు ఆమెకు వంపుకుండగా ఎవరి నీటూలో ముసలమ్మ అన్నది. - ‘ఆ అమ్మాయి - నీ దగ్గరనే కూర్చోకూడదూ’ అని సూర్య నారాయణ కోపం దీప్తిమింగి పోయి కున్నాడు. సరళీ కూర్చున్నచోట ఒక ప్రయాణీకుడు జానెడు మట్ట వెలిగించి గుప్ప- గుప్పమని పొగ వదులున్నాడు. ఎవరే మనగలరు, వ్యక్తి స్వాతంత్ర్యంవున్న యీ రోజుల్లో సరళీ ముక్కుకు పమటకొండు అడ్డం పెట్టుకు కూర్చున్నది ఈసారి మన

లమ్మ గట్టిగా - ‘అమ్మాయ్! యిక్కడకు రా! యీ రోజుల్లో సిగ్గెమిట్టరా!’ అంటూ విల్పించి - సరళీను వచ్చి సూర్య నారాయణ ప్రక్క కూర్చోమని, సరళీ ఇతని వైపు చూచింది. ఇతను పూచుకోవడం మర్యాదేనాకీ బసన్నలాగా పైకి క్రిందకూ తలవూపేడు. పెమ్మడిగా సరళీ లేచివచ్చింది. సూర్యనారాయణ ప్రక్కన కూర్చోన్న పెద్దమనిషి యిది గమనించి తాను అవతల నీటూలోకి పోతూ సరళీకు సూర్యనారాయణ ప్రక్కస్థలం చూపేడు. ‘నీకు మీమీ కనబడ్డమా మహారాజా!’ అనుకొన్నాడు సూర్యనారాయణ. ఇద్దరూ ప్రక్క ప్రక్కనే కూర్చోన్నా చెకోకవైపుకూ తిరిగి పుస్తకాలు చదువుకోవడం చూచి ఎవరినీటూ చివర కూర్చోన్న వృద్ధుడంపతులు ముసీ ముసీ నవ్వులు నవ్వుకొంటున్నారు. జాపట్ల స్టేషను వచ్చింది. ఆ వృద్ధుడంపతులలో భార్య చెప్పడం-ముసలాయన మల్లెపూలు కొనడం, ఆమె అందులో కొన్ని తీసికొని కొన్ని ముసలాయన కిచ్చి ఏదో చెప్పడం- చూస్తూనే వున్నాడు సూర్యనారాయణ. సరళీ కొనుక్కోవచ్చుననే అభిప్రాయం బుర్రకు తోచలేదు. ఆ ముసలాయన ‘మిస్టర్’ అని పిలిచేసరికి సూర్యనారాయణ వై ప్రాణం వైనే ఎగిరిపోయ్యే పర్యంత మయింది. ఆయన మళ్ళీ పిలిచి ఆ పూలు యిచ్చి ‘అమ్మాయి కివుస్’ అన్నాడు నవ్వుతూ. ఈ మర్యాదంతా సరళీకేనా- లేక యిద్దరూ కలిసివుండడం వల్లనా అని అతని సందేహం. వైగా ఎన్నడు రిదు లూలు గాని-రిబ్బన్న-పొడద్దు వగైరా- అంటే ఆడపిల్లల ప్రత్యేకావసర వస్తువులు తాళి ఎరుగకు. అతని చెల్లెలు ఎన్నడూ అలాంటివి తెచ్చి పెట్టమని అతిడిని అడిగే వారూ కాదు. విధిలేక ఆ పూలు సరళీ చేతిలో పోసి పుస్తకం చదువుతూ కూర్చున్నాడు. ఇంతలో ఒంగోలు స్టేషను వచ్చింది. ముసలాయన మరచెంబు తీసికొని దిగివళ్ళేడు. సరళీ కూడా ఖాళీ మరచెంబు తీసికొని చేతిలో వుంచుకొంది. ఎవరినీటూ

మెరిల్

బాలామంచి
డ్రైబ్యాటరీ రేడియో!

బుష్

బ్రిటన్ బెప్టుకరెంటు &
డ్రైబ్యాటరీ రేడియో!

డిస్ట్రిబ్యూటర్స్

నారాయణ్ రేడియో స్టోర్సు

ప్రకాశం రోడ్డు, గతర్నకునేట, తెలంగాణ 2.

ఎవరెడి బ్యాటరీలు నమ్మకమైనవి ఎల్లప్పుడూను దొరకును.

నవుంసకతైలం

అంగ సరములు బలహీనత 2000
చిన్నచైన, తిరి యధాప్రకారమై పూర్తి
సౌఖ్య మనుభవించుటకు 45 యేండ్ల
ప్రఖ్యాతి చెందినది.

1 సీసా రూ.10/కల్టర్ 30 సీ.రూ 1-0-0.
అర్థసీసా రూ 1/- పంపవలెను.

డా॥ రత్నం నక్క మెడికల్ హాల్
మలక పేట బిల్డింగ్స్,
హైదరాబాద్, డిక్కన్.

ముసలామె అడిగింది. 'అమ్మాయీ! కాఫీ కావరిస్తే తెప్పించుకోరాదా?' అని.

సరళ సూర్యసారాయణ ప్రక్కనే చెంబు పెట్టి పూరుకొన్నది. 'దీని భావమేమి తిరు మలేకా!' అని సూర్యసారాయణ చూస్తుండగా, ఎదటిసీటు ముసలమ్మ 'అమ్మాయీ- మంచినీళ్ళు కావారి గాబోలు - తీసుకురా!' అని హెచ్చరించింది. సరళ తల వంచుకుంటే నూరి చెంబుతీసికొని వెళ్ళి నీళ్ళు తెచ్చి ఆ అమ్మాయి కిస్తుండగానే కేక విసపడ్డది 'ఏకోవ్ నూరి! ఎందాకా?' అని. గేటువైపు చూచేసరికి పాత స్నేహితుడు గోపాలావు, డప్పుడవాలా సర్దుకుంటున్నాడు.

'మద్రాసురా! రైల్వే అపాయింట్ మెంటుకు ఇంటర్వ్యూకు పోతున్నాను.' 'అయితే ఇంటర్వ్యూకి - సమేతంగా బయలుదేరావన్నమాట!'

నూరి గొంతులో వెలక్కాయ వడ్డటయింది. కాదని గట్టిగా చెప్పాడా - ఎదటి సీటులో ముసలమ్మ - సీటు చివరి వృద్ధదంపతులు, ఏమనుకుంటారో? పైగా ప్రకాశరావుగారికే ఆడిపోసుకొంటారేమో 'అడవిలను పరాయివాడితో ఎలా పంపించారని. నూరి మెల్లగాలేచి గోపాలావు దగ్గరకుపోయి మెల్లగా చెప్పేడు -

తన కింకా పెళ్ళికాలేదని-యీ అమ్మాయి తన రెచ్చరయగోరి కుమార్తె - అనీ.

ఇంతలో ముసలమ్మ సరళను అడుగుతున్నది 'ఏమే అమ్మాయీ! మీ ఆయనకు ఏం వుద్యోగం?'.....

మద్రాసునా? 'అ'!

'క్రొత్త సంపాదన - ఇది వరకు అక్కడే వుంటున్నారా?'

సరళ ఏం జవాబుచెప్పారో? 'ఆయన నా మొగుడుకాదు' అంటుందా - పరాయి మొగాడితో యింత ధైర్యంగా వస్తున్నవా అనుకొంటారు. 'నాకు పెళ్ళికాలేదంకా' అంటుందా పదహారేళ్ళు వచ్చినా యింకా పెళ్ళిచేయకుండా ఏటావుంచేడు తండ్రి అంటారు-ఇంతలో మళ్ళీ ప్రశ్న -

'మీ అత్తగారి దేవుడు?'

'గుంటూరు' అన్నది సరళ - యిక తెగించి జవాబు చెప్పదలుచుకొన్నట్లు.

'మీ మామగారేంచేస్తున్నారు?'

'పీడరు'

'మీ అత్తగారి రెక్కడ వుంది?'

'అక్కడే'

'నీకు ఆడవిత్తం తెంతమంది - నురదా తెందరు?'

'అరుగుడు ఆడవిత్తం - నలుగురు మరచుట'

'మీ ఆయన ఎక్కో ఆయన?'

'పెద్దాయన'

'ఆయన కేర మెంత?'

'వందాయారై'

'ఎన్నాళ్ళయింది కావరాని? వచ్చినపు?'

'ఇప్పుడే'

'అదీ! అందుకే అంత సిగ్గుపడుతున్నావు - మా కాంంలో సరేసరి - యిప్పుడు కూడా యీ సిగ్గుమిటి?'

.....

'మద్రాసులో వుండటం మెక్కడ నీకు తెలుసా?'

'ఉహా'

యీ ప్రశ్నలు - జవాబులు - విన్న గోపాలావు లీతరవోయి నూరి మొగం ఎగాదిగా చూస్తూ అన్నాడు.

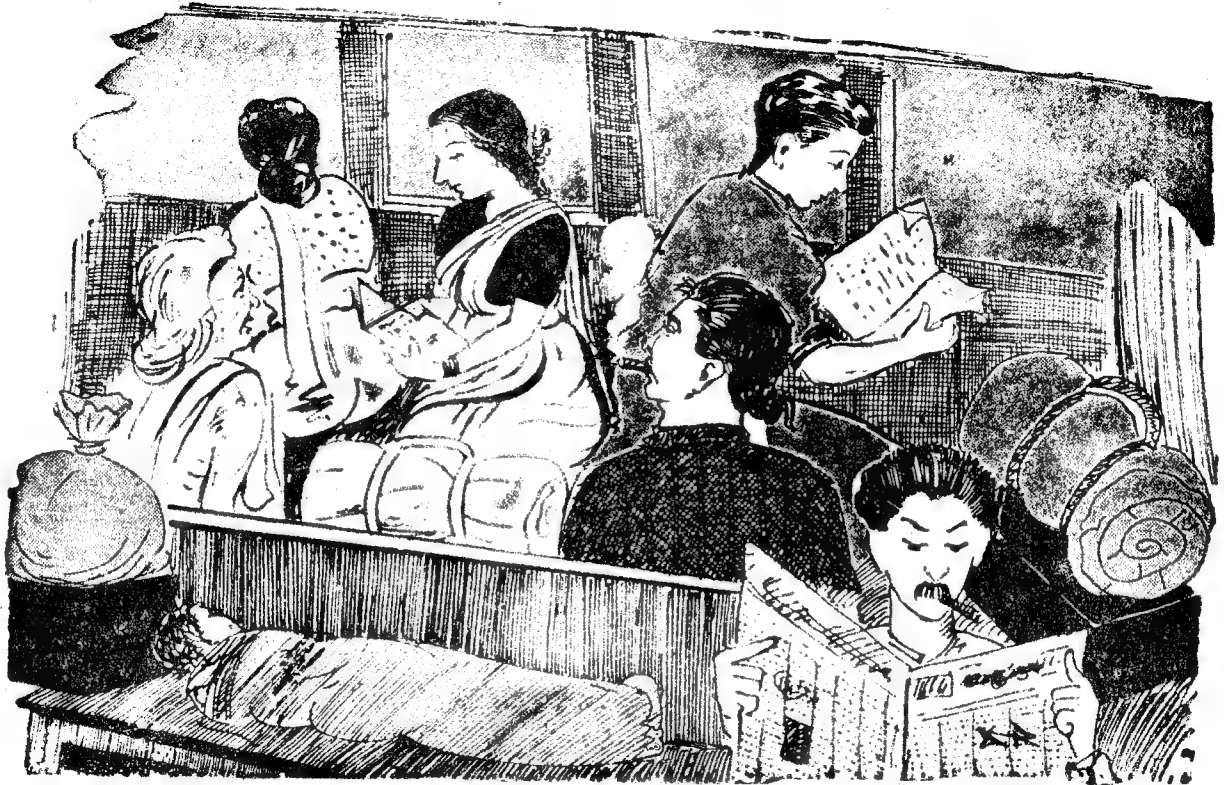
'ఏరా - ఎందుకురా - ఇన్ని అబద్ధాలు చెప్పేవు! పెళ్ళికి వీలవలేదంటాననా?'

'ఏడికావ - నా మాటలన్నీ నిజమే.'

'మరి ఆ మాటలు?'

సూర్యసారాయణ అడతలసిటులోనా!

(15-వ పేజీ చూడండి)

ఇద్దరూ చెరోపక్కకీ తిరిగి కూచున్నారు. ముసలమ్మ వారిని చూసి ముసిముసినవ్వులు నవ్వుపడింది.

పక్షిపత్రిక

‘తమరిని అయ్యగాదు రమ్మంటున్నారండి.’

శేఖరం వ్రాస్తూన్న కాగితం ముగించి, దాన్ని సరియైనచోట పెట్టి తల ఎత్తాడు. తన పని నిర్వర్తించుకుని వెళ్లిపోయాడు అప్పున్న.

‘ఈ రమ్మనడం గంటకి వదిలార్లే ఉండే ఇవారే!’ అనుకున్నాడు గుమాస్తా శేఖరం. టి. యస్. ఓ. ఆనందరావు పంతులు చాలా మంచివాడని ప్రతీతి. అతని మంచితనం శేఖరానికి తెల్లమ కూడా - బాగా. సామాన్య పరిస్థితుల్లో గుమాస్తాలని అల్లరిచేసే తరహాకాదు. ఎంతో అవసరం ఉంటేకాని గుమాస్తాని గదిలోకి పిలిపించుకొడు.

ఇన్నాళ్లనించీ ఈ పిలుపులు శేఖరానికి చాలా అలవాటు లేవు. కాని, నిన్నటి నించీ మాత్రం అసీసరు తనని పడేపడే గదికి పిలిపిస్తున్నాడు.

ఉదయం రెండుసార్లు పిలవడం పెద్ద

అవసరంకోస మేమీ కాదు. మొదటిసారి ఏదో డ్రాఫ్టింగ్ పాఠ పాటు చూపడానికే,

సరిపెట్టుమని చెప్పడానికీ. ఆ విషయాలు మార్టిన్ లో నోట్ చేస్తే చాలదా? కాని, తనని ప్రత్యేకముగా పిలిపించి చెప్పాడు... ‘ఈ డ్రాఫ్టు ఇలాగేనా రాయారీ? వసులు కాస్త అలాగేచించి చెయ్యవద్దా?...’

రెండోసారి మరీ Silly గా ఉంది. ‘కరెంటు రిటర్నులన్నీ వచ్చాయా?’ ‘వచ్చాయండి.’ ‘కస్టోమర్స్ చేశావా?’ ‘చేశానండి.’

‘ఫారాలు సిద్ధం గా ఉన్నాయా రిటర్న్ చెయ్యడానికి?’ ‘ఉన్నాయండి.’

‘ఐతే, ఇంకా రిటర్న్ ఎందుకు తయారవలేదు?’

‘అయిపోయిందండీ...మీ సంతకానికి

పై అధికారి సాధింపులు వడలేనిగుమాస్తా, పిల్ల నివ్వాలనుకొనే పెద్దమనిషి పరీక్షకి నిలవగలడా?

వంతుతాను

‘కాస్త త్వరపడుతూ ఉండాలి శేఖరం, పనులలో. రిటర్నులు చెక్కుచోలే, చూశావ్, హెడ్ ఆఫీసునించి తెలిగ్రామ రిమెండర్లు - అయినా, ఆలస్యం ఎందుకవాలి?’

‘రిటర్నులు పెంటర్లని పిలిపించి నిన్నే వచ్చాయండీ...’

‘ఆ సంగతి నాకు తెలీదా?...సరే, అయినా నిన్ను నేడగవలసిన అవసరం రాకుడదు...వెళ్ళి వేగం పూర్తిచెయ్యి. తొందరలని కాదులే-కాంతంగా చెయ్యి.. అయినా...’

శేఖరం వత్సవన్నాడు ఆయన చాంద

శ్రీ జిచ్చాపురపు జగన్నాథరావు

సత్వానికి.

ఇప్పుడు మూడోపిలుపు... శేఖరం లేచి వెళ్ళాడు.

ఆనందరావు తలవంచుకుని ఏదో తీవ్రంగా రాసేస్తున్నాడు. శేఖరం రాకని ఆయన గమనించనేలేదు. నాలుగైదు నిమిషాలు శేఖరం అలాగే నిలువబడ్డాడు.

ఇంతట్లో ఆయన తలఎత్తి, ‘ఎంతసేపై వచ్చావ్?’ అన్నాడు.

‘ఇప్పుడేనండీ...’

‘ఏం వచ్చావ్?’

‘పిలచారట!’

‘ఓహో!...అదా? నిన్నేదో అడుగుదా మనుకుంటున్నాను. అదేమిటంటే-

నీకు హెడ్ ఫౌండ్ వచ్చునా?’

‘రాదండీ... పైచేకాని, హెడ్ ఫౌండ్

నేర్చుకోలేదు.’

‘అరే...అమ్మాయిలకూడా నేర్చుకొంటూన్న కాలంలో నువ్వు...సరే - ఏం చేస్తాం? మన కరెన్సాండ్లెన్నకి బాగుంటుంది? అనుకున్నాను. సరేలే. వెళ్ళు...’

శేఖరానికి కొంచెం చిరాకు వేసింది. ఈపాటి ప్రశ్నకోసం ఇంత ఉపోద్ఘాతముగా అంత ఉపసంహారము ఏమిటని. ‘ముసలి తనం వస్తుందిగా...చాందసత్వం పెరుగుతోంది’ అనుకున్నాడు కొంతసేపటికి.

ఆనందరావు గారికి నలభై అయిదు సంవత్సరాలు తక్కువ ఉండవు. అందుచేత శేఖరం ఉద్దేశానికి కాస్త బలం వచ్చింది. కొంచెం నెరసిన జుట్టూ, నాల్గింటలమైన కాయమూ, చక్కగా పెరిగిన పెద్ద మీసాలూ, గోల్లరిమ్మ సులూచనాలూ తెల్లని భోవలిమీద తెల్లటి చొక్కా, ఆయన ఆకృతిని చాలా అభిమానయుతం చేస్తాయి. ప్రకాశవంతమైన కళ్ళూ, సుమారుగా ఎప్పుడూ ఉండే ముఖాన చిరు నవ్వు అతని నొక దయమయుడిగా తోపి

స్తాయి.

శేఖరం తన నీటు లో కూర్చుని ఆయన ఆకృతికి తన విషయం

లో ప్రవేశం చేస్తున్న దుర్భాగిన్ని గురించి ఆలోచించుకుంటున్నాడు. ఏమైనాకాని, ఏదో అసామాన్య కారణం ఆయన ప్రవర్తనకి వెనుకఉందా? లేక ఇది రాసున్న వృద్ధాప్యానికి, భాంద

నారసింహలే హ్యమం

బంగారు చేర్చబడినది. మేపాము, నిక్కాక, నిస్సత్తువ కుళ్ల వస్త్రమును వారింది బలమును, కాంతిని, వీర్యవృద్ధిని కలిగించు వరప్రసాదము—

30 కు|| డబ్బి|| రు. 8-4-0 బాప్టేజీ 12 అ. రి. సి. ఏ గ్రికోం పెని. ‘ఆయుర్వేదసమాజం’ వెరిదేమి- నెల్లూరు జిల్లా.

సత్యానికి, నాందీ మూత్రమా? బహుశా ఈ రోజుల్లో ఆయన తనకే తెలియకుండా ముసలితనపు సరిహద్దుల్లో కాలు పెడుతున్నాడు. ఆ ఫలితం మొదటిసారి తనమీద పడి ఉంటుంది!

ఒక్కసారి తన ఆలోచనలకి నవ్వుకుని గుమాస్తా శేఖరం కలం వుచ్చుకుని కోరికనింపడం మొదలుపెట్టాడు. గడియారం కూడా కొట్టింది.

అప్పున్న ని పిలచి, టీ తప్పించుకుని తాగి మళ్ళీ పనిలో పడ్డాడు. అయిదయేక పోదామని లేచి, 'కొగితాల్సిన సభ్యులూంటే, ఆనందరావుగారు మళ్ళీ పిలచారు...

చుట్టూ ఉన్న గుమాస్తా లంతా వెళ్ళిపోతున్నారు. ఆనందరావుగారి హయాంలో గుమాస్తాలు అయిదు తరువాత ఆఫీసులో ఉండనక్కర్లేదు.

'రిటర్ను లన్నీ వేళావా శేఖరం?'

'E. ఫారమ్, అరవై నాలుగూ తప్ప మిగిలినవి వేళానండి'

'ఇంటికి వెళ్ళిపోతున్నావా?'

'మీ రుండుమంటే..'

ఆ మాట అందామని శేఖరం అనుకోలేదు. కాని, గుమాస్తాలో మూర్ఖిభవించిన బానిసత్వం అతనిచేత ఆ మాట ననిపించింది.

ఆనందరావుగారు కుర్చీలోంచి లేచి, 'సరే..... వెళ్ళు' అన్నారు. బ్రిటికాసురా అని శేఖరం ఇంటికి దారితీశాడు.

* * *

శేఖరం సామాన్య కుటుంబానికి చెందినవాడు. అన్న వెంకట్రావు ఉపాధ్యాయుడుగా పనిచేస్తున్నాడు ఎ లి మెంటరీ బడిలో. ఇచ్చే అరవై అయిదు రూపాయిలలో, పిల్లలు లేరు కనక నలుగురూ

బ్రిటికాం అనిపించుకుంటున్నారు. శేఖరాన్ని పెదతండ్రి పిల్లలు లేక అభిమానంతో ఇంటర్ దాకా చదివించాడు. అప్పటి కాయనకే కత్తిలేక, మనివేళాడు చదువు.

అన్నకి తోడైతే కాస్త సంసారం చక్క దిద్దుకోవచ్చునని, శేఖరం గుమాస్తాగా చేరాడు - సర్వీస్ కమిషన్ పాస్ అయి. నానా శ్రమలూ పడి తన డివిజన్ లోనే వేయించుకుని, అన్నకి సహాయపడుతున్నాడు. ఇరవై రెండు శ్రేణి వయస్సు వచ్చినా, జీవితం అంటే బాగా అర్థం కాని అమాయకుడు.

ఆఫీసర్ గురించి ఆలోచించుకుంటూ పరధ్యానంగా ఇంటికి వచ్చి కుర్చీలో కూలబడ్డాడు. ఉదయం వెళ్ళేడిమూ, ఇప్పుడు రావడమూను. ఇంకా, దురదృష్టం కొద్దీ శేఖరం మొదడు యంత్రం కాలేదు.

వదిన కాఫీ తెచ్చి ఇస్తూ..... 'అలాగ ఉన్నావేం?' అన్నది.

'పని ఎక్కువ చేసి...' అని, కాఫీ తీసుకుని, 'అన్నయ్య రాతేమా?' అన్నాడు.

'రారులే... ఇన్స్పెక్టరుగారి అమ్మాయికి ప్రయవేలు చెప్పమన్నారట. ఇవాళనించీ సాయంకాలం అక్కడ ఓ గంట పని.'

గ్లాసు తీసుకుని వదిన లోపలికి వెళ్ళిపోయింది. తల దువ్వుకుని కొంచెం విశ్రాంతి కోసం ఉళ్ళోకి బయలుదేరాడు శేఖరం.

ఆవేళ అతను చాలా అలసిపోయి ఉన్నాడు. తిన్నగా ఊరవతలికి పోయి, ఎండిపోయిన నది ఇసుకతీర్చి పోయి నడిచి నడిచి, అలసిపోయి, మానవుల దృష్టికి అందకుండా ఒక దగ్గర ఏకాంతంగా నిర్మల వాతావరణంలో కూర్చున్నాడు.

ఆ అపూర్వ ఏకాంతం అతనిలోని వ్యక్తిత్వాన్ని బైటికి తీసుకునివచ్చింది. అతడేదో ఇంతకుముందు దురుగని శేలికతనం పొందుతున్నాడు. దూరంగా కనిపిస్తోన్న కొండలూ, పచ్చగా చెట్లూ, ఎండిపోయిన నదీ, కనుచూపుమేర నిర్మానుష్యతా, శేఖరానికి మత్తు కలిగిస్తున్నాయి.

ఆఫీసూ, ఆఫీసరూ, ఇతరప్రపంచమూ, నెలకొట్టే యాపాయిలూ, వార్తా ప్రతికలూ, అన్నీ ఏవో మూర్ఖత్వంగా అతనికి కనిపిస్తున్నాయి. ఒక్కసారి అతనికి హృదయమంతా శేలికపడింది. చాలాసేపక్కడ కూర్చుని తన ఆలోచనా ప్రవాహాన్ని అడ్డులేకుండా పోనిచ్చాడు...

మాటాల్లుగా అతనికి ఒక సంజ్ఞాం వచ్చింది... 'జీవితంలో నేను సాధించినదేమిటి? సాధించబోయేదేమిటి?' అని.

జవాబుకోసం తడుముకున్నాడు. ఏమీ దొరకలేదు. తినడం, తిరగడంతో పూర్వాభ్యాసం గడిచాయి. ఇప్పుడు ఆఫీసర్ చెప్పిన పని చెయ్యడమూ, బానిసత్వానికి ఫలితంగా ప్రభుత్వం ఇచ్చే రూకలని తినడమూ - అతని దైనందిన జీవితభాగాలు. అవే అతని పరమార్థాలు.

'ఈ అంక ఎలాగ వచ్చింది?'

'ఈ రిటర్ను ఇంత ఆలస్యం ఎందుకయింది?'

'ఆ డ్రాఫ్ట్ వ్రాశావా?'

'ఆ కొగితాలు ఇంకా సంతకానికి ఇవ్వలేదేం?'

ఇలాంటి ఇంకో కొన్ని ప్రశ్నలకి తల వంచుకొని సమాధానా లివ్వడం తన విధి. బజారులో రేషన్ డిపో పెట్టి అమ్మతోన్న వ్యాపారి, నిరక్షకుల అయినా, రాగానే ఆసనం ఇచ్చి ఆదరించే ఆఫీసర్, గుమాస్తా వచ్చి నిలబడితే 'ఎందుకు?' అని అడిగే సరికి, కాలం గడిచిపోతుంది.

ఈ రోజు, ఉదాహరణకి, తన పని ఎలాగ ఉంది ఆఫీసులో?

కాలింగ్ బెల్. 'వస్తున్నా బాబూ..!'

అప్పున్న గొంతు.

'శేఖరాన్ని ఇలాగ రమ్మను' ఆఫీసరు.

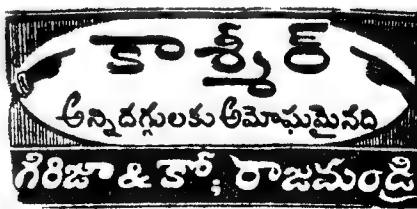
'తమర్ని అయ్యగారు రమ్మంటున్నారండీ' అప్పున్న.

ఒకటి, రెండు... పది... ఎన్ని పార్లమెంటు లేచి, చేతిలో పని వదలి వెళ్ళాలి సింట్. మానవత్వాన్ని విస్మరించి అధికారం చెలాయిస్తోంటే, ఆత్మాభిమానాన్ని మరచి అణగి ఉండాలిందే...

శేఖరానికి ఏడుపు వస్తూంది. ఇంతకు ముందరను ఇలాగ ఆత్మపరీక్ష చేసుకొనే అవకాశం కలగలేదు. తన నిజస్థితి చూసుకుంటే ఇలాగ ఉంది...

వెన్నెల పూరిగా వచ్చింది. అర్ధ వ్యధిత హృదయంతో శేఖరం ఇంటికి మరలాడు.

* * *
మరునాడు మామూలుగా గడిచిపోతుండనే ఆశ లేదు శేఖరానికి... ఏ నిమిషంలో ఆఫీసరుమీద తిరుగుబాటు చేస్తానో అని అతనిలోకి అనుమానం పీడిస్తోంది.

ఇంగ్లీషు విద్యాబోధిని

ఒకరి సహాయ ముక్కరలేకయే ఆంగ్ల భాషను శేలికా నేర్చుకొనుటకు వీలుగ వ్రాయబడినది. 80 దినములలో మంచి భాషాజ్ఞానమును నేర్వవచ్చును. వెల 1-0-0

ఆధునిక కామత్రము

స్త్రీ పురుషులకు సంబంధించిన అనేక రహస్య విషయములు, పాశ్చాత్యుల పద్ధతులు మున్నగునవి విపులీకరింపబడినవి. వెల 2-0-0. పోస్టుఖర్చు చేరు.

ఈ శ్వరి డి కో

పోస్టు బాక్స్ 139 - మద్రాసు

ఉదయం వదిలెను. అయితే తన నీటులో కూర్చున్నాడు. ఆరోజు ఆనంద రావు కేంపు పోయాడని తెలియడం అతనికి చాలా సంతోషాన్ని కలిగించింది.

ఆంధ్రులు కాలమ్స్ లో వేస్తూ, సరి చూస్తూ, కలుపుతూ, పని చేస్తున్నాడు శేఖరం. ఆ రిటర్న్ అయి పోతే ఇంక అర్జెంట్ రిటర్న్ లన్నీ నిధం అయినట్లే.

రెండయింది. చెయ్యవలసిన రిటర్న్ లన్నీ పూర్తయింది. ఇంక డ్రాఫ్టులు రాయాలి. కాస్త కాఫీ తాగితే?

అతనికి అజ్ఞేయా కనిపించలేదు. వెళ్ళాడు. హాలులో ఎవరో స్నేహితులు కనిపించారు. వాళ్ళతో మాటలాడి తిరిగి వచ్చేసరికి కూడయింది.

ఆవేళ అయిదు అయ్యేసరికి ఒక్క శేష మాత్రం వ్రాశాడు... ఇంకా ఒక్క డ్రాఫ్టు మాత్రం పూర్తి అవలేదు.

ఇంటికి వెళ్ళామని లేచాడు. ఆవేళ అతనికున్న స్వాతంత్ర్యమా, స్వేచ్ఛా అతనికి మళ్ళీ కలిగించాయి. మరునాడు ఆనందరావునీ ఈ స్వేచ్ఛ లేకుండా ఎలాగ ఉంటుందో ఆలోచనా మాత్రంగా కూడా అతని మనస్సు వికలత పెడుతోంది.

ఆ సాయంత్రం అతను మళ్ళీ ఏకాంత స్థలానికి పోయి కొన్ని నిమిషాలు గడిపాడు... పూర్తి నెలవురోజులాగ ఉందని కారాజు.

మరునాడు ఆఫీసులో డి. యస్. ఓ ప్రత్యక్షిం అయ్యాడు. మళ్ళీ పిలుపులు.. 'నిన్నటి పని బకాయి ఎందుకుంది? ఒక్క జవాబు కూడా డ్రాఫ్ట్ చెయ్యలేదు. అడుగుంటున్నావా?'

శేఖరం తెల్లబోయాడు... నిన్ను ను తాను అనుభవించిన స్వేచ్ఛకు వడ్డీతో చీవాట్లు తగులుతూన్నట్లుంది.

'నిన్ను కొంచెం వంటలో బాగులేక చెయ్యలేకపోయానండి. ఇవేళ పూర్తి చేస్తాను.'

'ఇవేళ చెయ్యవలసినవి? - తప్పటికే వాయిదా వేస్తూవు కుర్రవాళ్ళకి ఉద్యోగా లిచ్చి భరించడమే కష్టమేయ్. పోనీ, ఉపకారం చేద్దామని నీకు ఇక్కడ ఉద్యోగం ఇచ్చాను. నా పనికి లోపం చేసి...'

'ఇవేళ ఎలాగైనా పూర్తి చేస్తానండి' - శేఖరం మనసు చాలా బాధపడుతోంది. ఒక్కసారి తిరుగబడదామని ఉండతనికి. కానీ...

'సరే - కానీ, పని విషయంలో ఇంకా బాగ్ రక్షణ ఉండాలి'

'సరేనండి'

అతను నీరసంగా నీటు దగ్గరకి కదిలి, కలం తీశాడు. చాలా తొందరగా రాస్తున్నాడు.

రెండయ్యేసరికి బకాయిపని చాలావరకు పూర్తయింది. కలం క్రిందపెట్టి కొంచెం విశ్రాంతి తీసుకుని, అప్పన్నని టీకి పంపాడు. ఇంతటిలో ఆనందరావు అతని నీటుదగ్గరకి వచ్చాడు.

స్ప్రింగులాగ లేచి నిలబడ్డాడు శేఖరం. 'ఎంతసరకు అయింది?'

'ఇంక ఒక్కటి రాస్తే నిన్నటి పని పూర్తవుతుందండి'

ఆనందరావు డ్రాఫ్టులని తీసిచూశారు. అతని ముఖంలో కొంచెం సంతోష కనిపించింది.

'నాకు తెలుసుకోయ్ మళ్ళీ పని

చెయ్యగలవని. బద్దకం అన్నది ఉండే మహా దరిద్రం అనుకో... ఎంత వడలువంచి పనిచేస్తే అంత ఫలితం. సరే... కానీ'

ఆయన వెళ్లిపోయాడు. ఆగమనం ఎందుకో శేఖరాని కేవల అర్థంకాలేదు. టీ తాగి మళ్ళీ కలం తీశాడు.

అయిదు కొట్టేసరికి రెండు రోజుల పని పూర్తిచేసి కేసు విరుచుకుని, సంతోషిగా ఆఫీసర్ గదిలోకి నడిచాడు శేఖరం. అక్కడా, అక్కడా కొన్ని లోపాలని చూపిస్తూ, మొత్తంమీద చాలా అసంతోషాన్ని వెలిబుచ్చలేదు ఆఫీసర్. వాటిని ఫెయర్ కాపీయింగ్ కి ఇస్తూంటే తెలిగ్రాం బంట్రోతు వచ్చాడు. శేఖరం గుండె జలుపున్నది.

వికారమూలేకుండా, ఆఫీసర్ తెలిగ్రాం తీసుకుని చదివి, శేఖరాన్ని చదవమని ఇచ్చాడు... అవి డి. యస్. ఓ నించి విద్య రిపోర్టు తిరుగుటపాలో పంపమని.

'ఏంచేద్దాం?' - ఆఫీసర్.

శేఖరం తెల్లబోయాడు... 'మీ ఇష్టం' 'రాత్రి కాస్త ఇంటికిరా... డిక్టేట్ చేస్తాను. టైప్ చేద్దాగాని. భోజనం చెయ్యగలవేరా.'

రెండో గుమాస్తా శేషగిరిని రమ్మన కూడదా అనుకున్నాడు ఆమాటే అడుగుదా మనుకున్నాడు... కానీ, గుమాస్తా - ఆఫీసరుని ఎలాగ అడుగుతాడు?

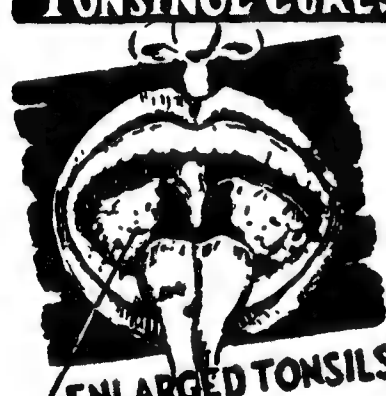
'అలాగేనండి' అన్నాడు చాతాశుడై. ఆనందరావుమీదమాత్రం చాలా కోపం వచ్చింది. ఏమాత్రం సనంఉన్నా, ఈ దరిద్రపు ఉద్యోగాన్ని తత్తెం వదలి వేరే ఏమిటి చెయ్యగలిగినా ఎంత నయం! పగలలా, గారవంలేని పరిసరాలలో విశ్రాంతి లేకుండా, వ్రాత పరికరంతో తానొక పరికరమై పనిచెయ్యడం... ఈరోజు రాత్రి కూడా విశ్రాంతి లేకుండా అతని ఇంటికి వెళ్ళి పనిచెయ్యాలి! గుమాస్తా! 'ఎనిమిదికి వస్తానండి.'

నీరసంగా బయటికి నడిచాడు.

* * *

రాత్రి ఎనిమిదయ్యేసరికి ఆనందరావు గదిలో కూర్చుని శేఖరం ఆయన చెప్పేదంతా టైప్ చేస్తున్నాడు. డి. యస్. ఓ కి ఇచ్చే రిపోర్టులో స్వంత లోపాలని కప్పి వ్రాయుకునేందుకు ఆయన పజ్జే పాట్లూ, అధికారుల అంతరిష్టయాలు గమనించి మధ్యన అతను నవ్వుకుంటూ పనిసాగిస్తున్నాడు. ఎప్పటికైనా ఈ పని పూర్తవుతుందా, పోయిపోయిగా తన ఇంట్లో పడుకుందామా అని అతని దృష్టి.

తొమ్మిదయ్యేసరికి, డిక్టేషన్ అపి, ఆనంద

TONSINOL CURES

ENLARGED TONSILS

Without Operation

టాన్సినాల్ లేబరేటరీ 58, గోవిందప్ప నాయక కాఫీషిప్, మద్రాసు

21,000 టాన్సెల్స్ శేసులకు టెగా టాన్సెల్స్ మందులచే ఆపరేషన్ లేకుండా గాఢరంటేగా వదిల్చిరి. సమస్త గొంతువ్యాధులకు మంచిమందు వత్త్యం లేదు. 40 రోజులకు 9-0-0. 20 రోజు అకు 5-0-0.

కాఫీషిప్ :- ముక్కులో కండలు పెరుగుట, నాసల్ తెలియకుండుట, తల నొప్పి వీటిని ఆపరేషన్ లేకుండా వదు ర్చును. పెద్దలుద్ది 4-8-0; చిన్నలుద్ది 2-8-0 అన్ని మందులమార్పుల్లో దొరి కను. ఆర్డరుతో క్షీ సామ్యు అడ్వాన్సు పంపాలి. గొంతు, ముక్కు, చెవివ్యాధు లకు టాన్సెల్స్ డ్రి వైటారిటీ పె్చు ర్చు వాక్టర్ అప్పారావుగారి నలహా పొందండి.

రావు 'శక్తి' అని కేక వేశాడు. లోపలనించి 'ఎందుకండీ?' అని ప్రతిప్రశ్న.

'కాఫీ అయితే తీసుకురా అమ్మా' శక్తి కాఫీ రెండు కప్పులతో తెచ్చి 'టేబిల్ మీద పెడుతోంటే శక్తి రానికి చిన్న సాక్ కొట్టినట్లైంది.. బద్దకం అంతా పోయి ఒక్కసారి మనసు తాను - ఏని మేట్ అయ్యారు

కాఫీ పూర్తిచేశాక, శక్తిమల్లీ వచ్చి కప్పులు తీసుకుని వెళ్లిపోయింది. 'ఎంత సొందర్యం!' అనుకుని, శేఖరం మళ్ళా కష్టంగా పనిలోకి మనస్సుని త్రోశాడు.

రాత్రి ఇంటికి తిరిగి వచ్చేటప్పుడు అతను గుమ్మం దాటేదాకా చాలాసార్లు వెనుదిరిగి చూస్తూనే ఉన్నాడు.

* * *

రాత్రి పదిన్నర అయింది శేఖరం ఇంట్లోకి వచ్చేసరికి. అలశ్యంగా వచ్చి అందరినీ లేపడం ఎందుకని అతను తిన్నగా గదిలోకి పోయి పడుకున్నాడు. అన్నా, వదినా ఏవో మాట్లాడుకుంటున్నారు.

'అచీర ఇప్పుడెందుకూ? అప్పుడు అవసరం కోర్కె చెప్పాను కావాలని. దగ్గర డబ్బు సిద్ధం గాలేదు. ఊరుకున్నారు. మరదికి సరియైన బట్టలు లేవు. పాపం, ఆఫీసులో ఎలాగ మనులు తాడు? అన్నీ అయేక మానుకోవచ్చును రెండి.'

'కొంచెం లోను తీసుకుంటానులే... నిజమే వాడికి బట్టలులేవు. ఎందుకని అడగలేదు. వాడి జీతమూ మనం చేసిన అప్పులు పూడ్చడానికే వాడుతున్నాము. ఈ నెల వాడిజీతం వాడి బట్టలకే వదిలేస్తే సరి.'

శేఖరం గుండె జలుపున్నది. ఇంట్లో ఇంత క్లుప్తంగా చేసి, క్రేమపడుకున్నారని అతనికి తెలియదు.

'అదీకాక - ఇంక అతని పెరిమాట చూడకపోతే ఎలాగ? దానికి డబ్బు కావాలి. కానియ్యండి...ఎలాగో చేద్దాం. మన ప్రయత్నమీద మనం ఉండాలిగాక, శక్తిశ్రీ, ట్రైపురైటూ, కాఫీ కప్పు, శేఖరానికి ఒక్కసారి జుట్టికి వచ్చాయి.

కాని, తనకి, శక్తిశ్రీకి మధ్యన చాలా అంతస్తులున్నాయి.

తాను, ఆపూట భత్యంకోసం బ్రతుకు తోన్న సుమాస్తా... వెనక నెంట్లున్న భూమిలేని పేదవాడు.

ఆయన పూర్వావతారం సుమాస్తా అయి ఉండవచ్చు. కాని ఇప్పుడాయన ఆఫీసర్.. ఇరవై వేలు రొక్కలూ, వెనకాల

భూమిలూ అవీ ఉన్న ధనవంతుడు.

కాని, ఏదైనా అద్భుతంకోర్కె... తన మార్గత్వానికి తానే నవ్వుకొని, కళ్లు మూశాడు శేఖరం. తెల్లవారూ అతను కలలు కంటున్నాడు.

మరునాడు మామూలుగా ఆఫీసుకి వెళ్లే సరికి రాత్రి ఆలోచనలన్నీ మరలివచ్చాయి. అనందరావు అంటే అతనికి తర్వాత కోపమూ నెమ్మదిగా ప్రారంభిస్తున్నాయి. తాను వాళ్లందరికీ ఎన్నోమెట్లు క్రిందకి ఉన్నాననే భావం అతనిలో తీవ్రభావాలని కలిగిస్తున్నాయి.

విద్యార్థిగా ఉండేటప్పుడు నాటకాలలో శేఖరానికి ఆఫీసరు పాత్రలూ, యువరాజుల పాత్రలూ ఇచ్చేవారు. చిన్నప్పుడు తన జాతకం

చూసి, తనకి రాజయోగం ఉందని చెప్పే రుట. అది నిజమే అయి, అదే అంతిమం అయి, ఈనాటికి తిరిగి సుమాస్తానికి దిగ వారేడు!

ఒక్కసారి ముందరి పీజియన్ పోయూ, ఫైర్, షేడ్లు, ట్రేలూ అతన్ని సత్యం లోకి లాగుకొని వచ్చాయి. కలం తీశాడు.

కాని, కలం సాగడంలేదు. 'పేదరి కమూ, ఆత్మలని చంపుకున్న సుమాస్తాల నైచ్యమూ, తన జీవితమూ, శక్తిశ్రీకి తనకి మధ్య మారమూ ఇతన్ని అతని మనస్సుని ఖీల్చింపజేస్తున్నాయి.

కాలింగ్ బెల్.
'చిత్రం బాబూ!'
'శేఖరాన్ని పిలు!'
అప్పున్న వచ్చి ఆఫీసర్ ఆజ్ఞని వచ్చు

★ ఉగాది అభివందనములు ★

రాజాగోల్లు కపరింగ.కంపెనీ (రిజిస్టర్డ్)

రాజాబిల్డింగు ★ మచిలీపట్నం

**Real Gold Sheet Covered
RAJA BRAND ORNAMENTS**

10 YEARS GUARANTEED

RAJA 1313

RAJA 1311

NETAJI, NEHRU
LAKSHMI, SARASWATHI
SAIBABA.

1311-R
RS 5-40 PER PAIR

PHOTO-RINGS
RS 3-2-0 EACH

235-R

1303

COLOURED
STONE RING
RS 2-12-0 EACH

1304

854

840/1

NEHRU, NETAJI
KRISHNA, ETC. 2-0-0

GANDHI
NEHRU, LAKSHMI
PHOTO-LOCKETS
RS 2-4-0 EACH

VASUNDARA BANGLES 833.

2 2" SIZE. RS 13-0-0 PER PAIR.

70" MINOR CHAIN 18" LONG RS 6-8-0

FLOWER CHAIN 881 24" LONG RS 8-8-0.

RATNAMALA 5 COLOURS STONES

24" LONG 603/13 RS 12-0-0

Catalogue Free on Application

★

గ్యారంటీకి, ఇవి నైపుణ్యానికి;
మన్నికకు ప్రసిద్ధిపొందిన రాజా

ఆభరణములను ధరించండి.

రాజా ఆభరణములు అమూల్య
లోహపు ముక్కలపైన అసలు
బంగారురేకును వేడివల్ల అతికింప
బడిన కట్టు, రేకు తీగలతో

మూరుచేయబడినవి.

★

10 సం॥ గ్యారంటీ

★

ఆర్డరు పంపిన వెంటనే V. P.

ద్వారా పంపబడును

వ్యాకింగు పోస్టేజీ 1-0-0 అదనము

యితర వివరములకై వ్రాయండి.

చెప్పాడు. శేఖరం కుర్చీలోంచి లేవలేదు. ఆఫీసర్ తనని అవమానిస్తున్నట్లు భావించాడు. ఈ పని చాలా చిన్నదయితే నన్ను, స్లిప్ రాయక, తన పెండుకు రమ్మసారి?

కాని, అంతరంగం అతనికి పిరికిమందు పోస్తోంది. ఆయన పెండుకు కోపం తెప్పించాలి? ఏదో పెద్దవాడు... ఏమైనా, ఆఫీసరు—

అతని దౌర్బల్యం అతన్ని జయించింది. లేచి ఆఫీసర్ గదిలోకి వెళ్ళాడు. ఆయన కొంచెం కోపంగా మాసి, 'ఈ డ్రాఫ్ట్ మిటికి? అన్నాడు.

శేఖరం తెల్లబోయాడు. దానిని చాలా తప్పులు మార్పు చేశాడు.

'ఇలాగేనా డ్రాఫ్ట్ చెయ్యడం?'

గుమాస్తాకి కోపం పాదరసం లాగ ప్రాకుతోంది. పరిస్థితులు అతనినిపట్టి ఆపుతున్నాయి. అతను మానంగా ఊరుకున్నాడు.

'కొంచెం కళ్ళు ఉపయోగించు. వెళ్ళు'

కష్టంగా వెనుదిరిగాడు ఆఫీసర్ గది నించి శేఖరం. అడుగుడునా అతనిగుండె బరువెక్కుతుంది. ఎంత నికృష్టమైనది, తన జీవనం!

కాలితంమీద కలం పెట్టలేకపోయాడు. కళ్ళు ఉపయోగించాలి! ఎంత అధికారం! ఇంతకన్న బడిపంతులు ఉద్యోగం ఎంత నయం! గౌరవం ఇచ్చి గౌరవం పుచ్చు కోవడమేనా వాళ్ళకి తెలుస్తుంది!

గడియారం తిరుగుతోంది. అతని మనస్సులో ఆలోచనలు వందలు వేలయ్యాయి.

రెండు కొట్టింది.

మళ్ళా కాలింగ్ బెల్. కొంచెం సేపట్లో అప్పన్న పిలుపు.

చుట్టులోనించి తెల్లకాగితం తీశాడు శేఖరం. ఉద్రేకాన్ని అణచుకుని, వ్రాశాడు:

'గౌరవం ఇచ్చి, గుమాస్తానికూడా మనుష్యులుగా, పరిస్థితులకి తొంగిన అభిగ్రుణ్ణులుగా, గుర్తించలేని మీ ప్రవర్తనకి అసమర్థతినాడకంగా నా రెజిస్ట్రేషన్ దాఖలు చేస్తున్నాను.

మన మందరమూ, మందర మానవులం. తరువాత ఉద్యోగులమూను. కేవలం మీ పదవి మిమ్మల్ని మానవతీతులుగా చేస్తే చాలా విచారించవలసిన పౌరబాటుని మీరు నిజం అనుకుంటున్నారు.

మీలాగే మాకు సంసారాలూ, గౌరవించేవారూ, అన్నీ ఉన్నాయి. ఈ విషయం మీ రెంత త్వరగా గ్రహిస్తే అంత మంచిది. దయతోంచి నా రెజిస్ట్రేషన్ ని అంగీకరించండి...'

కాని, మళ్ళా తొందరపడడం ఎందుకని,

శేఖరం ఉత్తరాన్ని కేబుల్ పెట్టాడు. ఆఫీసర్ గదిలోకి వెళ్ళాడు.

'రావడం ఇంత ఆలస్యం మేం?'

'పనిలో ఉన్నాను'

'ఇంకా ఆరిటర్న్ పూర్తి కాలేదా?'

'లేదు'

'కారణం?'

'కొంత అయింది'

'మిగిలినది?'

'అవుతుంది'

'ప్రాధులించి నిద్రపోతున్నావా?'

'ఇది ఆఫీసర్ తెలుసు'

'మరి?'

'ఒంట్లో బాగులేక'

'చాలే వేమలు.. తల తిరుగుతోందా, అలాగ జవాబిస్తావ?'

'మీరు కొంచెం గౌరవంగా మాటలాడతారా?'

'ను వెయివరే మట్లాడుతున్నావో తెలుసా?'

'తెలుసు. ఇంకొక మనిషితో'

'కళ్ళు కనిపిస్తే ఇంకొంచెం గౌరవంగా మాట్లాడుతావ?'

'మరోసారి చెప్తున్నాను. గౌరవంగా మాట్లాడండి'

'అబ్బా! గౌరవం! పెద్ద మాటలు వచ్చాయే!'

'మానవత్వంలో నమ్మకంఉంటే అది చిన్న పిల్లలకి తెలిసేమాట.'

'కవిత్యం కట్టిపెట్టి అవతలికి పో!'

'నోరు మానుకుని, కూర్చోండి. ఈ ఉత్తరంతోనుకొని, ఈసారి మీరు మీసామా కార్లకిచ్చే గౌరవంతో నన్ను చూడక పోతే ఎలాంటి ఫలితాలు వస్తాయో ఆలోచించుకోండి ఇంక మాటలు మీరారా, బాగైతే, నెలపు.'

శేఖరం వెనుదిరిగి నల్లిపోతున్నాడు.

అనందరావు ఒక్కసారి 'శేఖరం?' అని అరిచాడు. వినిపించుకోకుండానే శేఖరం ఇంటికి దారితీశాడు.

* * *

శేఖరం తిన్నగా ఇంటికి వచ్చాడు.

ఉద్రేకంతో అతని రక్తనాళాలన్నీ తీవ్రంగా పనిచేస్తున్నాయి.

'ఏం ఇంత తొందరగా వచ్చేశావ?'

అంది వదిన.

'ఉద్యోగానికి రెజిస్ట్రేషన్ ఇచ్చాను.'

ఆమె తెల్లబోయింది.

'ఏమిటది, శేఖరం? హాస్యమాడుతున్నావా?'

'లేను వదినా. పశువులాగ చూసేవాళ్ళ దగ్గర ఏంపని చెయ్యమంటావు? మాటలు

మీరాడు టి. యస్. ఓ. చాలాకాలం ఓర్చాను. ఇంక భరించలేకపోయాను.'

'తొందరపడ్డావు శేఖరం. ఈ ఊళ్లో నిన్ను వేయించినదే ఆయనగా? పెద్దవాళ్ళ మీద అంత వేగంగా తిరుగుడతారా?'

శేఖరం తలవంచుకున్నాడు.

'సరిలే. ఏదో అయింది. బతక లేకపోయింది.'

తెంక పెట్టుకోకు!

వదిన శేఖరాన్ని ఆలోచనలో పడవేసింది. అనందరావు నుంచి స్వభావమూ, మొదట తానా ఊళ్ళో ఉద్యోగం తెచ్చుకోడాని కతని సహాయమూ, తనగృహంలో పరిస్థితి అన్నీ అతన్ని ఆలోచింపజేశాయి.

ఈ ఉద్యోగం పోతే, అన్నయ్య ఎంత కష్టపడాల్సి మళ్ళా అనందరావుకి తుమాపణ చెప్పే?

ఫీ...అంతకంటే నీచం ఏమిటుంది? ఒకసారి తన గౌరవం అలాగ పోగొట్టుకుంటే జన్మలో ఇక తల ఎత్తక్కర్లేదు.

'వెంకట్రావు అంతా నన్నాడు?'

కొంచెం తొందరపడ్డా వేమో సరలే. ఏదో అయిందిగా. చూద్దాం...అని మాత్రం అన్నాడు.

కాని శేఖరం చాలా విచారించాడు తన తొందరపాటుకి. రాజీనామా ఇవ్వకుండా ఉంటే చాలా బాగుండు ననుకున్నాడు.

అన్నా, వదినా ఏమీ అనలేకనే ఇలాగ ఊరుకున్నారని అతనికి తెలుసుకు

రాత్రి భోజనాలచేసి, ముగ్గురూ వరండాలో కూర్చుని ఏదో కబుర్లు చెప్పకుంటున్నారని. అనాటి ప్రసక్తి రాకుండానే సంభాషణ సాగిపోతోంది బెట

'శేఖరం!' అని కేక వినిపించింది. తొందరగా నల్లి తలుపు తీశాడు శేఖరం. అనందరావుగారు నవ్వుతూ లోపలికి వచ్చారు.

అంతా తెల్లబోయారు.

'నమస్కారం పంతులుగారూ' అని, వెంకట్రావు ఆయనను లోపలికి తీసుకెళ్ళి కూర్చోబెట్టాడు. శేఖరం చాలా సిగ్గుపడుతున్నాడు; ఆ క్షణంలో ఆయన చాలా మృదయ వైకాల్యం ప్రదర్శించాడని గ్రహించి.

'మీ రిలాగ దయచెయ్యడం చాలా...'

ఏమనాలో తెయలిక ఆగాడు వెంకట్రావు.

'ఏకేవ మేమిలేదులెండి... మీ శేఖరానికి ఇవాళ నామీద చాలా కోపం వచ్చింది. మరి, నేనూ తొందరపడితే ఎలాగ?'

అనందరావుగారు నవ్వుతున్నారు. అక్కడ అందరూ చిరునవ్వుతోనే కనిపిస్తున్నారు.

'I am Sorry. ఉద్రేకానికి తట్టుకో'

లేక పోయాడు. తమిళం చదివే అమ్మలు శేఖరం.

‘అదేమీ అక్కరలేదులే. నువ్వలాగ ఉండేకాని! తేలుకుంటే పెళ్ళి అని ఎలాగ అవుతాయో?’

అందరూ తెల్లబోయారు.

‘అసలు శేఖరాన్ని ప్రత్యేకంగా రాసి రంపాన పెట్టాను వెంకట్రావుగారూ. ఆరే నికి కోపం వస్తే తప్పేముంది?’

‘అతని ఓర్వీని పరీక్ష చేశాను. చూశారూ, కాస్త అత్యగౌరవం ఉన్న మనిషి ఎక్కడ చెబుతుంటాడో అక్కడ చాకా చూశాను. సరిగ్గా పరికాడు. తన గౌరవం నిలబెట్టుకోవాలి! ఉద్యోగానికి రిజిస్ట్రేషన్ ఇచ్చాడు.

‘మనిషిలో ముఖ్యమైనది ఆత్మగౌరవమే కాదు, వెంకట్రావుగారూ? సమర్థత ఉంది, చిరై నంత వరకూ బోల్తాదని స్వభావం ఉంది. అవసరం వస్తే ఏమైనా చేసి ఆత్మగౌరవం నిలబెట్టుకోనే పొరువం ఉంది... అన్న లెండుకోండి ఇంకా?’

అందరూ వింటున్నారు. ఆనందరావు ఎత్తిపాడుతున్న ఇలాగ అంటున్నాడో, ఆయన ఉద్దేశం ఏమిటో ఎవరికీ బోధపడక తెల్లబోయి ఆయన ముఖంలో చూస్తున్నారు.

‘పోనీ అంటే అట్టిను దాటాక చూశారా ఎంతగా గౌరవించాడో? శేఖరం, నువ్వంటే నాకు చాలా మంచి ఆభిప్రాయం ఉందోయో!’

ఆనందరావుగారు చాలా ఉల్లాసంగా కనిపిస్తున్నారు.

‘సరే. దానికేంలేండి. మీ ఋణులు ఎవరు?’

అర్ధంతర మాత్రా వెంకట్రావు చెప్పాడు.

‘ప్రతినించారు. ఇంక అసలు నిద్రయానిక వస్తాడు. రిఫీ, నక్షత్రం, అద్భుతంగా ఉన్నాయి. క వారాడోమం. మీ అమ్మయి!-అంటే మీ తమ్ముడు! మా అమ్మాయి కిరీటాని ఇస్తానని చెప్పడానికి వచ్చాడు. అమ్మాయిని అమ్మాయి చూచాడు... చూడకపోతే అంత ఇష్టమే. ఇంక మీరున్నారు.

★ ★ ★

మరికొంచెం రోజుల్లో శేఖరం పెళ్ళి అయిపోయింది. ఆశీర్వాదిస్తూ వదిలతో ‘చూచావా వదివా, ఆరోజు తొందర వద్దాకన్నా ప్రతి తొందర లేకపోతే...’ అన్నాడు శేఖరం.

‘మనది కాకపోతే’ అని ప్రార్థించే పిండి వదివ.

ముసలమ్మ శపథం

(9-వ పేజీ తరువాయి)

పుండలం చూచి గోపాలావును పిలుచు కల్పి విశదంగా చెప్పేడు. గోపాలావు ఇతరులనుండి తేలుకోలేకుండానే తెల్లారలో దిగిపోయాడు.

తెలుసరిగ ప్రతిష్టపడటానూ ఎవరో ఒకరువచ్చి సరళప్రక్కన భారీసీటులో కూర్చోబోవడం - ముసలమ్మ ‘అ అమ్మాయి పెనిమిటి వస్తాడు’ అని చెప్పి సాగనంతడం నూర్యవారాయన గమనిస్తూనే వున్నాడు.

ఎలాగో మద్రాస్ చేరుకోనే సరికి సాయంత్రం అయింది. స్వేదన దగ్గరకు ప్రకాశరావుగారి బావవేంకటేశ్వరరావు గారూ వచ్చారు. ఎడటిసీటు ముసలమ్మను చూసి - ‘పిన్నీ - నీవు యీ వండో వచ్చావా’ అంటూ ఆ మేమే దింపు కొన్నాడు. నూర్యవారాయన సామాను ఆయన దింపుకోవడం గమనించి, ‘ఏరా-వెంకట-యీ అమ్మాయి ఎవరా?’ అన్నది ముసలమ్మ.

‘మా బావమరది ప్రకాశరావు పెద్ద కూతురు.’

‘పెళ్ళికాలేదు నాబోలునా?’ ‘అవును’

‘మరి యీ అమ్మాయి ఎవరూ?’ ‘ప్రకాశరావు దగ్గర చదువుకునే తురవాడు. మనవాడే.’

‘ఓనీ కడుపు చలగుండా పిమ్మి పిల్ల- ఇందాకటినుంచి ఏమేమో చెప్పితివిగదే!’ వెంకటేశ్వరరావు దిగాలుపడి నూర్యవారాయనవైపు చూచేడు.

‘కాదు మామయ్యా - ప్రతివాళ్ళూ మమ్మల్ని అడగకుండానే మేమేమో తెల్లలక్రింద లెఖకల్లి చూపాడీలే పిం చెయ్యిం! కాదని చెప్పివా నివేట్లు లేక?’ అన్నది ధీమాగా సరళ.

నూర్యవారాయన చేరినంత అర్థంపెట్టుకొని వచ్చేడు.

‘ఓనీ భద్రవా! పిల్ల - కొత్త పెండ్లి కూతురునీ - పిల్ల అమ్మాయి కాని - అయినా...మీ యిద్దరికీ ముడిపెట్టించక పోతే నాకేదో పేరమ్మకాదు మాడు!’ అని ముసలమ్మ శపథం వట్టింది.

నూర్యవారాయనకు యిప్పటికీ అర్థమయింది కొత్తదంతతులకు యింత గౌరవం వుంటుంది నాబోలునని. నిజానికి నూర్యవారాయన వక్కలే ప్రయోగంచేస్తే - రైల్వే నిలబడటానికూడా నిలండేది కాదు.

ఇంతటి శత్రువరికి వెంకటేశ్వరరావు

గారి భార్యకు నెమ్మదిగా భుష్టులు తెలిసింది. నూర్యవారాయన ఇంటియ్యోగ్గకు వెళ్ళినప్పటికీ ముసలమ్మ ప్రకాశరావు గారికి నాటు వాయిస్తున్నది - ‘యీదూ బోదూ బాగావుంది - త్వరగా మూడు ముక్కు వేయించేయ్’ అని.

నూర్యవారాయనకు చాలా కళ్ళు మూడు కొని ‘ముసలమ్మ శపథం నెగ్గించు మహా ప్రభో!’ అని వరాత్పరుడి విన్నవించుకొన్నాడు.

ONCE AGAIN AT LESS THAN Half Price.

FOR 15 DAYS ONLY.
WRIST WATCHES MADE IN FAMOUS SWISS FACTORIES.
EACH - STD. 5 YRS.

GERMAN POCKET WATCH... 20/- 11/-
11 SUPERIOR QUALITY... 20/- 10/-
ENGLISH ALARM TIME PIECE... 15/- 10/-

NO. 535, 5 JEWELS ROLLED GOLD 20/- 14/-
15 JEWELS 11 GOLD 20/- 12/-
15 11 R. GOLD 20 MICRONS 20/- 12/-

NO. 536, 13 1/2 21 CHROME CASE 20/- 12/-
5 JEWELS CHROME 11 20/- 12/-
15 JEWELS ROLLED GOLD 20/- 12/-
15 11 20 MICRONS 20/- 12/-

NO. 537, 11 1/2 21 CHROME CASE 20/- 12/-
5 JEWELS CHROME CASE 20/- 12/-
5 11 ROLLED GOLD 11 20/- 12/-
POSTAGE FREE ON ORDER FOR 2

H. DAVID & CO.
POST BOX NO 11424 (CALCUTTA).

గోడలకి కత్తు

“ఏంలే మాత్తున్నావు అక్కయ్యా! నా మా నూ పెత్తెనా!” అన్నాడు ఒక రోజు కుర్రాడు. తలుపు సందులోంచి ఆ కుర్రునిగా మాత్తున్న కామాక్షి కొంగు లాగుతూ—

“ఇన్ వెధవా! తప్ప! నువ్వు చూడ కూడదు! పోయి పడుకో!” అని కామాక్షి వాడికో మొట్టికాయ పెట్టి తన ధ్యాన్ముంలో మురిగింది.

“ఒసే విమిటయిందే! నన్నో సారి చూడనీ, అంత యిదియిపోతున్నావేమిటి?” అంది లక్ష్మి పైకి వినబడకుండా—కామాక్షి మొహంపొది మొహంపెట్టి.

“అబ్బ! వుండవే ఛస్సున్నా వేమిటి! చూడనిస్తావా? ఏదీ”...అని, కామాక్షి అక్కిని తోసేస్తూ అంది.

“ఎంతసేపని చూస్తావు! నన్నో సారి చూడనీ.”

“ఊ! ఆ పక్కనించి చూడవే నన్ను చాడవెట్టక.”

ఇలా మొత్తంమీదకినకిన లాడుకుంటూ కొంచెం కాలంలోపున్న అడవిల్లలే... నలుగు రైదుగురు...ఆ ద్వారందగ్గర మూగి నవుకుంటో, నువగున లాడుకొంటో మహా ‘ఇద’యి పోతున్నారు.

ఇంతలో ఒక విశంతువు వచ్చి.

“అయ్యో! సింగారంనా? బావుండరా బావుంది, మీరూ మీ బాళకమాను, ఏమిటే చూస్తారు? అలా ఎగబడిపోయి; విరగబడిపోతూ? సిగ్గులేతూ? పొండి! బాగుపడ్డానికా? ఇలాటివే చెడిపోయే బుద్ధులు. కాలంవుండగా మీకేం తెగులరా! పొండి అవతలికి!—అవునే నాగులూ!”

శ్రీద్వివేదుల సోమనాథశాస్త్రి

నువ్వు వున్నావా? పెళ్లికాని పిల్లవి. ఆ మాత్రం జ్ఞానం వుండొద్దు! అయినా నిన్నుని ఏంలాభం పెద్దవాళ్ళ అదులూ ఆళ్ళా వుండాలిగాని. తప్ప! అవునా? ఉండు మీ అప్పుతో చెబుతాను. ఇప్పుడుంచే యిలా అయితే ఆ తర్వాత అయినట్లే వెళ్ళండి యిళ్ళకి! అలా చూస్తారే!”

అని కొంచెం గద్దించి చెప్పేటప్పటికి, ఒక్కొక్కరూ అవతలికి తప్పగున్నారు. యంత చెప్పిన అవిడే సైనుపంచ చెవులకి తగిల్చి, తలుపు సందులోంచి చూడం మొదలెట్టింది. యామె వెనకాలే వెంకమ్మ గారు కూడా వచ్చింది...

“అవునే వెంకమ్మా. ఎరుగున్నట్టు అంత చనువుగా పలకరిస్తున్నా వేమిట!” అంది. సందులోంచి భూమ్మనే ముబ్బమ్మ.

“ఏమో మనకేం తెలుసు? పెళ్ళియిం తర్వాత ఏడాది పూరికనే వున్నారగా— ఆ లోపున వాళ్ళేం మడిగట్టుకు కూర్చు న్నారా? మాటాడుకొనే వుంటారు!”

“అయ్యో య్యో య్యో య్యో...”

ఇది విసగానే—

“ఏమిటే ... దొడ్డమ్మా!” ...అంటూ మళ్ళీ యిందాకటి అమ్మయితే పెళ్లిగా

వెనకలేరుకున్నారు.

“ఇదేం వోద్య మునీ! యిం కా పోలేదూ! ఎంత విరగబడిపోతున్నారే! మీకేం తెలిదనా? అలా చూస్తారా? మీకు పెళ్ళిళ్ళవలేదూ? కావరాలు వేసు కొడం లేదూ? మరీ పిన్నా పెద్దా! మంచి చెడ్డా!! లేకండా పోతుంది! చూడే వెంకమ్మా!”

“అవునరా అవును! మీకు చిన్నవాళ్ళు. చెడిపోతారు తప్ప! కూడదు. పొండి!”

“ఇన్ని చెబుతూ యిన్నేళ్ళూవచ్చి మీకు తెలియకనేనా అంతలా చూసు న్నారు?” అని ఆ నలుగురిలో ఎవరో పుటుక్కుని అడిగింది వుండబట్టిక.

“ఆ! ఏమిటేమిటి? మా సంగతివేరు! నిన్నకాక మొన్న మా కళ్ళముందు వుట్టి మాకే చెబుతారే? ఎంత పెడసరస్విల్ల లయి పోయినారే!”

“వదంజే పోదాం... మనకెందుకు” — అంటూ ఆ నలుగురూ వీళ్ళకి తెలియకండా ఆ పక్కనే కిటికీదగ్గరికి చేరుకున్నారు.

* * *
“కమలా! యిన్నాళ్ళ ఎడబాటు నీకు కష్టం అనిపించలేదా?”

“మీకులేనిది నా కెందు కుంటుంది— మీతోపాటే నేనూను”

“యీ మొదటిరాత్రి నీ కెలాటి అనం దాన్ని యిస్తాందో చెప్పతూ?”

“.....”

“చెబుదూ...!”

“మీకో!”

“నాకే ఎవరనుకుంటారన్న భయం, ఎవరు చూస్తారో అన్న విశుగులేకండా... యిలా ఉండడంకన్నా...అప్పట్లో దొంగ తనంగా... అడేబావుంది!

“అవునండీ...యీ నలుగురిలో నా కదోలా వుంది,”

“యిది ఆచారంకదూ!”

“అవునుగాని తెల్లవారిం తర్వాత... నలుగురిలోనూ చనువుగా ఎలాగ తిరగడం? నాకు సిగ్గుగా వుంది...పైకి వెళ్ళడానికి...”

“సిగ్గుండుకూ...నరూజమైన విషయమే కదూ?”

“అయినా ఏమో అనిపిస్తూంది!”

పై బ్రా
గర్భాశయ రాగనివారిణి

సర్వ గర్భాశయ వ్యాధులను పూర్తిగా పోగొట్టి, సర్పింతోనమును కలుగ జేయుటలో మా పై బ్రా మిక్కిలి ఘనతవహించి నది. అన్ని షాపులలో దొరకును.

రు 2-8-0

KL

కృష్ణా రేబరేటర్
★ బెజవాడ ★

“పోనీ నా దగ్గరేం సిగ్గులేదుకద!” అని
బగ్గరగా తీసుకున్నాడు... ఆమెని...

“.....”

“రా కమలా! అలా మంచమీద
కూర్చుంటాం.”

వద్దండీ... యిప్పుడు...!”

“అదేంటి యింతకు పూర్వమంటే
భయంగాని యిప్పుడేం... యిహ నెవరూ
మన నడిగేవాడు లేడుకదా!”

“అటు చూడండి!”

“ఎటు?”

“రలుపువైపు?”

“ఏం?”

“.....”

“ఏం కమలా?”

“చూస్తున్నారు! చప్పుడు వినబడం
లేదా?”

“ఎవరు?”

“అవతలవాళ్లు!”

“నీ కలా తెలిసింది!”

“నాకు తెలుసు!”

“అఁ!... ఎంత సిగ్గులేదు! ఏమిటి

చూస్తారు? వాళ్ళ ముహూం—యిదేం
చూడవలసిందా?”

“ఏమో అలా చూస్తారు!”

“అంటే—”

“యిలా ఎవరికయినా యీ మూడు
కోణాలూ చూస్తారు?”

“వాళ్ళ! సిగ్గు జ్ఞానం లేదు! అయినా
ఎలా చూడగలుస్తారు? తప్పు కాదా?
ఎవరూ వద్దవరూ?”

“సిల్లలయితే పెద్దవాళ్లు శక్తలేస్తారు—
కంటే పెద్దవాళ్ళే అయితే ఎవళ్ళకగలరు?”
“బావుంది యిదీ ఆచారమేనా ఏమిటి?
శాపదీసి!”

“ఏమో నేనోసారి, మాటవరసని అడు
గుతే అలానే అన్నారు!”

“బావుంది... యీ ఆడవాళ్ళ! మరేం
వసులండవు కామోగు!”

“అందులోనూ పెద్దవాళ్ళకే.”

“ఇలా ఎంతసేపని చూస్తారు?”

“తెల్లవారునా! వాళ్ళకేమిటి!”

“తెల్లవారునా? యిదేం బావుండ
లేదు... వాళ్ళ! తగిన బుద్ధిచెప్పారీ...”

“అదేమిటండీ! వాళ్ళపని వాళ్ళదీ మన
కందుకూ? అయినా వాళ్ళ! సిగ్గుండారీ
గాని... ఎవరూ కయ్యలేకే పూరు
కున్నారా!”

“అలాక్కాదు! యిదేం ఇంతుత్రక
ర్యవశాల అనుకున్నారా?”

“అదేమిటండీయో!”

“అవును. కాదు మరి... బోనులోనూ...
యినపగలాల్లోనూవున్న ఇంతుపులేం చేస్తు
న్నాయో ఎలా పున్నాయో... బాల్లో
చూస్తారు... అలాగే యిక్కడ యీ గదిలో
మనం ఏం చేస్తున్నామో వీళ్లు చూస్తు
న్నారు... అంతేకదా... మరేం లేదా
వుంది... ఛీఛీ... మనుష్యులూ కనుపులా?
యితలా కచ్చిందో మనకి...”

“ఇన్ వెధవా! తప్పు! నువ్వు చూడకూడదు. పోయిపడుకో”

చేతిపనుల వర్తకరహస్య బోధిని

50 హాసాయంనుంచి 500 ఘాసాయం
వరకు నెండు సంపాదించవచ్చును ఇండి
నబ్బు దినుసులు. పెంట్లు, అత్తరు, హీరా
యల్స్, పిప్పరమెంటు, పార్సీన్, వర్ణ
ములు, కవ్వీరు, వర్సత్తు ఊడువత్తులు.
కర్పూరం, నిరా దినుసులు, గిట్టయిచ్చే
విరము, బోదో ఎత్తువిరము, రాణసంధా.
మండులు, సుంభముగా కయారవేయ
వద్దకుంకో 100 పేజీలు గ్రం పెద్దపుస్త
కము వెం రు 1-8.0, పోస్టుచార్జ్ 1
అణాలు. మహారాష్ట్ర పుస్తకశాల,
12, అరుణాచలమొరరి పేరి, మద్రాస్.

“యిది అనాదినుండి వస్తున్నదే!”
 “అవును. అదే నేనూ అంటున్నా...
 యిలాటి అనభ్యంతర
 చారం మనలో ఎలా యిస్తున్నా
 నుండి పాతుకుపోయింది? పూర్వం
 యిదంతా చూస్తూ ఎలా పూరుకున్నాడు..
 పోనీ యిదో ఆచారం అని అనుకున్నా,
 యీ ప్రమాప్తులో అర్థం, లాభం, ఏమి
 టుందనీ? పూర్వం వాళ్లు యిలాటి వాటికి
 పూరుకున్నా...యిప్పటివాళ్ళ కిది కిట్టదు...
 అవునా! నువ్వే చెప్పేవు...యిప్పుడు...
 అయినా అసలు...యీ నలుగురిలోనూ
 యిదో పెద్ద భువకార్యంలా...అందరూ
 చూస్తూండగా ఒక పురుషుణ్ణి ఒక స్త్రీని..
 వేరే...గదిలో పెట్టడం అన్నదే తప్ప—
 దీనివల్ల...భార్యార్థరూప బాంధవ్యం యీ
 వాటినుండి కారీరకంగా కలిసింది—అని
 తెక్కవేసుకుంది! పువకరించి, ఆ తర్వాత
 .. ఎన్నో యిబ్బందులు... తేకండా
 కయ్యడానికి పెద్దలు ఆలోచించి
 పెట్టారు... అయితే యీ దొంగమాపు
 లేమిటి? యితేం కాగులేదు...చిక్కరిన
 బుద్ధి చెప్పారీ!” చిక్కరి చిన్నవాళ్లా
 చితకవాళ్లా! అన్ని తెలిసినవాళ్ళే యిలా
 మాధం ఏమిటి కొరతగా!”
 “బావుండదండీ! అనంతరం గా
 అందరూ ఆ తర్వాత అనుకుంటారు మన
 కెందు!”

“నువ్వేమీ మాటాడకు! అలా మామండు
 మర్నాడు మళ్ళీ చెయ్యకుండా చేస్తాను!”
 “ఒకదాని కొనాటి వస్తుందండీ!”
 “ఏమిరాగు లేకుంటే దొంగలా వాళ్లే
 నోరు మూసుకొని పూరుకుంటారు.
 సువ్వురుకో...”
 అని అతడు తలుపుదగ్గరికి వెళ్ళేడు.
 యీ మాటలన్నీ చెనన్నవాళ్ళకి వినబడ
 లేదా అని అంటారేమో! ఏమో!! అయినా
 వాళ్లు యిలాటి పుణ్యకొలాన్ని వదులు
 కుంటారా?
 యాయన యిలా అకస్మాత్తుగా గభా
 లున తలుపుతీసేటప్పటికి ఆ గాభరాలో
 అక్కడున్న అమ్మలక్కలు ఎటు పోదా
 నికీ తోచక తల్లిబ్బువద్దారు...అయితే ఆ
 విరంతువు రిద్దరూ...అంతలాటి నమయం
 లోనూ అనుభవం వున్నవాళ్ళు గాబట్టి,
 వాటికి ద్వారం తొన్నతప్పుగున్నారు...
 కానీ...అదుపు అజల్లవున్న ఆ అమ్మ
 యిలుమాత్రం—ఏమీ తెలియక భయంతో
 పెరట్లోకి పారిపోయారు! అతడు యీ
 రెండు తలుపులూ గడియవేసి గదిలోకి
 పోయేడు...కర్మకాతూ ఆయన అనుకున్న
 విధంగానే జరిగింది. ఏమంటే—ఆనాడు
 అమర్చబడ్డ గది—వేరే కేటాయింపుగా
 వుంది. ఆ గది నానుకునే చిన్నసావిడి
 వుంది. ఆ గదికిపోయే ద్వారం సావి

డిలో నుండే వుంది. మరే తొన్నా లేదు!
 ఒకటికికూడా అందులోనే వుంది. ఆ
 సావిడికి ఒక ప్రక్క వాకిట్లోకివచ్చే
 ద్వారం, రెండోప్రక్క పెరట్లోకి పోయే
 ద్వారం వున్నాయి...అంతే—పెరట్లోకి
 వెళ్లాలన్నా అటుండి రావాలన్నా యీ
 సావిడిగుండానే రావాలిగాని మరోదారి
 తెన్నూ లేదు. పెరటిగోడలయినా చాలా
 ఎత్తుగా చాటడానికయినా వీలులేకుండా
 వున్నాయి. అంచేత.....అమ్మలక్కలు
 మాదాలంటే యీసావిట్లోనే మాదారి,
 అలాగనే మానీ అతను తలుపు తియ్యగానే
 అమాయకంగా పెరట్లోకి పరుగెత్తారు!
 “కమలా! అయిపోయింది!”
 “ఏమిటండీ? ఏమిచేశారు?”
 “నే ననుకున్నట్టు వాళ్లు పెరట్లోకి పరు
 గెత్తారు...వెంటనే రెండు తలుపులూ
 ఘడియవేసి వచ్చేను.”
 “మంచి...వని...చేశారే! ... అని
 నవ్వుకుంది.
 “యీహా నెలా మాస్తారు!”
 “బాగుంది కానండీ...చెల్లె తలుపు తీసే
 యండి బావుండదు—”
 “ఏం!”
 “మరి పెరట్లోంచి దారిలేదు...యీ
 చరిలో తెలవారూ నునర్ని తిడతారు!”
 “కావాలి! అలా అయితేనేగాని బుద్ధి
 రాదు!”
 “వద్దండీ నామాట వినరూ! ఆ తర్వాత
 నానా మాటలూ అంటారు...అదీకొక
 వాళ్ళవాళ్లు వెతుక్కుంటారు!”
 “వెతుక్కోనీ, ఏమవనీ, యివాళ్ళలా నా
 శృక్కడ వుండవలసిందే...బాగా యింటి
 దగ్గర చీవాట్లయితే నేగాని...కోగం కుడ
 రదు!”
 “మీ యిద్దం. నే చెప్పేను బావుండ
 వని. నా మాటవని అలా చెయ్యండి...”
 “నువ్వేమీన్నా నరే తియ్యను...వడ
 వకుకుండాం.”
 “బావుండదండీ మరిను...మన కెందుకీ
 దోభ.”
 * * *
 “తలుపు ఘడియవేసి వచ్చుంటే
 కామాక్షి...”అంది లక్ష్మీభయంతో.
 “అవును నిజంగానే నేనాడు...
 వచ్చాం...ఎలాగ?” అంది వసుకుతూ
 కామాక్షి.
 “అవునరా...మరోద్వారం నాదా
 లేదు. ఎలాగ నాకు భయంవేస్తోంది!”...
 అంది నుబ్బులు!
 “...ఒకే...నాకు అదోలా వుండే...

అది ఆమెకెన్నడూ ఆశాభంగం కలిగించలేదు!

కర్మానికి వ్యాపారం కావడమిప్పుడు ప్రాచీనం. అందుకే ఆకాశంయిచ్చాడు. అది వాటిల్లోనూ ఆకాశంయిచ్చాడు. అయితే మారినంత తయారే లేదు. “అరుణ” ప్రాచీనం. అందుకే వ్యాపారం కావడం అప్పుడే మొదలుపెట్టారు.

అరుణ

ప్రసిద్ధ గర్భాశయ బలవర్ధక ఔషధము

ఆయుర్వేదాశ్రమం లిమిటెడ్, మద్రాసు-17

మా అమ్మ - నాన్న - ఏమంటారో!" అంది నాగులు..

"అవునుగాని వెంకమ్మా! కుబ్బమ్మా వీరి?"

"అవును వీరి చెప్పా!"

"బాగా తప్పించుకుపోయావే! ఆ ద్వారానపోయి వుంటారు! మధ్య మనమే బాగా వుండిపోయాం!"

"చెప్పలేనమ్మ! ఏడవ సిగ్గు! తలుపు మని తీయకపోతే తెల్లర్లు ఈ చరిలో ఎలాగు? మా ఆయన ఏమంటారో! ఏ మొహం పెట్టుకు వెళ్ళడం!"

"నేరక చూసేం...ఆసలే నామీద ఆరి నిక కోపం - యింక తెల్లారేవరకు ఇంటికి జేరుకోకపోతే ఒళ్లు చూసానం చేస్తారు! కాకం పాలుపోలేదు..." అంటూ ఏడ్చింది కుబ్బులు.

"ఏడవకే కుబ్బులూ - ఏంచేస్తాం... చేసుకున్నది అనుభవించక తప్పకుండా! ఏడమ్మ కడుపు బకారంకానూ? ఎంతవని జేరాడే! ఎలా తెలిసిందో మనం చూస్తున్నామని! మాకు మాత్రం తెంగలేదా? అసలే మా ఆయన అనుమానం మనిషి... ఏమంటారో!" అంది కామాక్షి.

"చంటిపిల్లని పుయ్యాలలో వదిలేసి వచ్చేను. మధ్యాహ్నం పట్టిక పాలు... చిమ్మపెడతాడు...ఎలా పోనూ!" అని అంది లక్ష్మీ కళ్ళనీళ్లు కుడుచుకుంటూ.

"తలుపు వీరినీ ఆ దోచని ఎవరైనా వచ్చి తీస్తారేమో!"

"లేదు! ఆ ద్వారంకూడా వేసేరాడు.. చప్పడయింది! యింకా మన గతి యింతే! వాళ్ళతో ఏమని చెప్పగోడం!"

"మా గొప్పవని చేశాడు లేలే! యింతే వేరాకోక మేమిటి? మర్యాదా మప్పితం వుండవద్దా! ఎవరికీ లేండి వీడికే వచ్చిందా? మనకాలంలో మనకాళ్ళిలాగే చేశారా?"

"పోనీ తలుపుతీయమని బాంకోనేనా చెబుతే!"

"కావుండే! ఏమని అడుగుతాం. అయినా ఏం బావుంటుంది. యిలాంటిప్పుడు...మాదాం ఎప్పటికీ యింకా తీయకపోకు!"

"యీ మాడు కోజులూ అయినాక ఏడు మాడమని బ్రతికులుకున్నా చూస్తారా ఏమిటే!"

"అఁ ఎవరికావాలి! ఏం తెలియండా ఏమిటి?"

"అసలు మనం మాడం నిజంగాతప్పే!"

"యిలా అవుతుందని అనుకున్నామా! కలుగురూ మాకున్నారని చూసేంగాని!"

"ఏదో అనాదినుండీ వస్తున్నదీ... ఎప్పుడూ జరుగుతున్నదే..అనుకున్నాం.. గాని..."

"అప్పుడే రెండుగంట లపుతూంది యింకా తీసేట్టు లేదే!"

"మరింక ఏడు తియ్యడే! వీడి సిగ్గు బాగులవా!"

"అయితే మరేం చెయ్యడం..."

"ఏంచేస్తాం.. యిక్కడే తెల్లారే వరకు వసుకుతీద్దాం..."

"అమ్మయ్యో! రాతెల్లారా! రేపు ఏంమొహం పెట్టుకు యిళ్ళకి వెడతాం! ఏమని చెబుతాం - ఏమైనా వుందీ!..."

"అవును నిజమేగాని వీడిలా మొండి కత్తి కూర్చున్నా దాడు! ఎలాగు మరి!"

"అంతే తిట్లు తినవలసిందేను!"

"అదగ్గో అప్పుడే నాగులు వనికే వుండి!"

"అవునే నాకు నిద్ర వస్తూంది!"

"అయితేరండి యింకెందుకు! ఆ వరం చాలా దొరుదాం!"

అని యిలా తిక్కించుకుంటూ ఆఖరికి ఏంచేసేది లేక అందరూ కొంసలు పరుచు గుని వడుకున్నారు.

"అవునే వెంకమ్మా...మనం అలా వాటి తోవ్వతప్పున్నామా! మన పుణ్యం బావుంది. ఆ గంటలు నలుగురూ చచ్చాడ్య!" అని అంది కుబ్బమ్మ...
"ఏం జరిగింది!" అని అడిగింది వెంకమ్మ.

"ఆ తర్వాత వాడు రెండు తలుపులూ విగించేశాడట...వాళ్లు తెరట్టించి బయటపడ్డానికి దారిలేక అంతసేపూ ఆ చల్లో నానాబాధా పడ్డారట!"

"మాత్రం బాగా అణిగిందే! మనం చెబితే దిన్నారా! పెళ్ళిళ్ళయి కాపురాలు చేస్తూన్నవాళ్లు - సిగ్గులూ అబ్బలూ వుంటున్నారట."

దొడ్డా! మొగుళ్ళదగ్గర ఆమాత్రం భయం వుండకపోతే ఎలాగ?"

"అవునవును! మనలాటివాళ్ళం చూసినా అర్థం వుంది! ముద్దా ముచ్చటా. వాళ్ళకేం కోజా ఎరిగన్న జేకమా!" అని మొహం అదోలా పెట్టి అంది.

"అవునే-విన్నావా? వాడి అనుమానం మందా!"

ఆ కామాక్షి మొగుడు...అది తెల్ల వార్తా యింటికి రాలేదని, మర్నాడు నానా తిట్లూ తిట్టి దాన్ని పుట్టింటికి తోలేరాడట! ఏమైనా బావుందీ!"

"అలాగా! యిది విన్నావా? కుబ్బుల్ని మరి లేవలేకండా చిత్తకేసి వదిలేడట దాని మొగుడు. పాపం ఆ చెప్పటి అది కాబట్టి ఓర్చింది...జ్వరంతో మూలగు తూండిట! నిజమేనా?"

"అవునే నే మాకాను! పాపం...ఏడు వూండి. లక్ష్మీ మొగుడు...యింట్లో ఆచారే లేకపోవట్టి సరిపోయింది..అయినా వాడంత తొందరమనిషి కాడు లేనే!"

"వాడు రెక్కడా కనిపించడం లేదేం.. ఎప్పుడూ వీధిలోనే వుండేడి!"

"యింకెందుకు కనిపిస్తుంది?...ఆకోజాని వాళ్ళ...నాన్న...యింకెక్కడేనా తిరుగు కున్నట్టు కనిపిస్తే దాన్ని వాళ్ళమ్మని కూడా పూరణా వస్తామట! అంతేత వాళ్ళమ్మ ఎక్కడికి పంపడం చూసేసింది!"

"మంచి కనిఅయింది లేనే...ఆపాటి భయభక్తుల్లో వుంచాలి!...అయినా మన కెందుకులే...గోడలకి చెవులుంటాయి... పూరణా ఎవరీ మనమీద నిరుదుకు పడతార...!" అని యిలా ఆ యిద్దరూ అక్కను వుండబట్టక వాళ్ళమీద అనుకున్నారు.

బ్లడ్ టోన్

రక్తమును శుద్ధిచేసి
నరములకు బలమునిచ్చి
ఆరోగ్యమును దృఢీకరించు
టానిక్

మోడల్ ఫార్మసీ
విజయవాడ

BLOOD TONIC
BLOOD TONIC
MODEL PHARMACY
VIZAGAPATA
Y.R. SUNDI

జాకెట్లు

[రంగారావు యింటో]

లలిత: ఏవండోయ్, మిమ్మల్నే... ఇల్లు లోలబడిపోతున్నా లేవరేం... ఇదిగో, మిమ్మల్నేనండీ... దొంగలు పడ్డారండీ... అబ్బబ్బబ్బ... లేవండీ తొందరగా.

రంగారావు: (గాభరాగా) ఆ... ఆ... ఏమిటి? దొంగలా? ... ఎక్కడ? ... ఏం పోయింది? ...

ల: మనింటోనేనండీ... నా జాకెట్లు..

రం: జాకెట్లు! ... ఇంకా... వెండి సాగానులన్నీ భద్రంగా వున్నాయా? యిల్లంతా గాలించి యింకా యేవైనా

అదే వేసుకొన్నాను.

రం: ఎక్కడికి పోతుందిలే. ఇంట్లోనే వుంటుంది. ఈ జాకెట్టుకోసం ఎంత గందరగోళం పెట్టావు. మళ్ళీ వెతుకు. నీ జాకెట్టెవరు తీసుకుపోతారులే!

ల: నా జాకెట్టుంటే అంత చురుకైనా మీకు. బట్టలవాడితో రెండుగంటలు తేర మాడి, మూడురూపాయల గుడ్డను రెండుం పావాకి కొన్నాను. కొన్నప్పటినుంచి అందరికీ దానిమీదే కళ్ళాయె. అంతనుంచి జాకెట్టుపోతే, యింకేవైనా వుందా? ...

రం: నీ మొహం! వెధవజాకెట్టు యెవ

ల: నాలుగయింది.

రం: ఆర్యార్య మనింటి కవనై నా వచ్చారా?

ల: ఎవరూ రాండీ!... ఆ... ఆగండి... ఆగండి... జ్ఞాపక మొచ్చింది. అది దొచ్చింది... ఆ... ఊ... భలే... కని పెట్టేశానండి దొంగని!...

రం: ఎవరూ?

ల: అవిడేనండీ.

రం: ఏమిడే?

ల: అవిడే! నూర్యనారాయణగారి భార్య, పార్వతమ్మ.

రం: ఛీ, నీ మొహం; అవిడకి నీ జాకెట్టుతో యేం పని.

ల: కాదండీ. అవిడే దొంగిలినా. నేను జాకెట్టుగుడ్డ కొన్నప్పటినుంచి 'చాలా బావుందండీ. ఎంతకు కొన్నారండీ. నే నెన్నాళ్ళనుంచో యిలాటి గుడ్డ తెచ్చి పెట్టమని మా వారితో పోరు పెడుతున్నా ఆయన చెప్పి వేసుకోరుగదా,' అంటూ వుండేది. ఎందుకో అనుకున్నాను. నిన్న పేరంటానికి వెళ్ళానా! అక్కడ యిడే పాట. తనక్కడా కొని పెట్టమని చెప్పిలో

శ్రీ సోమయాజుల ప్రకాశరావు

పోతున్నామో చూడు. పోలీసుకు కబురు చెప్పాను త్వరగా...

ల: నా జాకెట్టుక్కంటే కనిపించింది. మీ తావన్నీ యెక్కడివక్కడే వున్నాయి. నా జాకెట్టుమాత్రం లేదు.

రం: ఏ జాకెట్టు?

ల: అదేనండీ... నిల్కండి... చారలు చార్చి.

రం: మొన్న పండుగకి కుట్టించు కున్నావు. అదేనా?

ల: ఆ... ఆ... అదే. అదే. పండుగ రోజు తొడిగానా. మళ్ళీ నిన్న కామమృగారింట్లో పేరంటానికి పిలుస్తే,

దెవుతు పోతాడే!

ల: నే నబద్ధా లాడుతున్నానా!... యిల్లంతా గాలించాను. కనిపించటం లేదండీ.

రం: అయితే, యెక్కడికిపోయినట్టు?...

ల: అదే నేనూ అడుగుతూంటు.

రం: పనిమనిషియేలేనా ఎత్తుకుపోయిందేమా!

ల: దాని దుంపతెగ! నిన్న అది అంట్లు తోమడానికి రానేలేదండీ. చచ్చినట్టు, అన్నీ నేనే తోముకున్నా.

రం: మరి, చూడు. నిన్న కామమృగా రింటినించి యెన్నింటికీ తిరిగొచ్చావు?

జోరిగలాగ ఒకటే గోల... యీ కాలంలో యెవర్నీ నమ్మకూడదు నుమండీ

రం: ఏడ్చినట్టే వుంది, నీ వేదాంతం. నాజేతిన రూపాయ జాకెట్టుకోసం అవిడ దొంగతనం చేస్తుందా? అదిగాక నీ జాకెట్టు అవిడకేం సరిపోతుంది?

ల: మీకు తెలియదు, మీ రూరుకోండి. నే వాల్చింటికి వెళ్ళి కనుక్కున్నాను.

రం: అలాంటి పిచ్చిపనులు చేయకు. అవిడ యేమనుకుంటుంది? 'దొంగతనమంట గడతావా' అని చెప్పవచ్చుకుంటుంది. పరువు, మర్యాదా వుంటుందా?

ల: నా కామాత్రం బుద్ధిలేదుటండీ. ఎలా కనిపెట్టాలో అలా కనిపెట్టి, దొంగను పట్టుకుంటా

రం: అబ్బబ్బబ్బ... చెబుతే వినవు. పోతే పోనీ. కావరీ స్త్రీ మరో గుడ్డ కొనుక్కో. ఆ పోయిన జాకెట్టుకోసం యింత రాధాంత సిద్ధాంతాలు చేసినా?

ల: యిలా చెప్పిచెప్పి నెలకు నాలుగు వందలు సంపాదించినా నాలుగురాళ్ళ నిలువ వేయలేక పోతున్నాం. మీ రూరు కుందురా! నే నిట్టే తిరిగిరానా, జాకెట్టుతో సహా... కాస్త యీలోగా పొయ్యి రాతేసి బియ్యం కడిగి పెట్టండి... తలుపేను కోండి (నివ్వు)మస్తుంది.)

రం: రాను! రాను! అదివారం వచ్చింది

వెలువడింది:

త్వరపడుడు!!

జయభారత్ 'జన్మదిన సంచిక' వెల రు. 1/-

బ్రహ్మ ముఖచిత్రంతో, ఆంధ్రదేశముందు కేరళదేశముల విద్వాంసుల రచనలతో, మనోరంజకముగ కథానికలతో, హృదయంగమగు రేడియో నాటికలతో, హృదయము నుట్టుతలూగించు విరుసు సినిమా విమర్శనలతో, సర్వాంగ సుందరముగ సినిమాతారల ఫోటోలతో, మరియు వారివారి జీవితచిత్రములతో, ఏకవర్ణ, ద్వివర్ణ చిత్రములతో, వెయ్యేల యన్ని ఆకర్షణలతో ప్రకటితమయినది. మీ కావిన మీ విజయవర్ణ గ్రహింపును.

ఇతర వివరములకు: మేనేజరు

జయభారత్, జాంబాగ్, ★ హైద్రాబాదు - ద - 1.

విశాలాంధ్రలో ఏప్రిల్ 2వ తేదీ మొదలు

'ఎ.యస్. వారి,

ఆడబ్రతుకు

(శ్రీరంజని...కృష్ణకుమారి...కనకం... బేబీ మల్లక
రఘురామయ్య...కోటేశ్వరరావు...రామమూర్తి...శీతారాం
డైరెక్ట్ ... బి.ఎ. సుబ్బారావు

విశాలాంధ్ర

చమియా రిలీజు

మేనూరు : ఎకర్ స్టూడియోస్, తెలంగాణ * ఇతరవివరములు : ఎ. ఎస్. ప్రొడక్షన్స్, మద్రాసు-8

కదా చోయిగా రెన్ను తీసుకుందా మను
కుంటే పిలుచేడుకదా! ఈ అడవాళ్ళ
బుర్రలో ఒక బుద్ధి పుట్టకూడదు...
పుట్టిందా...

* * *

[పార్వతమ్మగారి యిల్లు]

లలిత: (తలుపు తడుతూ) పార్వతమ్మ
గారూ... పార్వతమ్మగారూ.

పార్వతమ్మ: (తలుపు తెరచి) ఎవరూ!
...రండి, రండి లలితమ్మగారూ... యిడం
యింత పొద్దున్నే బయలుదేరారు?... ఏం
పనిమీద?... ,

ల: ఆ...యేం లేదు... మిమ్మల్ని చూచి
పోదామని.

పా: రండి, లోపలికి.

ల: మీవారి ట్రోలేరు?

పా: లేదు. ఇప్పుడే బజారుకొచ్చారు.
ఏదైనా పనులందా?... అడవికి! అలా
ఎగాదిగా చూస్తున్నారా?

ల: (తోటపొయ్యిలో) అన్నీ! యేం
లేదు. ఇంతగా కొత్తగా సర్దుబట్టుతున్నా.

పా: ఎప్పుటిలాగే వుంది. కొత్త యేమీ
లేదే... కూర్చోండి, కాఫీకలుపుకువస్తాను.

ల: ఆ యెందుకులేండి కను. యింటి
కొల్పో. మావారు కామకుసుంటారు.

పా: ఫరవాలేదు లేండి. యివేళ అసలు
లేదుగా!... యిప్పుడే వస్తాను... (వంటిం
ట్లోకి వెళుతుంది).

[లలిత కొట్టిస్తామని తగిలించిన బట్ట
లను పరిశీలించడంగా పార్వతమ్మ
కాఫీకప్పుతో ప్రవేశిస్తుంది.]

పా: కాఫీ పుచ్చుకోండి... ఏమిటి
చూస్తున్నారు.

ల: (తడబడుతూ) ఆనా...యేంలేదు...
ఆ వంటి తగిలించిన... నీర...కార్డరు...
చాసుంటే... ఏమిటా అని.

పా: అదా? మా నాన్నగారు సంతోషం
కొంటే స్వేదనగా నేయించి పంపారు.
చావుందా?... ,

ల: కేసుగా వుంది...

పా: కాఫీ చల్లారిపోతోంది, పుచ్చు
కోండి.

ల: దానికేం లేదు. (కాఫీ తాగి) మీ
కొద్దో ఫలముక్కలు యెలా వున్నాయి!
అవి చూచిపోదామనే వచ్చాను.

పా: అయ్యో! మీరు చూడాలనుకున్న
ప్పుడే యేదో అటంకం కలుగుతోంది...
కొద్దంత గరిజాగా వుంది. అడుగు పెట్ట
దానికి అసక్తి కలుగుతోంది. కేసు
చూడండి రండి చూడదామని.

ల: ఫరవాలేదు లేండి. వెళ్లిస్తాను...
సెలవు... (నిష్క్రమణ)

[రంగారావు యిల్లు]

రం: లలితా, జాకెట్టు దొరికిందా?

ల: దొరికినట్లే. దొంగలు యెంతకేసా
తగించినవాళ్ళండీ! యెక్కువై యెక్కు!!
ఏంత నేర్చు! ఏంత నేర్చు!! దాని తప్పా
దియ్యో! యీ కాలంలో యెక్కువై నమ్మ
దానికి పిచ్చేదు.

రం: ఇంతకూ నీ జాకెట్టుందా, లేదా?

ల: వినండి. పార్వతమ్మ కాఫీకలిపిస్తా
నని లోపలికి వెళ్ళింది. వంటి తగిలించిన బట్ట
లన్నీ చూడను. జాకెట్టు కనిపించలేదు.
కొద్దో యేమన్నా ఆరవేసి వుంటుండేమా
నని 'మీ కొద్దో ఫలముక్కలు చూడాలి'
అన్నా. దొంగబుద్ధిగా మరి!
యెక్కువై తన దొంగతనం బయటపడిపో
తుందోనని 'గరిజాగా వుంది. యివాళ
మావారు చక్క చేస్తారు. కేసు చూడండి'

కాలం రండి! అన్నది... ఇంకా సందేహ
మొందుకండీ. తప్పకుండా అనితే తీసింది.
స్నేహితుల మనటమే కాని వాళ్లే మాన
పుచ్చే దంతాను!

రం: నీ మొహం! అంత అనుమానం
వుండకూడదు మనిషికి.

ల: అవునవును... అలా అని, యింత
నిర్ధారణగా తెలుస్తూవుంటే యింకా అను
మాన చేయిటి, నా క్రాంతం!

విజయం కావాలను

మాలిక్కి ప్రైజ్ టికెట్లు అమ్ముటకు
మంచి కమిషనుపై ప్రతిభార విజయం
కావాలను. వివరములకు:

నవభారత్ లక్ష్మీప్రైజ్

అనుబంధము. P. O. కౌన్సిల్. బా.

శతమూలికాదిలేహ్యము

లోహాధికపింధూరముతోసహా నేదించిన సమస్తసామగ్రిలు, ఎటువై తెలుపు
మచ్చలు, బగ్గలు సమస్తకర్తవ్యము నివారించి నీర్యవృద్ధి, బలము, సరముల పటుత్వము
కలుగజేయును స్త్రీలముఖములకు, మనుమరొగములు, సమస్తతానము నివారించి
మంచిసంతానము కలుగజేయును. 40 దినములకు మందు రు 18.

శ్రీ భుజంగరాధ్వైద్యశాల

తాళ్ళరేవు, తూర్పు గోదావరి జిల్లా.

మా ఉగాదికానుక!

అతిసులభము! గెల్వండి!!

గెల్వండి రూ 1,500 లు

ముగింపు తేది 3-4-52

పోటీ నెం. 1.

ఫలితములు 3-4-52.

కూపను 1 రునుము 8 అణాలు

12 కూపను 5 రూ|| మాత్రమే.

No. 1

అధారములు: (1) ఒక అందమైన పక్షి (2) దీనిని
చూడని వారుండరు (3) దీనిని కొరికివారుండరు (4) మా
కొంటిపక్షి వలన ఇది చేశారును.

1. —కము

2. —నకము

3. నా—ము

4. —భము

జవాబులు: (1) కుకము, పికము, (2) కునకము, కనకము,
(3) నారము, నానెము, నానెము (4) అభము, కుభము, లాభము.

నిబంధనలు: ఒక్కొక్క భాగములకు ఒక్కొక్క
అక్షరముతో మాత్రమే నింపవలెను. ఎన్ని కూపనయినను తెల్ల

కొరితములపై ప్రాసంపకవచ్చును. ఎంట్రి రుసుము మనియార్డరుద్వారా పంపవచ్చును.
ఫలితములు వలయువారు 2 అణాలు మనియార్డరుతో బాటు పంపవలెను. గుంటూరులోని
వారు నేరుగా సంప్రదించవచ్చును. మా పోటీల విషయమున మేనేజరు కుదిరినప్పుడాయ
మైనది. మనియార్డరు రకమును తప్పక కూపనతో పంపవలెను. M. O. లు కూపన దిగువ
ప్రదేశమున పంపవలెను. అన్నిచోట్ల కలెక్టర్లు కావాలను. కలెక్టర్లకు రిజిస్ట్రేషన్ కొరకు
1 రూపాయి పంపవలెను. వివరములకు:

D. V. N. కొంపిటిపేన్, బ్రాడ్ పేట్, గుంటూరు.

రం : బోనిద్దూ. వేరే జాకెట్టుగడ్డ కొని పెట్టాలి.

ల : (కోంచం ఆలోచించి) ఏంకండి. గోమాటు సూర్యనారాయణగా రింటికి వెళ్లి రారాదుటండీ?

రం : నువ్వు వెళ్లిచ్చావుగా? యిక నే నెందుకూ?

ల : నా మాట ఎప్పుడు విన్నారు గనక, యివ్వాలి వింటా రనుకోడానికి. (యేడుపు ప్రారంభిస్తుంది)

రం : ఎందుకే నిండింట్లో యిప్పుడు యేడవడం?.....

ల : (వెక్కి, వెక్కి యేడుస్తూ) నా మాటే పట్టించుకోరుకదా?

రం : వెళ్లి, యేం చేయమంటావు?

ల : నాలుగు మూలలా చూసి, దొడ్లో కూడా చూసిరండి.

రం : నీ పళ్ళే పట్టు. భల్లూకపు పట్టు!... సరే వెళ్తున్నా... (నిష్క్రమణ)

ల : (తనలో) పార్వతమ్మ యీ మాటలు యిలా తప్పించుకుంటుందో చూస్తాగా?

ల : కనిపించిందిటండీ!

రం : ఆ...కనిపించింది. నే నెబ్బలే విన్నావు! అవి ఏ తీసుక వెడితేగా కనిపించడానికి.

ల : ఏం జరిగింది?.....

రం : సూర్యనారాయణగా రింటిలో వున్నారా? అని అడిగాను. 'దొడ్లో వున్నారండి, పిలుస్తా నుండండి' అన్నది పార్వతమ్మ. 'వద్దు, నేనే అక్కడికి వెళ్తానని దొడ్లోకి వెళ్లాను. బట్టలూ లేవు యేమీ లేవు. అంతా గరిజాగా వుంది. ఆయన బాగుచేస్తున్నాడు.

ల : పార్వతమ్మ ఆవులిస్తే పేగులు లెట్ట పెట్టేరకం. నే నెళ్ళినప్పుడే పసిగట్టింది. ఈసారికి దొడ్లో ఆరవేసిన జాకెట్టు తీసి - పెట్టిలో పెట్టి తాళం వేసివుంటుంది.

రం : ఏమైనా కాని యిక మళ్ళీ ఆ గొడవ యెత్తకు. అయిందేదో అయింది...

నాకింత అన్నం వడేద్దూ. వడుకుంటాను.

ల : ఒకరోజు ఆలస్యమయితే అంత చిరా కేవిటండీ...జాకెట్టుకు తెలియలే దింకాను.

రం : చాకలివాడికి వేకావేమానే!

ల : అవునండోయ్!ఎంతైనా మొగాళ్ళ బుర్ర ఘట్టి బుర్రే.....కాస్త వాడింటికి వెళ్లి చూద్దూ. ఈ మాట నాలుగైదు జాకెట్టు పడ్డాయి...వాటిలో యిది వుందోలేదో! మీరు వెళ్ళివచ్చే లోపుగా వంట రెడీ!

రం : బట్టలు తెచ్చినప్పుడు మాను కోవమ్మలే. వుంటే వాడే తెస్తాడు.

ల : కాదండీ... కాస్త వెళ్ళిరండి... మీకు పుణ్యముంటుంది. అది యెక్కడ వుందో తెలిసేదాకా నాకు నిద్రపట్టదు

రం : నీకు నిద్రపడుతుందో లేదో కాని అది కనిపించేదాకా నన్ను నిద్రపోనివ్వవు లా వుంది. నిన్ను వెళ్ళిచేసుకున్న పుణ్యం నికే తప్పకుండా...

ల : దొరికిందా?

రం : లేదు. చాకిరేవంతా గాలించి, చాకలివాడ్ని పట్టుకుంటే నా తాతలు దిగొచ్చారు. ఇంతానే నే నా జాకెట్టు లేదు.

ల : ఇంకా నందేమా మెండుకు- పార్వతమ్మే తీసుకుంది. ఎప్పుడో ఓరోజు తాడుక్కికపోతుందా...దొంగలు నేను కనిపెట్టకపోతానా?

పార్వతమ్మ : (తలుపు తడుతూ) లలి తమ్ముగారూ...

ల : ఆ...వస్తున్నా. ఎవరూ...పార్వతమ్మగారా...రండి, రండి...మిట్ట మధ్యాహ్నం యిలా వచ్చారు?

పా : ఏంలేదు. పిలి పెరుగుగిన్నె కాస్తా దొర్లించింది. కమ్మటి పెరుగుతో తృధా. అందరూ భోజనాలకు కూర్చున్నారు. కాస్త పెరుగుంటే పట్టుకుపోదామని...

ల : దానికేంలేండి. ఇస్తానుండండి... (పెరుగు యివ్వగా పార్వతమ్మ నిష్క్రమణ).

[రంగారావు ఫోంచేసి వడుకుంటామని మంచంపైది దుప్పటిని దులపగా జాకెట్టు క్రిందపడుతుంది.]

రం : ఏమే...నీ జాకెట్టు యిది గోనే!...

ల : (ఎంగిలిచేతో వరుసనవచ్చి) ఏదీ! యెక్కడుంది?...

రం : వడుకుంటామని దుప్పటి దులిపితే క్రిందపడింది. ఇక్కడే పెట్టుకుని పూరి చాళిమీద లేచిపోని నేరాలు జూపావు. నామచ్చ చూపావు.

ల : అనుకుంటూనే వున్నాను...

యిందాక, మీరు స్నానంచేస్తుంటే పార్వతమ్మ పెరుగు కావాలంటూ వచ్చింది. ఆ సాకు పెట్టి, దొంగతనం తెలిసిపోతుండేమా నని, జాకెట్టు తెచ్చి వడేసివుంటుంది. ఈ కాలంలో యెవర్ని నమ్మకూడదండీ...

రం : నీ మొహం! నీ అనుమానాలూ నువ్వునూ...ఇంకేనా నన్ను వడుకోని నిర్మితగా!

గవోక్స్
అన్ని సెగలకు గంటలలోగుండు
ఈ శ్వర ఫార్మశి రాజమండ్రి.

కొత్త సైకిళ్లు

లోకు ధరలకు సైకిళ్లు నాలు దాని వద్దలిమిద కొనండి. సరి కొత్త సరుకులు యిక్కడ వున్నాయి 1952 మార్చి 81

లోగా మీ ఆర్డరు యిచ్చి అపూర్వ మైన ఈ అనకొక మునువినియోగించు కొనండి. సైకిళ్లు కొనాలనేవారు ఈ అనకొక మును పోగొట్టుకొన గూడదు.

ముదల 25% చెల్లించి మిగతా సొమ్ము ప్రతిసెల అయిదు నమాన వాయిదాలలో చెల్లించకలెను.

హింద్ సైకిల్	... రూ. 155/-
ఇంగ్లీష్	... రూ. 185/-
ఫీరిఫ్లు	... రూ. 280/-
హార్వర్థెస్	... రూ. 285/-
వి. ఎస్. పి.	... రూ. 350/-
రాబీ	... రూ. 355/-

వెంటనే మీకు కావలసిన సైకిలును ఆర్డరుపంపండి. మీ పూర్తి ఆదేశము, దిగ్గర రైల్వే స్టేషన్ వాయిదా. కొత్త డెకల్ సైక్లు బ్యూటీఫుల్ కొత్త సరుకులకు గ్యారంటీ యివ్వ బడును. వరకుల ప్రకారం తెలివరి చేయబడును.

MIDLAND TRADING Co.Ltd.
P. Box 16605, Calcutta 4.

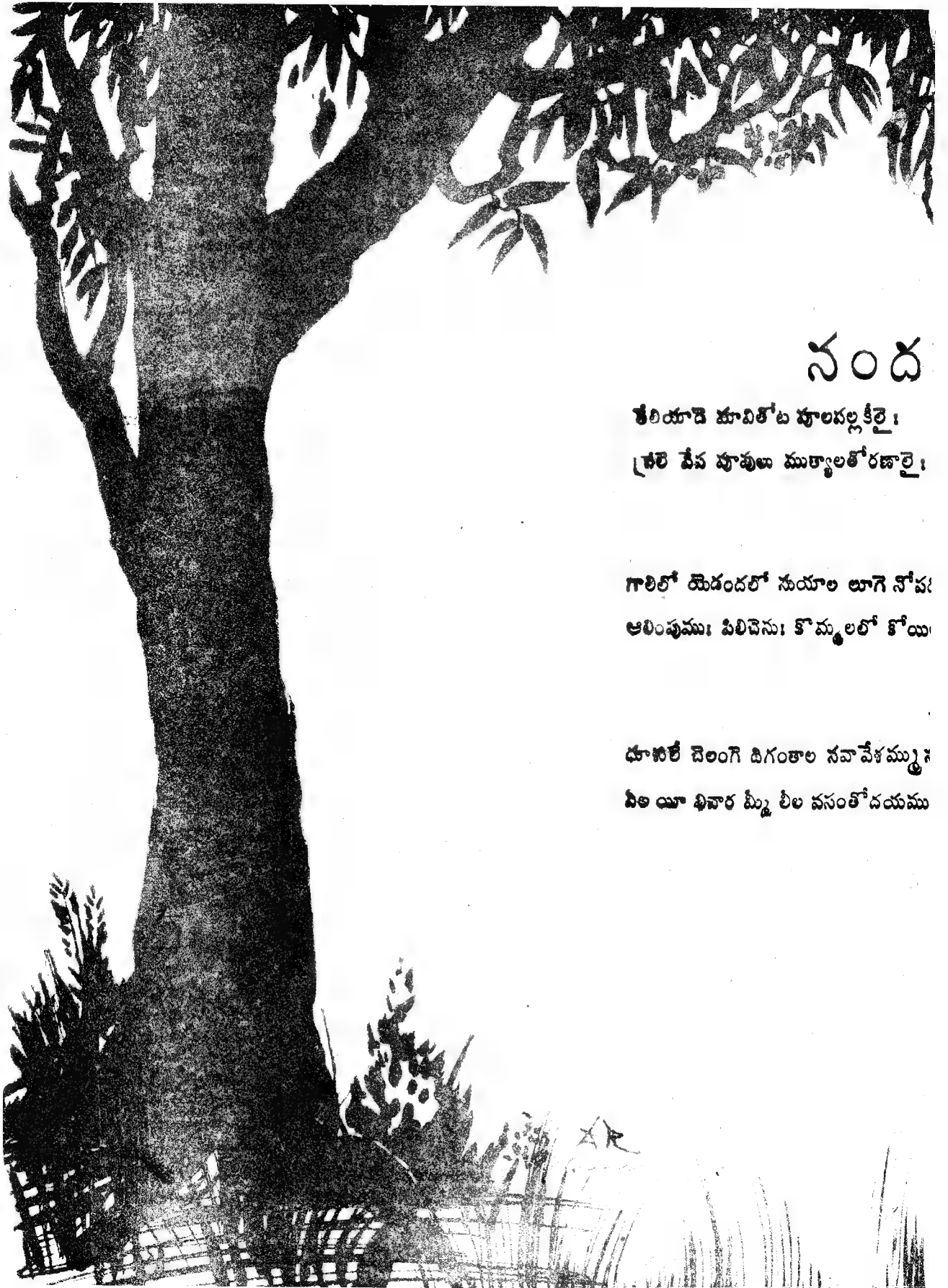
నెలవడింది!! నందన సంతకర్పరంలో

మీ ఆదృష్టము

మానవారీఫలితాలు ప్రచురించబడిన గ్రంథం. (ప్రాథమిక జి. ఎన్. రావు వి. ఎన్. సి. గారిచే రచించబడినది. రూ. 4 ఆకాలు మాత్రమే.

దీని రాశిని తెలియజేస్తూ 5 ఆకాల తపాలబిళ్లలకు పంపినచో ఒక ప్రతిని పంపగలము. ప్రతిదోటా ఏకైకము కావ తును. నివరాలకు నేడే వ్రాయండి.

LEO NEWS HOUSE
313, Triplicane High Road, Triplicane, * * Madras. 5

నంద

శేరియాడె మావితోట పూలవల్లకిరై:
శ్రీశైల పేస పూపులు ముక్కాలతోరణాలై:

గాలిలో యెడందలో నుయాల లాగె నోవ:
అలింపుము: పిలిచెను: కొమ్మలలో కోయి:

దూనిలే చెరింగె దిగంతాల నవావేళమ్ము:
పిల యీ భివార మీ లిల వసంతోదయము

ర గీ తిక

సుందర మీ నిమేషమ్మనందే జగ మవతరించె;
నందన యిదె సకల జనానందమ్మై నాట్యమాడె
తా;

బాకా;

నాం బాలికల కేకల కోలాహల మలమె దెసల;
శలలై యెగసె యువాంతరాలు వలపు రంగు కలల

!

స;

గతము గతమేగద; చెలికాదా; ఇకరాదు సుమా
స్మిత కరుణార్ద్రముగా జీవితమారసి యడుగిడిమా

—శ్రీ.పి. గణపతి శాస్త్రి

★ ఉ గా ది పా ట ★

“సింహశ్రీ”

ఉగాదిపండుగ వచ్చినదీ!
జగానశోభలు హెచ్చినవి.
ఉల్లాసంబును దెచ్చింది—
పిల్లలకెన్నో ఇచ్చింది—

తెలతెలవారగ లేచారూ
కలవడంబులను చల్లారు.
రంగవల్లికలుదీర్చారూ
మంగళ తోరణాల గూర్చారు—

కొమ్మల కోయిల కూసిందీ
తుమ్మెద ‘ఝుమ్మని తిరిగింది.
హాయిగ వాయువు వీచిందీ
‘హాయిహాయి’ మనిపించింది—

బాపనయ్య గారొచ్చారూ
పంచాంగంబును దెచ్చారు.
గ్రహ చారంబును నుడివారూ
కానుక లిమ్మని అడిగారూ—

పెద్దల పూజలు చేస్తామూ
‘నేప పచ్చడి’ని తింటాము.
యిల్లిల్లామే మెడతామూ
బెల్లంపంచి పెడతాము—

అమ్మను మారాం చేస్తామూ
కమ్మని పంటలు తింటాము.
మస్తుగముస్తా బాతామూ
నేస్తుల జతలో పోతాము—

హాకర్ బెర్రీ ప్లన్

మార్క్ ట్వెన్

జామ్మరిల్లు సీరియల్

చీకటిపడగానే తిరిగి ప్రయాణంసాగించాము.

మూడురాత్రులలో ఇల్లి నాయన్ రాష్ట్రపు ఆఖరి పట్టణం కెయిరోకు చేరుకోగలమని, అక్కడ మిసిసిపీ నదిలోంచి ఓహియో నదిలోకి మారాలని అనుకున్నాము. ఓహియో నదిలోకిపోగానే మా పడవను అమ్మేసి, ఏ పొగబోటులోకో ఎక్కి, సీగ్రోబానిస తనంలేని స్వేచ్ఛారాష్ట్రాలలోకి పోవచ్చుననికూడా ప్లానువేశాము.

రెండోరోజురాత్రి ఒక లంకనుంచి బయల్దేరగానే పొగమంచు ప్రమాదకరమైన రూపంలో నది అంతటా వ్యాపించసాగింది. పొగ మంచులో ప్రయాణంచెయ్యటం అసాధ్యం, అపాయంకూడాను. అందుచేత పడవను మళ్ళీ ద్వీపంవద్దకే తీసుకువచ్చి ఒడ్డున చెట్లమైనాడంటే కట్టివెయ్యాలనుకున్నాము. కాని తీరాద్వీపంవద్దకువస్తే ఒడ్డున చిన్నచిన్నతుప్పలు తప్ప ఇంకేమీలేవు. నేను డింగీలోఎక్కి ఒడ్డుకు వెళ్లాను. చేత్తో పడవతాడు పట్టుకున్నాను. తాడు ఒకతుప్పకు చుట్టాతిప్పి కట్టివేశాను. కాని ఇంతలో ప్రవాహ వేగంఎక్కువై పడవ తుప్పను వేళ్ళతో సహా పెల్లగించివేసింది. తాడు పట్టుకుందామంటే అందలేదు. పొగమంచు అప్పటికే దట్టంగా అలముకుంది. రెండుగజాలలవరకు ఏముందో తెలియటం లేదు. నాకు విపరీతమైన భయంపట్టుకుంది. నేను

డింగీలోనూ, జిమ్ పడవలోనూ ఉండిపోయాము. పడవ ఎక్కడికిపోయిందో, ఎక్కడికిపోతోందో కనిపించటంలేదు.

పడవను వెదుక్కుంటూ డింగీలో బయల్దేరాను. ద్వీపం అంచునే చాలదూరంపోయాను. ద్వీపం దాటి ఒకగజం ముందుకుపోగానే పొగమంచు తెరల్లో మూసుకుపోయినట్లయింది. ఏ వేపుకుపోతున్నానో, ఏ దిక్కు తిరిగివున్నానోకూడా తెలియలేదు. ప్రవాహం ఎటులాక్కడితేఅటు పోనిచ్చాను డింగీని. జిమ్ ఎంత దూరంలోవున్నాడో తెలియదు. అయినా చూద్దామని “ఓ” అని కేకవేశాను. కొంతసేపటికి ఎడటినుంచి గావును మళ్ళీ “ఓ” అని సమాధానం వినిపించింది. అమ్మయ్య, జిమ్ బతికేవున్నాడని సంతోషపడ్డాను. ఆ ధ్వనివచ్చేవైపే డింగీని పోనిచ్చాను మళ్ళీ “ఓ” అని అరిచాను. ఈసారి సమాధానం కొంతదూరంలో నా కుడిచేతివైపునుంచి వినవచ్చింది. అరెరెఅనుకుని డింగీని కుడివైపుతిప్పి నడిపాను. ఈసారి ఎడమవైపు నుంచి వినిపించింది. దాంతో నాభయం రెండింతలైంది, ఎంతసేపటికి పడవను చేరలేనేమో, అసలు ఆ అరిచేది జిమ్ అవునోకాదో, ఏదన్నా మంచు దెయ్యమేమో అని భయపడ్డాను.

జిమ్కు ఏమాత్రం బుర్రఉన్నా ఒకడబ్బా మోగించివుండాలి; విడవకుండా డబ్బామోగిస్తే ఆ చప్పడుబట్టి నేను పడవను చేరేవాణ్ణి. అల్లాగాక ఉండిఉండి ఎప్పుడో అరిస్తే ఆ అరుపుల మధ్యకాలంలో

నేను తప్పదోవను పట్టడం జరుగుతోంది. కాని జిమ్మకు బుర్రవుంటేగా.

కొంత సేపటికి నా వెనకనుంచి కేక వినిపించింది. ఇప్పటిదాకా ముందున్న కేక వెనక్కి ఎల్లావచ్చింది? ఇంకో శ్మేదరన్నా ఆ కేక వేశారా? లేక నేనే అడ్డంగా తిరిగానా? మళ్ళీ వినిపించింది; వెనకనించే గాని స్థలంమారింది. ఆ కేక అలా వినిపిస్తూనే నాద గ్గిరిదాకావచ్చి నన్నుదాటి మళ్ళీ ముందుకుపోయింది.

ఇలా ఒకరికేకలను ఒకరం వెంటాడుతూ ఎంత సేపు నదిలో తిరిగామో చెప్పలేను. దగ్గరికివచ్చినట్టే రావటం, ఏ సుడికెరటంలోనో చిక్కుకుని మళ్ళీ దూరంకావటం ఇల్లా కొన్ని గంటలు గడిచింది. చివరికి కేకలు వినిపించటం మానేశాయి. బహుశా జిమ్ పడవ చాలదూరం పోయివుంటుందనుకున్నాను. పొగ మంచు విడిపోయేవరకూ నేను చేయగలిగిందేమీ లేదు. అప్పటికే తెగ అలిసిపోయివున్నాను. అందుచేత డింగీలో పడుకున్నాను. విప్పడు నిద్రపోయానో, ఎంత సేపు నిద్రపోయానో తెలియదు.

లేచేసరికి పొగమంచుయావత్తూ మాయమైంది. నక్షత్రాలు మిలమిల మెరుస్తున్నాయి. డింగీ ప్రశాంత

మైన నదిలో ఉయ్యాల లూగుతూ ముందుకుపోతోంది. ఇదంతా నిజమా కలా అనిపించింది. జరిగిన వన్నీ ఒక్కొక్కటే జ్ఞాపకం రాసాగాయి. కాని ఎందుకనో ఆ సంఘటనలన్నీ వారంరోజులకిందటి సరుకులాగ అనిపించింది.

నది ఇక్కడ అమిత విశాలంగాఉంది. నక్షత్ర కాంతిలో చూస్తే నది ఆ ఒడ్డు ఈ ఒడ్డు దేవదారు వృక్షాలతో గోడకట్టినట్లున్నాయి. ముందెక్కడో నల్లనిచుక్క కనిపించింది. దానివెంట పడ్డాను. అది పొడుగాటి కలపదుంగ. ఇలాగే నాలుగైదుసార్లు కలపదుంగలుచూసి మా పడవ అనుకుని తరిమాను. ఆఖరికి నా అదృష్టంకొద్దీ మా పడవే ఎదురైంది.

పడవలో కెక్కాను. జిమ్ ప్రాణాలతోనే ఉన్నాడు. మోకాళ్ల మధ్య తలవాల్చి గుర్రుపెడుతూ కూర్చునే నిద్రపోతున్నాడు. పడవనిండా ఆకులు, కొమ్మలు, నానా గజబిజగా పడిఉన్నాయి. పాపం జిమ్ చాలా అవస్థపడిఉంటాడు.

డింగీని పడవకుకట్టేశాను. జిమ్ పక్కనే పడుకుని, బద్ధకంగా ఒళ్లు విరుచుకుంటూ, వాణ్ణిలేపాను. లేపి ఇలాఅన్నాను:

దినదినమునకు ఇంక స్వచ్ఛమైనటువంటియు, ఇంక మనోహరమైనటువంటి యునైన చర్మము

రెక్సోనా సబ్బును ప్రతిదినము వాడండి. దానిలోని 'కేజిల్' మి చర్మమునకు క్రొత్త ఆరోగ్యమును మరియు స్వచ్ఛ దనమును తెచ్చును.

రెక్సోనా

ఇది ఒక్కటే 'కేజిల్' గూడిన సబ్బు *మెత్తగాచేయునట్టి చర్మమనెల ఒక ప్రత్యేక మిశ్రమమునకు రిజిస్టర్డ్ పేరు

రెక్సోనా ప్రొప్రైయిటరీ రిమిడియల్ ఇండియాలో తయారుచేయబడినది

R.P. 37-610 TL

“జమ్! లే, లే, నువ్వునేనూ ఇల్లా నిద్ర పోతే ఎల్లా? తెల్లవారేలోగా ఎక్కడికో అక్కడికి చేరుకోవాలిగా! నేను కాసేపు కునికి తేనువ్వకూడా కునకాలా? లే, లే.”

“ఎవరది? హాక్ గారేనా? మీరు చచ్చిపోలేదాండి? ఎప్పుడొచ్చారు? బలేవారండి మీరు ఆ పొగమంచులో చిక్కుకుని చచ్చిపోయారనే భయపడ్డానండి. బతికొచ్చారుగదా! అమ్మయ్య, ఎంత భయపడ్డానో మీకోసం?”

“ఏమిట నేదినువ్వు? జమ్, నువ్వు అదే పనిగా చిక్కి తాగలేదుకదా?”

“నేనా, నేననలు చిక్కి రుచిచూసి ఎన్నాళ్లు యిందండి!”

“మరి అల్లా మతిలేనట్టు మాట్లాడతావే?”

“మతిలేనట్టు మాట్లాడుతున్నానా? మీరనేది నాకర్థంకావటంలేదు.”

“నువ్వనేదికూడా నాకర్థంకావటంలేదు. నేనెక్కడికోపోయాననీ, మళ్ళీ నీకు తెలియకుండా వచ్చాననీ అంటావే? అనలు నే నెక్కడికోపోయాను? బయలుదేరిన దగ్గరించి ఇక్కడేవున్నానుగదా?”

“హాక్ గారు! హాక్ లో బెరిఫిన్ గారూ! ఇదిగో నాకేసి చూడండి; నాకేసిచూసి, నిజం చెప్పండి. మీ రెక్కడికీ వెళ్లలేదూ?”

“అదిగో అందుకే నీకు మతిపోయిందంటున్నాను. నేనెక్కడికీ వెళ్లలేదు.”

“హాక్ గారూ! మళ్ళీ ఏదో తిరకానువచ్చింది. చచ్చానాదేవుడా! ఇది చెప్పండి—నేను నేనేనా, ఇంకెవరన్నానా? నేనెక్కడేవున్నానా, ఇంకెక్కడన్నా ఉన్నానా?”

“నువ్వునువ్వే. నువ్విక్కడేఉన్నావు. కాని నీ మతిమాత్రం నీ బుర్రలోంచి ఎగిరిపోయింది.”

“నేను నేనే నన్నమాట. అయితే ఇది చెప్పండి: మీరు పొగమంచు రావటంచూసి పడవను ఒడ్డున కట్టివేస్తానని డింగీ తీసుకుని వెళ్లారా, లేదా?”

“ఏ పొగమంచు? పొగమంచు ఎప్పుడు వచ్చింది? నేను డింగీ తీసుకుని ఎప్పుడు వెళ్లను?”

“పొగమంచు రాలేదా? పడవతాడు తెంచుకుని పోలేదా?”

“ఉహూ.”

“రాత్రంతా నదిమీద మూసుకున్నది పొగమంచు కాదూ? చచ్చానా దేవుడా! పోనీ, మీరు డింగీలోంచి, నేను పడవలోంచి కేకలు వేసినమాట నిజమేనా? చెప్పండి బాబుగారూ, చెప్పండి. అటు చూస్తారేం, నాకళ్లలోకి చూడండి.”

“నీకు మతిపోయింది జమ్! అంతకంటే ఏమీ లేదు. పొగమంచూ లేదు, నేను డింగీలో ఒడ్డుకి పోవటం లేదు, ఏమీలేదు. నేను రాత్రంతా ఇక్కడ నీ పక్కనే కూర్చుని మాట్లాడుతున్నాను. పది నిమిషాలైందేమో నేను నిద్రపోయి. నువ్వు నిద్ర పోయావు. నువ్వు బహుశా ఇదంతా కలగని వుంటావు.”

“పది నిమిషాల్లో ఇంతా ఎల్లా కల గంటాను?”

“మహా చక్కగా కలగనచ్చు.”

“కాని నిజంగా జరిగినట్టు అనిపిస్తోంటే—”

“అనిపిస్తుంది; కొన్ని కొన్ని కలలు అలాగే అని పిస్తాయి.”

“ఇలాంటికల ఎప్పుడూ రాలేదండి. అబ్బ! ఎంత నీరసం వచ్చేసిందను కున్నాను!”

“కొన్ని కొన్ని కలలు మనిషిని అలాగే నీరసం చేస్తాయి. మొత్తానికి నీకల గమ్యంతుగానే వుండి.”

అక్కణ్ణించి జమ్ తన కలనుసూర్పి చిలవలు పలవలు పెంచి అద్భుతంగా కోరికలు కొయ్యసాగాడు. ముందు మనకి ప్రమాదాలు రాబోతున్నాయని తెలపడానికే దేవతలు ఈకల కల్పించారని చెప్పాడు. పొగమంచు మాకు రాబోయే కష్టాలను సూచిస్తుందట. పొగమంచు గుండా వినిపించిన కేకలు మామేలు కోరేవాళ్ల నలహాలట. ఆనలహాలు వింటే కష్టాలు దాటుకు పోగలమనీ, లేకపోతే కష్టాలు మన్ని మురిచేస్తాయనీ అన్నాడు. చివరికి పొగమంచు విడిపోయి నందువల్ల కష్టాలుకూడా అంత మాతాయనీ, సుఖాలనే నక్షత్రాలు ప్రకాశిస్తాయనీ, అన్ని అపాయాలూ దాటుకొని చివరకు స్వేచ్ఛా రాష్ట్రాలలో ప్రవేశించ గలమనీ జమ్ జోన్యం చెప్పాడు.

నేనంతా విని అడిగాను: పడవమీద ఈచెన్న

చెదారం అంతా పడివుంది గదా! ఇది దేన్ని సూచిస్తుంది?”

జిమ్ ఇంతవరకూ చెత్తగా పడివున్న ఆకులు, కొమ్మలు గమనించలేదు. నేను వాటిని చూపించ గానే ఆశ్చర్యంతో వాటివంక చూశాడు. తరవాత నాకేసి చూశాడు. ఆరాత్రి జరిగినదంతా కలేననే అభిప్రాయం అతని మనస్సులో గాఢంగా పాతుకు పోయింది. ఇప్పుడు దాన్ని పెళ్లి గిద్దామంటే ఎంత నేపటికీ సాధ్యంకాలేదు. ఆకల స్థానంలో యథార్థాన్ని ప్రతిష్ఠించటం గగనమై పోయింది. చివరి క్షణాలే నేం ఆ ప్రయత్నంలో శిలించాడు. నాకళ్లల్లోకి సూటిగా చూశాడు. నాకు నవ్వు వస్తున్నా ఆపుకున్నాను. అతని మొహంలో నవ్వున్నమాటలేదు. ఇలాగన్నాడు:

“అవి వేటిని సూచిస్తాయని అడుగుతున్నారా? చెబుతా నాగండి. పొగమంచులో చిక్కుకున్న తర్వాత మీరు కనిపించక ఎంతైనా గాబరా పడ్డాను. మిమ్మల్నెంత పిలిచానో, ఎంత గుండెలు పగిలేట్టు కేక లేశానో, ఎంత ఏడ్చానో చెప్పలేను. అలిసిపోయి అలాగే నిద్రపోయాను. లేచేటప్పటికి ఎదురుగుండా మీరున్నారు. నాకు కళ్లంబడి నీళ్లువచ్చాయి. మీ పాదాలు ముద్దు పెట్టుకోవాలన్నంత కృతజ్ఞత, ప్రేమ కలిగాయి. మీరు నా సంగతేమీ చూడకుండా అబద్ధాలుచెప్పి ఈ అమాయక క్రోని పిచ్చిదద్దమ్మ కిందకట్టి వడిపించారు. మీరాడిన అబద్ధాలే ఈ చెత్త చెదారం. అమాయకులైన నేనీహితుల నిర్తిమీద అబద్ధాల బురద పూస్తారే—వాళ్లు ఈ చెత్త చెదారమూ, తెలిసిందాండి.”

జిమ్ నెమ్మదిగాలేచి పడవమీది డేరాలోకి పోయి కూర్చున్నాడు. చూసంగా ఏదో ఆలోచిస్తున్నాడు. నేనూ అలాగే కూర్చుండి పోయాను. జిమ్ హృదయాన్ని అలా గాయపరిచిన నా సీచత్వాన్ని ఎన్నోసార్లు తిట్టుకున్నాను. నాకంటే పురుగుగాడు లేడని పించింది. జిమ్ అంత అలా నొచ్చుకుంటాడంటే అతనితో అబద్ధాలాడే వాణ్ణికాను. ఒక పాపుగంట నేపు నా అంతరాత్మతో కుస్తీపట్టాను. ‘నేను తెల్ల వాణ్ణి, జిమ్ సీగ్రో’ అనే భావాన్ని మూలమట్టంగా చంపుకుని లేచాను. జిమ్ వద్దకు వెళ్లి అతనిముందు

మోకరించి క్షమాపణ వేడుకున్నాను.

ఆతర్వాత జిమ్ తో ఎప్పుడూ అబద్ధాలాడ లేదు; వేళాకోళం చెయ్యలేదు.

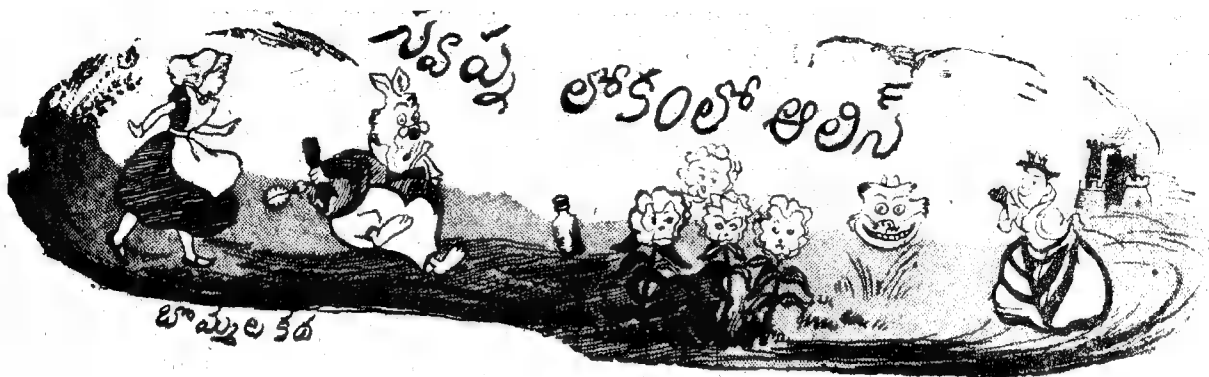
16

తెల్లవారిం తరవాత ఒకద్వీపంమీద మకాంచేసి పగలల్లా నిద్రపోయాము. రాత్రిలేచి మళ్ళీ బయల్దేరాము. మాకుముందు కొంత దూరంలో ఒక పెద్ద పొగబోటు ప్రయాణిస్తోంది. దానిమీద అయిదు పెద్దగదు లున్నాయి; బోటుమధ్యలో నెగడుఉంది. చూట్టానికి అందంగా వుంది. బహుశా ముప్పయ్యే మందిదాకా మనుషులుండి వుంటారని అనుకున్నాము.

నేనూ, జిమ్ కెయిరోనిగూర్చి మాట్లాడు కున్నాము. కెయిరో పట్టణం సమీపిస్తే దాన్నిగుర్తు పట్టగలమో లేదోనని సం దేహం వేసింది. ఎందుకంటే కెయిరోలో ఆట్టే ఇళ్లు లేవట. రాత్రి పూట అక్కడ లైట్లు కనిపిస్తేగాని అక్కడోక గ్రామం ఉన్నట్టు కనిపెట్టలేము. లైట్లు కనబడకపోతే గ్రామం దాటి పోతాము. జిమ్ ఉపాయం చెప్పాడు. కెయిరో దగ్గర ఓహియో, మిసిసిపీనదులు కలుస్తాయి గదా! దాన్నిబట్టి కెయిరోను గుర్తు పట్టవచ్చు. కాని రెండు నదులూ కలిసినప్పుడు ఏనది ఏదో గుర్తు పట్టలేము; మళ్ళీ మిసిసిపీ నదిలోకే రావచ్చు. కనుక ఈ ఉపాయంకూడా బాగాలేదు. తరవాత నాకోఉపాయం తట్టింది. ముందెక్కడన్నా లైటు కనిపిస్తే, నేనక్కడికి డింగీలోపోయి అక్కడి మనుషులను వాకబు చేస్తాను. మానాన్న పెద్ద పొగబోటులో పెనక వస్తున్నాడన్న కెయిరో ఎంత దూరంవుందో నన్ను కనుక్కురమ్మని పంపాడనీ చెబుతాను. జిమ్ ఈ ఉపాయం బావుం దన్నాడు. దాన్నిగూర్చే చర్చిస్తూ చుట్టలు కాల్చు కున్నాము.

కాని అలా ఉరికే కూర్చోటం విసుగనిపిం చింది. ఆకాశమంతా మబ్బులుదట్టంగాపట్టి చీకటి గాఢంగావుంది. అందుచేత పొగబోటువరకూ యీదు కుని వెళ్ళి, వైకెక్కి, వాళ్ళేమైనా కెయిరోనుగూర్చి

(39-వ పేజీ చూడండి)

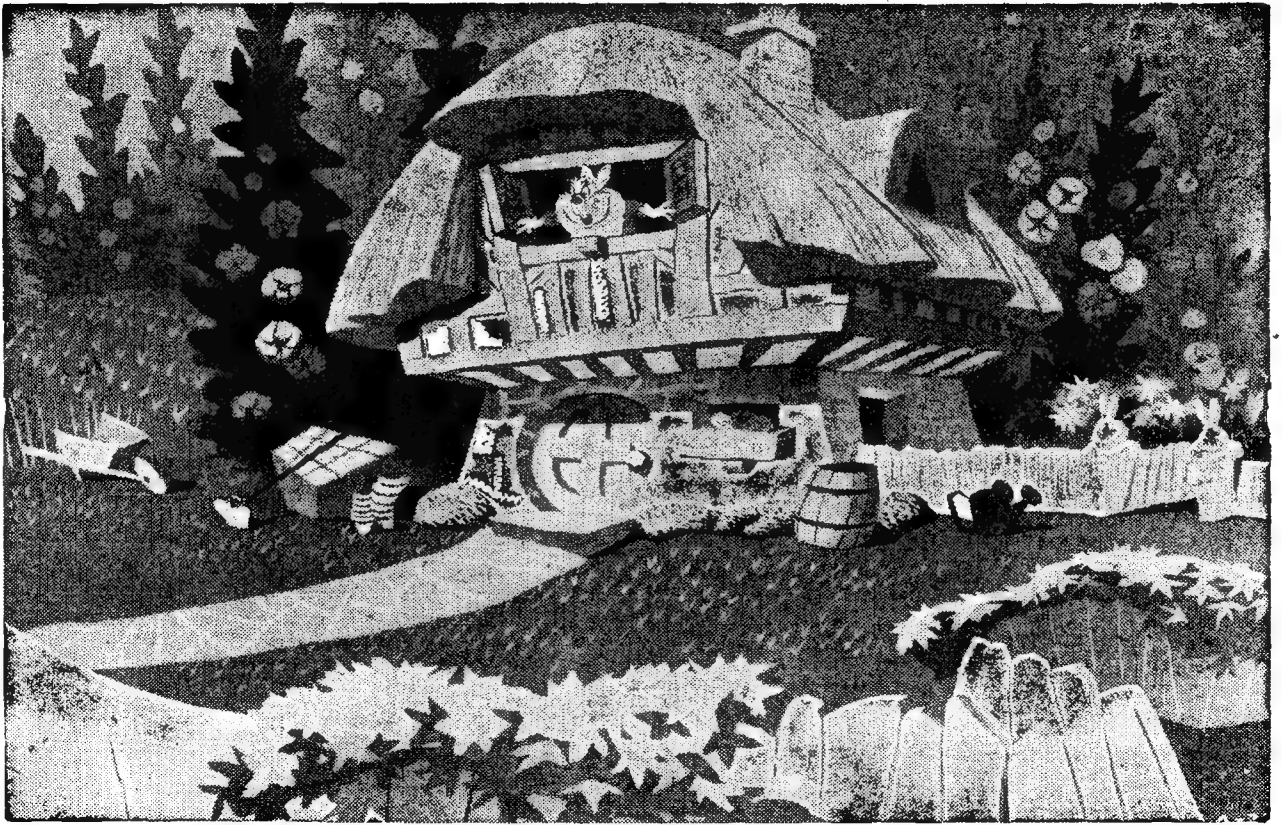

బొమ్మల కథ

ఆలీస్ కూతున్న నీసా నీటిలో కేటా వెల్లి వెల్లి ఒక గట్టుకి చేరుకుంది. ఆ గట్టు దగ్గర కొన్ని బాతులూ, ఎలకలూ కోర్కూ ఏదో పోతుతూ గంతులేస్తూ సుంద్రంగా పరుగులేస్తున్నాయి. ఆలీస్ గట్టెక్కి వాటిని చీలిచేలోగానే అవి ఒళ్లు దులుపుకుంటూ తిలో చారినీ వెల్లిపోయాయి. ఆలీస్ మెల్లిగా ఒక అడవి చేరుకుంది. ఆ అడవిలో ఉన్నట్టుండి అకస్మాత్తుగా మొదట కనపడిన రెండు కుండల గాభరాగా పెరిగి త్రవం చూసింది. ఆలీస్ దాన్ని వెంటబడించి వెళ్లేసరికి ఒక బుల్లి మేడ కనపడింది. కుండలు మేడమీది కిటికీలో నీల బడి ఎవరినో పిలుస్తోంది. “ఒరే! ఎక్కడ దచ్చావు. అయ్యయ్యో ఆలస్యమైపోయింది. నా విసనకర కనబడదేరా” అని కేకలేస్తోంది. తరవాతి పాదావిడిగా ఇంట్లోంచివచ్చి తోట వెలికడం మొదలెట్టింది. ఆలీస్ ఇంట్లో దూరి మేడెక్కింది. మేడమీద ఒక గదిలో బుల్లి పెట్టి, ఆ పెట్టిలో రంతే రెండు బుల్లి బిస్కట్లూ కనపడ్డాయి. ఆలీస్ తీరిగా మోచుని ఒక బిస్కట్టు తీసి కొరికి తింది. తినగానే అమాంతం పెద్దదైపోయింది. ఇల్లు పట్టనంత పెద్దదైపోయి చేతులూ కాళ్ళూ ఇంటిలోనుంచి పైకి పొడుచుకువచ్చాయి. ఇల్లు ఛెళ్ళ ఛెళ్ళ కుంది. కుండలు వెనక్కి చూడకుండా తోక ముడిచేసింది. తొంగి చూడబోయిన తోటవారి తొండని కన్నేసిరికి అది ఆకాశమెటువ ఎగిరిపోయింది. ఆలీస్ మెల్లిగా రెండో బిస్కట్టు అందుకుని కొరికింది. మళ్ళీ జానెను బొమ్మంతగా మునుచుకుపోయింది. వెంటనే ఆలీస్ అడవిలోకి పరుగెత్తింది. ఆ పైన ఏం జరిగిందో మళ్ళీవారం చూడండి.

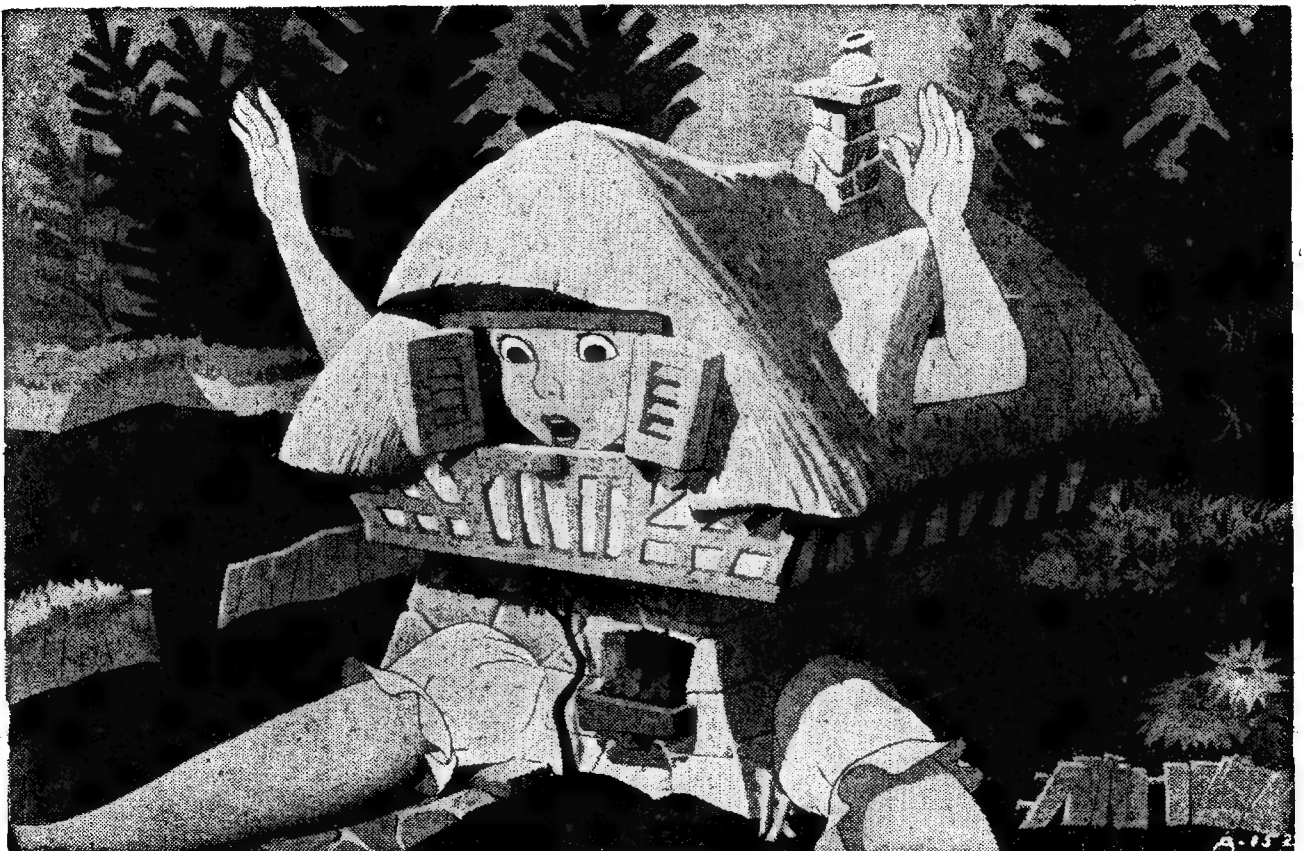

గట్టుదగ్గర బాతులూ ఎలకలూ కోర్కూ సుంపులుగా పరుగులేస్తున్నాయి.

మేడమిద కిటికీలో నుం ■ తెల్లనూరేలు పిలుస్తోంది.

* ఆరిన్ పేదదైవాయి ఇల్లు ఢాళి ఢాళిమంది. *

ముతువులరాణి వసంత కాలం

ఇవ్వార చైత్ర శుద్ధ పాడ్యమి. నందననామ సంవత్సరం ప్రవేశించింది. ఈ ఉగాది రోజున నీకు ఆశీర్వాదాలు వంపిస్తున్నాను. 'నందన' అంటే ఆనందం కలగజేసేది అని అర్థం. ఈ సంవత్సరం నీకు ఆనందం కలగ జెయ్యాలని కోరుతున్నాను.

మొన్న చెన్నపట్టణం వీధుల్లో నడుస్తుంటే, ఎక్కణ్ణిచో కుమారుమూ అని కోకిల కూసింది. చెన్నపట్టణంలో, మురికి నందుల్లో,

Preferred
for
mellow moments

MANUFACTURERS
THE INDIA CANNING INDUSTRIES LTD.
VIJAYAVADA - 2

For Madras City
Sovereign Sales Agency Ltd.
11-12 Second Line Beach, Madras 1.

ఇరుకు ఇళ్లల్లో ఉండే నాలాంటి వాళ్లకి కోకిల కూసింది అంటే ప్రాణంలేచి వస్తుంది. నువ్వెప్పుడూ చెన్నపట్టణం చూడలేదు గనుక నీకు ఇదేదో అద్భుతమైన అలకా పురమని మోజుగా వుంటుంది. కాని రోజూ ఈ ఊళ్లో తిరుగుతూ, ఉద్యోగంలో సతమత మవుతూ ఉండే నాకు ఎల్లా ఉంటుందో తెలుసా? గట్టిగా తలెత్తితే తంగున ఏదో నెత్తికి కొట్టుకుంటుందన్నట్లు, ఏటామో, బసో, కారో మీద పడుతుందన్నట్లు భయం భయంగా రోడ్లమీద నడవాలి. అందుకే ఈ ఊరు పచ్చాక నాకు ఆకాశం, చంద్రుడు, మబ్బులు, నక్షత్రాలు కనబడ్డం మానేశాయి. ఎప్పుడూ రోడ్డుమీదే చూపులు. అసలు ఏ ముతువులు వస్తున్నాయో, ఏ ముతువులు పోతున్నాయో, కూడా తెలియదు. మొన్న కోకిల కూసేటప్పటికి "వసంత ముతువు వచ్చి నట్టండే," అని అనుకున్నాను. ముతువులరాజు వసంతుడికి రాయబారులు కదూ కోకిలలు!

ఈ ఊళ్లో గనక కోకిల కూతలు అపుమాపంగా ఉన్నాయి గాని మనపూళ్లో కోకిలలకి కరువే లేదు. ఊరిలైట కావలసి నన్ని మామిడి చెట్లు. మామిడి చెట్లమీద కనబడ

కుండా గుబురుల్లో దాక్కుని లెక్కలేని కోకిలలు. రాత్రి పొద్దుపోయే వరకూ కుహుకుహు మని ఎడతెగని కోకిల పాటలు. కోకిల పాటలన్నా, వసంత ముతువన్నా కవుల కెంత ఇష్టమను కున్నావు! ప్రపంచంలోని అన్ని భావలలోను కవిత్వం రాయటం చేతనే ప్రతివాడూ వాటిమీద పద్యాలు, పాటలు రాసి పారేశాడు.

ఏమిటి అన్ని ముతువుల్లోకి వసంత ముతువుకే ఇంత ప్రత్యేకత, అని అడుగుతావా? గ్రీష్మముతువులో ఎండలు మండిస్తాయి. వర్షముతువులో హోరున వర్షాలు కురుస్తూ, వీధులన్నీ బురదలై, చికాకు పుడుతుంది. ఆర్ద్ర అంత చలి, అంత ఎండా లేకుండా రాత్రిళ్లు స్వచ్ఛమైన వెన్నెల కాస్తుంది గనక శరద్కతువు కొంత బావుంటుందనుకో. హేమంత ముతువులో చలి గడ గడ వణికిస్తుంది. శిశిర ముతువులో అకులన్నీ రాలిపోయి చెట్లన్నీ జోసిగా కనిపిస్తాయి. వసంత ముతువులో మాత్రం ప్రకృతి తలంటి పోసుకుని కొత్తబట్టలు, కొత్తనగలు సింగారించుకున్నట్లు, సర్వాంగ శుందరంగా శోభిస్తుంది; రాత్రిళ్లు చల్లని వెన్నెల కాస్తుంది; చల్లని గాలులు వీస్తాయి. కవులకి ప్రకృతేగదూ దేవత? అందుకని వసంతకాలాన్ని

వసంత కాలంలోని ప్రకృతిని ఊరికే తెగవర్ణిస్తారు.

ఋతువుల్ని మనుష్య జీవితంలోని వివిధ దశలతోకూడా పోలుస్తారు కవులు. వసంత ఋతువు యౌవనంలాంటిది. పర్వ ఋతువు నడివయస్సు లాంటిది. ఆఖరి ఋతువు శిశిరం వృద్ధాప్యమట. ఇలా వర్ణిస్తారు. కవుల చమత్కారానికి అడ్డేమిటి?

రవీంద్రనాథ టాగూరు “వసంత రథం” అనే చక్కటి నాటకం రాశాడు అందులో అనగనగా ఒక రాజుంటాడు. ఆ రాజు ఓరోజు అద్దంలో చూసుకుంటూ తన చెవి పక్కన ఒక నెరిసిన వెంట్రుక ఉన్నట్లు కనిపెడతాడు. వెంట్రుకలు నెరుస్తున్నాయీ అంటే ముసలి తనం వస్తోందన్న మాటేగా. మృత్యువుయొక్క రాయబారి చెవి పక్కన దాక్కుని “నీకు ముసలి తనం వచ్చిందిలే” అని చెబుతున్నట్లు ఆ రాజుకి తోస్తుంది. భయపడతాడు. ఆస్థానకవిని పిలిచి “నేను ముసలివాణ్ణివు తున్నాను. నాకు మృత్యువు దగ్గర పడింది. ఏం చెయ్యమంటావు?” అని అడుగుతాడు. ఆ కవి రాజుకు ధైర్యం చెప్పటానికని ఒక నాటకం రాసి ప్రదర్శనం వేయిస్తాడు.

ఆ నాటకంలో కథ ఇది: ఒక అడవి ఉంటుంది. అడవిలోకి వసంతం వస్తుంది. చెట్లన్నీ చిగురిస్తాయి. పువ్వులు విరగ బూస్తాయి; పువ్వుల్లోంచి తేనె వాగులై ప్రవహిస్తుంది. అడవిలోని తుమ్మెదలు, కోకిలలు, పిల్లగాలులు, పెదురు పొదలు, చిగురుటాకులు అన్నీ ‘వసంతుడే

మాకురాజు’ అని పాటలు పాడుతూ నృత్యం చేస్తాయి. ఇంతలో శిశిర ఋతువు ముసలివేషంలో వస్తుంది. చెట్ల ఆకులు, పువ్వులు రాలి పోతాయి. కోకిలల గొంతుకలు చలితో బిగుసుకుని మూగ పోతాయి. పెదురు పొదలు సంగీతం మానేసి దీనంగా ఏడుస్తాయి. కాని కొంతసేపటికి మళ్లీ దూరం నించి కాలంయొక్క అనంత షథం మీద వసంత రథం వస్తున్న మువ్వల సవ్వడి వినిపిస్తుంది. దాంతో వాటికి అనలు రహస్యం తెలిసి పోతుంది: వసంతమే శిశిర వేషం వేసుకుని వచ్చినట్లు. అప్పుడవి ఆముసలి వేషం లాగి పారేస్తాయి. ఎప్పటి మాదిరి నిత్య యౌవనవేషంతో వసంత ఋతువు బయట పడుతుంది. “అమృదోంగా! నువ్వేనా, ముసలి వేషంలోవచ్చి పోలుస్తారు; పర్వ ఋతువును

మమ్మల్ని హడ గొట్టావు?” అని పువ్వులు, పక్షులు అన్నీ ఆనందంతో నృత్యం, గానం మొదలెడతాయి.

కాలమనేది ఒకటే; కాని వసంతర్తువు, పర్వర్తువు, శిశిరర్తువు ఇలా రక రకాల వేషాల్లోవచ్చి మనల్ని మోసపుచ్చుతుంది. శిశిరం వచ్చిందని దిగులుపడ నక్కలేదు. దాని వెనకాలే వసంతం వస్తుంది. అల్లాగే జీవితం కూడా ఒక్కటే. యౌవనం, వార్ధక్యం ఒకటే జీవితం యొక్క రెండు దశలు. అని ఈవేదాంతం బోధించేటప్పటికి ఆ రాజు ముసలితనం వచ్చిందనే దిగులుమాని సుఖంగా వుంటాడు.

కొందరు కవులు వసంతాన్ని సంతోషం, ఆశ, కొత్తదనం వీటితో పోలుస్తారు; పర్వ ఋతువును

బదరీ నారాయణ (బ్రహ్మకపాతం)

దర్శించు యాత్రికులకు మంచి తరుణము.

లక్ష్మీ యాత్రా స్పెషల్

స్పెషల్ రైలుపెట్టెలో మా 4 వ ఉత్తర దేశయాత్రయిది.

4-4-52 న రాజమండ్రినుండి బయలుదేరును

45 టేబులు

54 రోజుల ప్రయాణం

4000 మైళ్ళు భూప్రదక్షిణము

టిక్కెట్లు, 2 పూటలు భోజనము, వసతులతో సహా రూ 295-0-0 మాత్రం. కొద్ది సీటుమాత్రమే కౌన్సిల్మన్ విగాన త్వరగా రూ 1 కి రూ 45-0-0 పంపి సీటు రిజర్వ చేసుకొనవలెను.

పూర్తి వివరములకు యాదిగువ యుద్ధముకు వ్రాయండి:

మేనేజరు: లక్ష్మీ వెస్ట్, కంభంవారి నెత్రంవీధి, రాజమండ్రి.

దుఃఖం, నిరాశ, నీరసం ఏటితో పోలుస్తారు. ఇల్లా పోలిస్తే వర్ష ఋతువుకు కోపంరాదా, అని నువ్వు అడగ వచ్చు. వర్ష ఋతువును దుఃఖంతో పోల్చినంత మాత్రాన దాన్ని అవమానించాలని కవుల ఉద్దేశం కాదు. వర్షాలు లేందే పంటలు పండవు. చెట్లు, పైర్లు అన్నీ మూడి చక్కా పోతాయి. అందులో మన దేశంలాంటి బీద దేశానికి వర్షాలెంతో ముఖ్యం. కాని ఈకవులు బలేచిత్రమైనవాళ్లు. మనకి వర్షాలెంత ముఖ్యమో కవులకి దుఃఖం, నిరాశలంత ముఖ్యం. దుఃఖం లేందే అనలు వాళ్లు కవిత్వం రాయలేరు; దుఃఖం లేకపోతే వాళ్లకి ఆనందం లేదు. జీవితానికి ఆనందం, దుఃఖం రెండూ అవసరమే నంటారు వాళ్లు. ఈరోజున వేప పువ్వు పచ్చడి తింటూ మనం. ఆపచ్చడి కొంత చేదుగా, కొంత తియ్యగా, వుంటుంది. అంతా తియ్యగానే ఉందనుకో; కొంత నేపటికి మొహం మొత్తుతుంది.

బహుమతి రూ. 500

(గవర్నమెంటు రిజిస్ట్రేషన్)

తెల్ల వెండ్రుకలను పోగొట్టును

రంగులనుదూచి మోసపోవద్దు అది కాకా-
రికము మా సువాసనగల "మోసపోవద్దు" అయిర్ అనేక వనమూరికలతో అయిర్వేద పద్ధతిలో తయారై 80 సం॥ పయస్యవరకు వెండ్రుకలను నల్లగావుంచును ఇదిగాక మెడ దుకు చలవచున్న "ఉన్నాదము తంబొప్పి" వగైరా జబ్బులొనరించు "జానక కి"ని కంటి దూపును వృద్ధిచేయును కొద్దిగా నెరిసివుంటే ఒక సీసా రూ 2-8.0 8 సీసాలు రూ 9.0-0 వగము నెరిసివుంటే, ఒకసీసా రూ 5-0-0 8 సీసాలు రూ 12/- పూర్తిగా నెరిసివుంటే ఒక సీసా రూ 7/- 8 సీసాలు రూ 18/- ఇది వది చేయదని నిరూపించిన రూ 500/-

INDRA LABORATORIES,
P. O. Raj Dhanwar (H. Bhag)

అందుచేత తీసికీ తోడుగా కొంత చేదు అవసరం. అల్లాగే జీవితంలో కూడా ఎప్పుడూ ఆనందంగావుంటే దానికి విలువే ఉండదు. తగు మాత్రంగా దుఃఖం వుంటే ఆనందానికి విలువ వస్తుంది. ఇదీ ఈ కవుల వాదం.

సంవత్సరాది అందరికీ, ముఖ్యంగా పిల్లలకి సంతోషం కలిగించే పండగ. పెద్దవాళ్లు దేవాలయాల్లో సమావేశమై కొత్త సంవాదాలు చదువుతారు. కొత్త సంవత్సరంలో పంటలెల్లా ఉంటాయి, వానలు, ఎండలు ఎల్లా ఉంటాయి, ధరలు, ఇతర పరిస్థితులు ఎల్లా ఉంటాయి అని తెలుసుకుంటారు. ఇల్లల్లో ఆడవాళ్లుకూడా కారాలు, ఆవాలు పిండి చేసుకుని రెడీగా ఉంచుకుంటారు ఊరగాయ కాయల కోసం ఎదురుచూస్తూ. మగపిల్లలు మామిడి పళ్లెప్పుడు వస్తాయా, ఎప్పుడు జుర్రుకుందామా, అని పళ్లె బళ్ల కోసం ఎదురుచూస్తూ ఉంటారు.

మీ ఆడపిల్లలకి కూడా వసంత కాలమంటే ఎంతో ఇష్టం. బహుశా తలనిండా కరువుదీరా పెట్టకోటానికి మల్లెపువ్వులు, నన్నజాజులు ఈకాలంలో విరగబూయటమే కారణమనుకుంటాను.

కాని నిజం చెప్ప వలసివస్తే మన దేశీయ భారత దేశంలో ఋతు భేదాలు స్పష్టంగా తెలియనే తెలియవు. వసంత కాలం ఇంకా రాకుండానే ఎండలు తీవ్రంగా కాస్తాయి. గ్రీష్మకాలం ముగియకుండానే వానజల్లుపడి వర్షా కాలమంతా పూరుకుని తరవాత వానలు

కుండ పోతగా కురుస్తాయి. ఇక ప్రత్యేకంగా చలికాలం అంటూ ఉండనే వుండదు. ఏదో కొంచెం ఉన్నానని పిస్తుంది తప్ప చలి బాధ పెట్టదు. కాని యూరపియన్ దేశాల్లో ఈఋతువులన్నీ వేటికవి ప్రత్యేకంగా కనిపిస్తాయి. వాళ్ల కేనిజమైన వసంతకాలం, నిజమైన చలికాలం వస్తాయి. మనదేశంలో ఉత్తరాన హిమాలయ పర్వతాల వేపుకూడా ఈఋతువులు నిజరూపాలతో కనిపిస్తాయి. నేను కొంతకాలం అటవేపు ఉన్నాను కదూ. అక్కడ ఎండలూ ఎక్కువే; చలి ఎక్కువే; వానలూ ఎక్కువే. ఒకసారి వసంత కాల ప్రకృతిని చూశాను. ఎంత బావుందనుకున్నావు? శిశిర ఋతువులో ఆకులురాలి బోడిగా తయారైన చెట్లు చైత్ర మాసం రాగానే చిగుళ్లు తోడిగాయి. ఒక కొండ వుంది; ఆకొండ నిండా దట్టంగా బోలెడు చెట్లున్నాయి. చెట్లమీద నందు లేకుండా నెత్తురు రంగులాంటి ఎర్రటి చిగురుటాకులు. దూరంనించి చూస్తే ఆకొండని ఎవరో తగల బెడుతున్నట్లు, ఎర్రటి మంటలు ఆకాశానికి లేస్తున్నట్లు అనిపించింది. ఆదృశ్యం ఎప్పటికీ మరుపురాదు.

ఈసాటికి నువ్వు, తమ్ముళ్లు, చెల్లాయిలు తలంట్లు పోసుకుని కొత్తబట్టలు కట్టుకుని కోలాహలంగా వేపపువ్వు పచ్చడి నంచుకుంటూ ఉంటారు. మీ అందరికీ శుభం కలగాలని మళ్ళీ ఇంకోసారి ఆశీర్వాదిస్తూ,

నీ అన్నయ్య
—ఎన్నార్.

పక్షుల ప్రపంచయాత్ర

మనం ఎవరమైనా విదేశాలకు పోవాలంటే ప్రభుత్వం 'పాస్ పోర్టు'లు ఇవ్వాలి. అలాగే యితర దేశాల వారెవరైనా యీ దేశానికి రావాలన్నా ఆ దేశపు ప్రభుత్వం 'పాస్ పోర్టు' ఇవ్వాలి. ఈ పాస్ పోర్టులు సంపాదించాలంటే ఎంతో కష్టపడాలి. ఏ కష్టమూ లేకుండా ఏ దేశానికీ పడితే దేశానికి పోయే ప్రాణులు కొన్ని వున్నాయి—అవే పక్షులు. ప్రపంచ పోరులంటే పక్షులే అని చెప్పాలి. వైగా పక్షులు మనుష్యుల లాగు, ఒకరు యిద్దరుగా కాక వందలు, వేలు కలసి ప్రయాణం చేస్తాయి. మనుష్యులు చేసే ప్రయాణాలు ఎప్పుడోకాని జరుగవు. పక్షులు ప్రతి సంవత్సరమూ ప్రయాణం చేస్తాయి. మనుష్యులకు కొత్త చోటికి పోవటమంటే సహజంగా కొన్ని భయాలు వుంటాయి. పక్షులకు అలాంటి వేమీ లేవు. అంతే కాకుండా తమ గూళ్లను వదిలి వెళ్లిన 5, 6 నెలలకో మళ్లీ

అన్ని వేలమైళ్లూ ప్రయాణం చేసి సరిగా ఏపక్షి గూటికి ఆపక్షి వెళ్లి పోగలదు.

మనుషుల ప్రయాణాలకు చాలా మటుకు వృత్తి వ్యాపారాలు కారణాలు. కొన్నికొన్ని సందర్భాలలో ఎక్కడైనా ఊమం ఏర్పడితే, అప్పుడు మాత్రం మనుష్యులు గుంపులు గుంపులుగా బుట్ట, తట్టా, పిల్లా జెల్లాతో బయలుదేరి కొంచెం పంటలు పచ్చగా వున్న చోటికి చేరి అక్కడ గడ్డురోజులు గడుపుకొని, తదనంతరం మళ్లా వానలుపడి పరిస్థితులు బాగుపడ్డాక తిరిగి వస్తూ వుండటం కద్దు. పక్షులకు యిలాంటి అవసరం ప్రతి ఏడూ వస్తూనే వుంటుంది. చల్లనిచోట పెరిగే పక్షులైతే వేసవి వచ్చేసరికి అక్కడి నుంచి కదలి యింకా ఎగువను యింత చల్లగానూ వుండే చోటుకు వెళ్లిపోతాయి. చలికాలంలో ఎక్కడినిట్లు అక్కడ గడ్డుకట్టుకు పోయి, ప్రాణి మనలలా నికి కష్టంగావుండే ప్రాంతాలు కొన్ని

వున్నాయి. అక్కడ పుట్టిపెరిగే పక్షులు చలికాలం వస్తున్నదనగానే గుంపులు గూడి అక్కడి నుంచి బయలుదేరి వేలకొలది మైళ్లు ప్రయాణం చేసి ఎక్కడి వాతావరణం తమకు అనుకూలంగా తోస్తుందో అక్కడ నివాసాలు ఏర్పరుచు కొంటాయి. గుండ్రని యీ భూగోళం తనచుట్టూ తాను తిరుగుతూ సూర్యుని చూట్టూ ప్రదక్షిణంచేస్తున్న కారణంచేత అన్ని చోట్లా ఒకేసారి శీతకాలం రాదు. సూర్యుని కి దూరం గా వున్న ప్రాంతంలో శీతకాలం ముందు వస్తుంది. భూమి తిరగటంవల్ల యీ భాగం క్రమేసి సూర్యునికి దగ్గరకు వచ్చి వేడి పొచ్చి, వేసవి వస్తుంది. అంతవరకు సూర్యునికి దగ్గరగా

గానకళా బోధిని

గొప్ప పండిత గ్రంథము పుస్తకాల పెద్ద
యి గవర్నమెంటు పరిశీలన వ్రాసిన
తరువాత ముద్రా 800 పేజీలు గల విశ్రీ
కము 500 10-0-0 రోసెట్ పేరు
బాలసర్వప్రతి బుక్ డిపో కర్నూలు

పున్న భూభాగం అంత కంతకు దూరమైపోయి, వేడితగ్గి, శీతకాలం వస్తుంది. ఎక్కడ శీతకాలం విషమిస్తే అక్కడి నుంచి పక్షులగుంపులు బయలుదేరి యికా ముందు ప్రాంతానికి పోతాయి. అంటే ఏడాదికి రెండుసార్లు పక్షులు సానాలు మారుతాయన్న మాట. ఈమార్పును చూస్తే ఒక విషయం స్ఫురణకు వస్తుంది. లోగడ మన దేశాన్ని బ్రిటిష్ వారు పరిపాలిస్తున్నప్పుడు ప్రాంతాల చలికాలంలో ఢిల్లీలోవుండి, వేసవి ఇంకా వస్తున్నదనగానే హిమాలయ ప్రాంతంలో వుండే సింహుకు బనమార్పి వేస్తుండేవాడు. అలాగే యీ పక్షులు కూడా! ఈ భూగోళంలో కొన్ని ప్రాంతాల పగటి వెలుగు చాలా కొద్ది గంటలే వుంటుంది. శీతకాలం వచ్చేసరికి పగటి భాగం మరి అల్పమై పోతుంది. కొన్నిచోట్ల 40 నిమిషాలు మాత్రమే పగలట! ఇంత అల్ప వ్యవధిలో పక్షులు తమకు కావలసిన ఆహారాన్ని అంతసేం ఎలా సేకరించుకొంటాయి? అందుకని అటువంటి దుర్దినాలు వచ్చేసరికి అక్కడి పక్షులన్నీ 'పొల్లో' మంటూ ఎగిరిపోయి మరెక్కడైనా పగలు బాగా దీర్ఘంగా వుండేచోట ఆ దశిదాటిపోయేవరకు వుంటాయి.

ఏ ప్రాంతంలో పట్టితే ఆ ప్రాంతంలో నిన్నటి దాకా అక్కడ కనుపించే రకరకాల పక్షులు యీవేళ ప్రదయంలేచి చూచేసరికి బిలబిలావచ్చి వాలుతాయి. మళ్ళీ పున్నట్లేవుండి మాయమైపోతాయి. కొత్త పక్షులు ఎక్కడి నుంచి

వస్తున్నాయనే విషయం అనాది నుంచీ మనుష్యుల పూహకు అందేది కాదు. ఈ పక్షులన్నీ నీరు యింకి పోయిన నీటి మడుగుల్లో దాక్కొని వుండి మళ్ళీ 'ఋతువు' వచ్చేసరికి పైకి వస్తాయని నమ్మేవారు. చాలా మంది అనలు యీ కొత్త పక్షులు యిలావచ్చి వెళ్లాయని గమనించనైనా గమనించరు. గమనించిన వారైనా వసంత ఋతువులో చెట్లు ఆకు పచ్చగా కనుపించటం ఎంత సహజమైన విషయంగా ఎంచుతారో, యిన్నిరకాల పక్షులు పున్నట్లుండి కనుపించి మళ్ళీ మాయమై పోవటాన్ని కూడా అంత సహజంగానే పరిగణిస్తారు. ఇందును గూర్చిన జ్ఞానగల కొందరు పాశ్చాత్యులు ఎన్నో రకాలైన పరిశోధనలు జరిపారు. పక్షులు సాధారణంగా గంటకు 40 నుంచి 50 మైళ్ల వేగంతో ఎగురుతాయనీ గాలివాలులో 55 నుంచి 60 మైళ్ల వేగంతో కూడా పోగలవనీ వీరు కనిపెట్టారు. రోజుకు 5, 6 గంటలు విడువకుండా ప్రయాణం చేస్తాయట. కానీ సముద్రంమీద ఎగిరేటప్పుడు ఒక్కొక్కపక్షి ఆహారం కోసం కానీ, విశ్రాంతి కోసం కానీ ఆగక 2, 3 వేల మైళ్లు ఏకధాటిగా ప్రయాణంచేసిన సందర్భాలు వున్నాయి. ఆర్కిటిక్ ప్రాంతంలోవుండే 'టర్న్' అనే పక్షిజాతి ఆంటార్కిటిక్ ప్రాంతంలో వేసవి వచ్చినప్పుడు ఆ 11 వేల మైళ్ల ప్రయాణంచేసి మళ్ళీ ఆర్కిటిక్ ప్రాంతంలో వేసవి వచ్చినప్పుడు మళ్లీ యీ 11 వేల మైళ్ల పొడవు ప్రయాణం చేస్తుంది. పక్షులవలన విషయంలో యీ

నాటికీ అర్థంకాని విశేషం ఒకటి వున్నది. నివాసాల నుంచీ వెళ్లేటప్పుడు ముందు మొగపక్షులు పెద్దవి కదులుతాయి. వాటి తరువాత పెద్ద ఆడపక్షులు. కొంచెం ఎదిగిన పక్షులు వెనుకవుండి పోయి, రెక్కలురాని పక్షులను పోషిస్తుంటాయి. తిరుగు ప్రయాణంలో ముందు చిన్న పక్షులు దారితిస్తాయి. వాటి వెనుక ఆడపక్షులు; చిట్ట చివరును పెద్ద మొగపక్షులు వెళ్తాయి. ఈ చిన్న పక్షులు అంతకు ముందు ఆదారిని ప్రయాణం చేయనివైనా సరే, లోగడ తమగుంపు ఏబాటను వచ్చాయో సరిగా అనే బాటను వెళ్లి, లోగడ తమ పక్షుల నివాసాలు ఏవో సరిగా అక్కడే వాలుతాయి. అలా దారిని కనుక్కోనే శక్తి వాటి తత్వంలోనే వున్నదని శాస్త్రజ్ఞులు అంటున్నారు. విదేశాలలో పలువురు కొన్ని పక్షులను పట్టి తెచ్చి వాటికాళ్లకు చిన్న అల్యూమినియం రింగులు తగిలిస్తారు. ఆ రింగులకు లోతట్టున ఏతేదీన పట్టింది, ఎవరు పట్టింది, ఎక్కడ పట్టుకుడిందీ వ్రాసి వదిలివేస్తారు. ఆ పక్షి కనుపించకుండా పోయి మళ్ళీ ఒక ఏడాది గడిచాక అదే ప్రాంతంలో వెదికి చూస్తే, యీ వివరాలన్నిటితో, నహా ఎల్యూమినియం రింగ్ వున్న పక్షులు కనుపించేవి.

మనదేశంలో పక్షుల జీవితాలను గూర్చి పరిశోధనలు చెప్పకోదగినంతగా జరుగలేదు. పక్షుల జీవితాను బట్టి మనం నేర్చుకోవలసిన ఎన్నో విషయాలు వున్నాయని మాత్రం గట్టిగా చెప్పవచ్చు. ★

హ క ల్ బె రీ పి న్

(31-వ పేజీ తరువాయి)

మాట్లాడుకుంటారేమో తెలుసుకోవా లనిపించింది. జమ్ సరే వెళ్లమన్నాడు.

నదిలోకి దూకి బోటువైపు ఈదుకుపోయాను. బోటు నమీసానికి వెళ్లినతరవాత నద్దుకాకుండా మెల్లిగాయింది బోటుమధ్యభాగం దగ్గిరించిపైకి పాకాడు. ఒకపక్కగా ఏవోబస్తాలున్నాయి. వాటి చాటున కూర్చున్నాను. నెగడువద్ద పదముగ్గురు మనుషులున్నారు. బహుశా వాళ్లు రాత్రి కాపలా వాళ్లే వుంటారు. చూట్టానికి గూండాలుమోస్తరుగావున్నారు. వాళ్లదగ్గర ఒక విస్కీకూజా, గ్లాసులు ఉన్నాయి. విస్కీకూజాకు విరామంలేకుండా పని తగులుతోంది. కాపలావాళ్లు తాగుతూ, పాటలుపాడుతూ గోలచేస్తున్నారు. ఒకడు కొన్నిచరణాలు పాడటం, ఆచరణ లైనతర్వాత మిగతావాళ్లు “లాలలల్ల, లాలలల్ల, లాలలాలలా” అని వంతపాడటం, ఇదీపాట.

కొంతసేపటికి వాళ్లలో ఒకడు “ఇక చాలైంద్రా” అని విసుక్కున్నాడు. దాంతో పోట్లాట రేగింది. ఒకలావాటి రాక్షసుడులాంటి మనిషిలేచాడు. దెబ్బలాటకు సిద్ధమైనట్టుకోటు ఊడదీసి పారేశాడు. టోపీ నేలనేసికొట్టాడు. విసుక్కున్నమనిషి, లావాటి మనిషి ఇద్దరూ ఒకళ్ల ఎదురుగాఒకళ్లు నుంచున్నారు. చొక్కాచేతులుపైకి మడిచారు. కోపం తెప్పించుకునేందుకుగాను ఒకడు ఒకమాదిరితిట్లు తిట్టాడు. రెండోవాడు కొంచెం గట్టితిట్లు తిట్టాడు. మొదటివాడు ఇంకా గట్టిగా తిట్టాడు. అప్పటికి వేడెక్కింది. కలబడ్డారు. కొంతసేపు యనాకక్తిగా కిందామీదపడ్డారు. పోట్లాట ఎటూతెరలేదు. అందుచేత మరొకడు లేచాడు. ‘నేను తేలుస్తా’ నంటూ మొదటి ఇద్దరినీ చరోచేత్తో నొక్కిపట్టి, ఎత్తికొట్టాడు. తపతప ఇద్దరినీ ఊపిరినలపకుండా చితకతన్నాడు. పాపం వాల్లిద్దరూ తోకలుముడిచి కిక్కురుమనకుండా తన్నులుతిన్నారు. చివరికి ఒకరినొకరు కావలించుకుని ‘నువ్వంట నా కెంతోఇష్టం’ అనీ, ‘నువ్వంట నా ప్రాణాలిచ్చేస్తా’ ననీ ప్రేమగా మాట్లాడుకున్నారు. ఆవిధంగా దెబ్బలాట ముగిసింది.

తరవాత అందరూ మళ్లీ స్నేహంగా నెగడు

చుట్టూచేరి చర్చలు ప్రారంభించారు. కుక్కల్లో ఎన్ని జాతులున్నాయో, ఏజాతికుక్కలు మేలురకమో మొదట నిర్ణయించారు. తరవాత ఆడవాళ్లలో ఎన్ని జాతులవాళ్లున్నారో, వాళ్లలో ఎవరు మేలురకమో నిర్ణయించారు. తగలబడుతున్న ఇళ్లను ఎల్లా ఆర్పాలి? రాజులకు ఎంతెంత ఆదాయంవస్తుంది? పిల్లుల్లో పిల్లులకి పోట్లాటపెట్టడమెల్లా? ఒకమనిషి మూర్ఖపోతే వాడికిఎల్లా స్మృతి తెప్పించాలి? మొదలైన ముఖ్యసమస్యలను చర్చించారు. ఆఖరినమన్య సదుల్లో బురదనీళ్లుమంచివా, తేటనీళ్లుమంచివా? కొందరు బురదనీళ్లనీ, కొందరు తేటనీళ్లనీ వాదించారు. బురదగావుండే మిసిసిపీ నీళ్ళేమంచివనీ, ఆ నీళ్లు తాగితే మనిషి ఆరోగ్యంగా ఉంటాడనీ, కడుపులో బురదనీళ్లుంటే లోపల పంటలుకూడా పండించవచ్చనీ ఒకడు అన్నాడు. ఇంకొకడు ఈ వాదాన్ని సమర్థిస్తూ, ఓహియోనదిలో తేటనీళ్లుంటాయి గనకనే అనదిపక్కనఉండే శృశానాలలో చెట్లుఎత్తుగా పెరగవనీ, మిసిసిపీనదిపక్కన శృశానాలలో చెట్లు ఎనిమిది వందలఅడుగుల ఎత్తుదాకా పెరుగుతాయనీ అన్నాడు. దీన్నిబట్టి ఏం తేలుతోంది? ఓహియోనదినీళ్లు తాగిన వాళ్ల శవాలమట్టిలోంచి బలమైనచెట్లు మొలవవు. మిసిసిపీనీళ్లు తాగినవాళ్ల శవాల్లోంచి మంచిచెట్లు మొలుస్తాయి. కనుక మిసిసిపీలోని బురదనీళ్ళే ఉత్తమమైనవని తేల్చోంది.

ఈ సమస్యతరవాత పొగాకులోతేమ ఊరకుండా ఎప్పుడూ పొడిగానే ఉండేట్లుచెయ్యటమెలా గని చర్చించారు. తరవాత కొంతసేపు దెయ్యాల కథలు చెప్పుకున్నారు.

ఇంతలో వాళ్లలో ఒకడు ఎవ్వడువచ్చాడో బస్తాలదగ్గరికి వచ్చాడు. నేను వాణ్ణి చూడలేదు; వాడు నన్ను చూడలేదు. చీకట్లో నామీదుగా చీల్చి కొట్టాడు. “బాబోయ్” అని కేకలుపెట్టాడు. వెంటనే కాపలావాళ్లు కర్రలూ, లాంతరూపట్టుకునివచ్చి నన్ను చూశారు. ఒకడు నన్ను బరబర ఈచ్ఛుకుంటూ నెగడువద్దకు తీసుకుపోయాడు.

“ఎవరునుత్రు? ఎందుకొచ్చావ్? నీళ్లలోకి తోసెయ్యండిరా. ముందనలు నాలుగువాయిచండి,” ఇల్లా తలొకమాటా అంటూ నా చుట్టూమూగారు.

“ఎంతసేపైంది నువ్వువచ్చి?” అని ఒకడడి కుంటూ వచ్చాను.”
గాడు.

“ఇప్పుడేనండి. ఒకనిమిషమైంది,” అని గజగజ వణకుతూ అన్నాను

“నిమిషమేనా? నిమిషంలో నీవాళ్లు ఎల్లా ఆరింది?”

“నా ఇప్పుడూ అంతేనండి. వంటిమీదాళ్లు ఇల్లాంటి పనులు చెయ్యవుగా?”
ఇట్టే ఆరిపోతాయి.”

“నీ పేరు?”

“ఎల్కే జేమ్స్ హాన్స్ కెన్.”

“ఎక్కణ్ణించివచ్చావు?”

“మానాన్న వెనకాల ఒకపడవలో వస్తున్నాడు. మా నాన్న వ్యాపారంచేస్తూవుంటాడు. నేను మా పడవలోంచి మీ బోటును చూశాను. నేను బోగబోటు నెప్పుడూ చూడలేదు. అందుకని చూద్దామని మా నాన్నలో చెప్పకుండా ఇక్కడికి యాదు రాగలిగినందుకు చాలాసంతోషపడ్డాను. (ఇంకావుంది)

ఆరోజు

(27-వ పేజీ తరువాయి)

చంపుదామను కొన్నా బయటికి రావడం లేదుట.

ఇంతలో మా రాజారావు బాట్ గిరగిర త్రిప్పుకొంటు ఆ గదిలో కెళ్ళాడు. “ఏం చేద్దామా?” అన్న ఆలోచనలో

వడ్డారు అంతా. ఎట్లాగయినా మా రాజా స్కూలు పై నలు స్టూడెంటు కదూ? కాస్త తెలివి ఉపయోగించాడు. (స్కూలు పై నలు ఫేలు అయ్యాడు లెండి.) “కాస్త మట్టి తీసుకు ఎత్తే యంత్రా” అని నలహా ఇచ్చాడు. అంతా బావు దంటే బావుం దన్నారు. మట్టి తీసుకొని కన్నం పూడ్చబోయింది, అక్క. “జాగ్రత్త పిల్లా అది పొడుస్తుంది” అని హెచ్చరించింది బామ్మ. ఆవిడకు భయం. పెద్దప్రాణం కదూ?

మళ్ళీ అందరి దృష్టి దాట్లో పోయింది. నేను గదిలో వచ్చి పోతున్నాను, మిరపకాయ అ ఘాటుకు. పోవు వేయిస్తూ అమ్మ ఈ గొడవలో పడిందేమో? “అమ్మా!” అని కేక వేశాను. ఆవిడోచ్చింది. “అమ్మా పోవు మాడింది” అన్నా. నరే అంటూ విసుక్కొంటూ వెళ్ళింది. ఇంతలో

శ్రీనిగాడు వచ్చాడు. బామ్మ “వెధవా ఇప్పుడు దిగావా చెట్టు మీద నుంచి” అంటూ మీద వడింది. “నేను ఇప్పుడే వచ్చా నమ్మా” అంటున్నాడు. “వెధవా నేను చూడలేదా నిన్ను” అంది బామ్మ. “అమ్మా! అన్నయ్య ఇంకా చెట్టుమీద నుంచి దిగ మన్నా దిగటం లేదే” అంటూ వచ్చింది చెల్లి.

శ్రీనును చూచి నిర్ధారం పోయింది. మరి చెట్టుమీద ఎవరు? సందేహం అందరి బుర్రలలోను వెలిసింది. అందరూ చెట్టుదగ్గరకి వెళ్ళేటప్పటికి నేను నిన్న పోయిందనుకొన్న వద్దు అది. దాన్ని చూచి మనిషి అనుకొన్నారు. మరి ఎవరు విరిచారు కొమ్మని? అందరి దృష్టి అక్కడే. చెట్టు మీద నుంచి ప్రేలాడుతున్న కొబ్బరిమట్ట వెక్కిరిస్తూ కనిపించింది. ★

ఉగాది

అభివందనలు

ఈ రెండు క్రాంతివర్ధన పత్రాలు పాటి దాతులను, ఆంధ్రప్రదేశ్ లకు “సందేశ” గాను సంవత్సరము అనందదాయక మునుగాక!

SRI SATYA DEV & Co.,
Kachiguda, Hyderabad-Dn

ఈ పత్రం నెం. 24 వ పాటిచేసి
రూ 1,500 గెలవండి!
వివరములకు ఒక కార్డు వ్రాయండి

ప్రేమకథలలో ప్రపంచాన్ని మరిచిన ప్రేమికులు నాగేశ్వరరావు, భానుమతి (భరణివారి "ప్రేమ")

★ సినిమా వార్తావాహిని ★

పీపుల్స్ వారి
పల్లెటూరు

సావిత్రి, ఎన్. టి. రామారావు, రంగారావు, టి. జి. కమల, శేషమాంబ, కొమ్మూరిపద్మావతి, పోడూరి అచ్చయ్య, రమణారెడ్డి, కుటుంబరావు మొదలైనవారు నటిస్తున్న పీపుల్స్ వారి "పల్లెటూరు" సాంఘిక చిత్రం షూటింగ్ జోగుగా పాగు తోంది. జూబ్ డోర్ షూటింగ్ పూర్తి చేసుకుని నెట్టచేసే షూటింగ్ ప్రారంభించారు. నాలుగు పాటల వరకూ రికార్డు అయినది. సగం చిత్రం పూర్తయినట్లే మే నెలాఖరికి చిత్రం పూర్తికాగలదని నిర్మాతలలో ఒకరైన దుర్గా ప్రసాదరావు గారు చెబుతున్నారు.

"రో హి! టి"

మాధురీదేవి (మద్రాస్ ఆర్ట్స్ ప్రొడక్షన్స్)
"రో హి! టి" అనే సాంఘిక చిత్రం

తీయ సంకల్పించినది. ఈ చిత్రానికి మాతృక బంకించంద్ర ఛటర్జీ వ్రాసిన 'కృష్ణకాంతుని మరణకావనం' అనేనవల "చంద్రహారం"

విజయవాడ "చంద్రహారం" షూటింగ్ మురుగూ జరుగుతున్నది. కామేశ్వరి రావు గారు దర్శకత్వం, సింగి సభావ గలు, ఘంటసాల సంగీతం నిర్వహిస్తున్నారు ఎన్. టి. రామారావు, శ్రీరంజని, సావిత్రి, శలంగి, జోగారావు, శేషమాంబ, దొరస్వామి మొదలగువారు నటిస్తున్నారు. గోఖలే తయారుచేసిన నెటింగులు మాస్తీ పాతాళభైరవిలో కంటే భారీ ఎత్తున ఉన్నట్లు తోస్తున్నది ఈ చిత్రాన్ని ప్రత్యేకంగా హిందీలో కూడా షూట్ చేస్తారట.

"పెళ్లిచేసి మాను" చిత్రాన్ని విజయ వాడ హిందీభాషలో కూడా 'పెట్'

చేస్తున్నారు. తమిళంలోకి 'పెట్' చేసిన ఈ చిత్రంలో కొత్తవిశేషమేమంటే కథ మధ్యలో చిన్నపిల్లలు ప్రదర్శించే 'సత్యమేజయం' నాటక దృశ్యాన్ని "కేవార్" రంగు ఫిల్ముల ద్వారా చూపిస్తున్నారు.

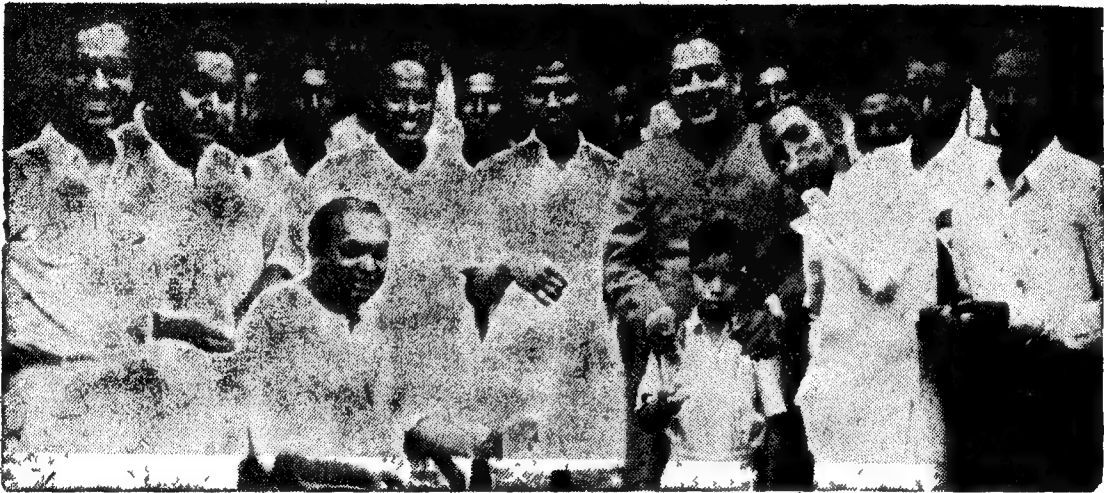
వాహిని వారి 'వెద్దమనుషులు' చిత్రం ఇంకా స్క్రిప్టు దశలోనే ఉన్నట్లు తెలుస్తోంది.

"గుడ్ ఈవెనింగ్"

కృష్ణదేవీ స్థాపించిన విజయ షిల్డ్ ప్రొడక్షన్స్ వారు త్వరలోనే "గుడ్ ఈవెనింగ్" అనే తెలుగు చిత్ర తీయనున్నారు. దీనికి డి. సి. బ్యూటర్లు చివరికూ రిలీజ్ వారు.

ఎ. వి. ఎమ్. స్టూడియో వారు "చెళ్లి పిళ్ళె" (ముద్దుల మరది) అనే తమిళ చిత్రాన్ని, అనేక కథతో "వనం" అనే తెలుగు చిత్రాన్ని తీస్తున్నారు.

భరణి వారి కొత్త చిత్రం "చందీ రాణి" షూటింగ్ ఈనాడే (మార్చి 26) ప్రారంభమవుతున్నది.

ఈ సెల రీ న అభ్యుదయాఫీలిమ్స్ ప్రారంభోత్సవం జరిగింది. చిత్రంలో జంపన, నారాయణరావు, శివరావు, పెండ్యాల, మొదలైనవారున్నారు. వీరు "కులీ" సాంఘిక చిత్రం తీస్తున్నారు.

పి. పుల్లయ్యగారి దర్శకత్వం నడుస్తున్న "సర్వదేవత" (రాగిణీ ఫీలిమ్స్) షూటింగ్ అయిపోవచ్చింది. యువా వారి "టింగ్ రంగ" కూడా పూర్తి కానున్నట్లు తెలుస్తోంది. ప్రసాద్ దర్శకత్వం నిర్వహిస్తున్న "పరదేశి" షూటింగ్ చక్క చక్క జరుగుతున్నది. నవయుగ వారి "జ్యోతి" ఏమైనా తెలియటం లేదు.

పినిమా రంగంలోకి ప్రవేశిస్తూనే తారాపథంలో అడుగుపెట్టిన సావిత్రి మొత్తం చిత్రాలలో - ఎ.వి. ఎమ్. వారి "వదిలె", శుభోదయావారి "అదర్బం", పి. పుల్లయ్యగారి "సంక్రాంతి", జంపన వారి "మేనరికం", విజ్ఞాన వారి "దేవదాసు", పీపుల్స్ వారి "పల్లెటూరు", విజయవారి "చంద్రహారం", నవయుగవారి

"జ్యోతి" చిత్రాలలో ముఖ్య పాత్రలు ధరిస్తున్నది.

అందాల పోటీలో "మిస్ మద్రాస్" విరుదుపొందిన శ్రీమతి టి. సూర్యకుమారి ఏప్రిల్ మొదటివారంలో అఖిల భారత పోటీ నిమిత్తం బొంబాయి వెళ్ళవచ్చునని తెలుస్తున్నది.

పోటీ నెం. 1.

గవర్న మెంటు రిజిస్టర్డ్ ఫరం నెం. 1488.

రు. 750 లు, ఒక 15 జూయన్ రోల్లగోల్ల రిస్టువాచి - ప్రతి ఆల్ కరెక్టు జవాబుకు గ్యారంటీ ఇవ్వబడినది!!!

6 ఆల్ కరెక్టు బహుమతులలో ఆల్ కరెక్టు ఎంట్రీ 1 కి రు 750 లు

రు. 5000 రొక్కం గెలవండి

పోస్టు చేయుటకు కడపటి తేది 31-3-52 ఫలితములు 6-4-52

170

ప్రతి ఆల్ కరెక్టు జవాబుకు మొదటి బహుమతి రు. 750, ఒక రిస్టువాచి మొదటి రెండువరుసల కరెక్టు ప్రతి జవాబుకు రు 100, మొదటివరుస కరెక్టు ప్రతి జవాబుకు రు 25, మొదటి వరుసలో మొదటి అంక కరెక్టు ప్రతి జవాబుకు 4 వ బహుమతి రు 5. సీలు చేయబడిన మా కీ సాల్వేషన్ తో అంకెకు అంకె, వరుసకు వరుస సరిపోవునది కరెక్టు జవాబు. మొదటి బహుమతుల సంఖ్య, వచ్చిన ఎంట్రీ లలో మా కీ సాల్వేషన్ తో సరిపోలియుండు ఆల్ కరెక్టు ఎంట్రీల సంఖ్యపై ఆధారపడియుండును.

ఈ చతురములో 85 నుంచి 50 వరకు అంకెలు అడ్డం, నిలువు, ఐములలో ఎటుకూడినా 170 వచ్చునట్లు వెయ్యాలి. ఒక అంకె ఒక్కసారే వాడాలి.

ప్రవేశింపవలసిన: ఒక చతురమునకు ఒక రూపాయి. 6 చతురముల సెట్టు రు 5. ఎన్ని చతురములైనా తెల్లకాగితంపై వేసి వంపవచ్చు. ప్రవేశింపవలసిన మనియార్డరుద్వారాగాని, క్రాస్ చెయ్యని ఇండియన్ పోస్ట్ ఆర్డరుద్వారాగాని పంపాలి. మనియార్డరు రశీదు చతురములలో పంపాలి. 31-3-52 న కూడా చతురములు పోస్టు చెయ్యవచ్చు. ఈ త్రై ప్రత్యక్షతరములు జరుపబడవు. ఈ పోటీకి సంబంధించిన అన్ని విషయాలలోను మా నిర్ణయమే ఖాయం, న్యాయబద్ధము, ఎంట్రీలు పంపటానికి ఇది విస్తృతమైన దరఖాస్తు అడ్రసు M O. కూపనులో కూడ వ్రాయండి.

VIRGO TRADING CO.,
5-A, Leonard St., Royapettah, MADRAS-14.

కోర్ పజిల్ 84 వ పోటీ కీ సాల్వేషన్ : మొదటివరుస 35, 41, 48, 42; రెండోవరుస : 46, 44, 37, 39; మూడోవరుస 86, 98, 47, 45; నాల్గవరుస : 49, 48, 34, 40.

గమనిక: లాగప్యామ్యం రద్దు కావడం వల్ల కోర్ పజిల్ పేరుకు బిలులేక, వర్గ్ ట్రేడింగ్ కంపెనీ పేరుతో పోటీలు సాగిస్తున్నాము. మేనేజింగ్ పార్టనర్.

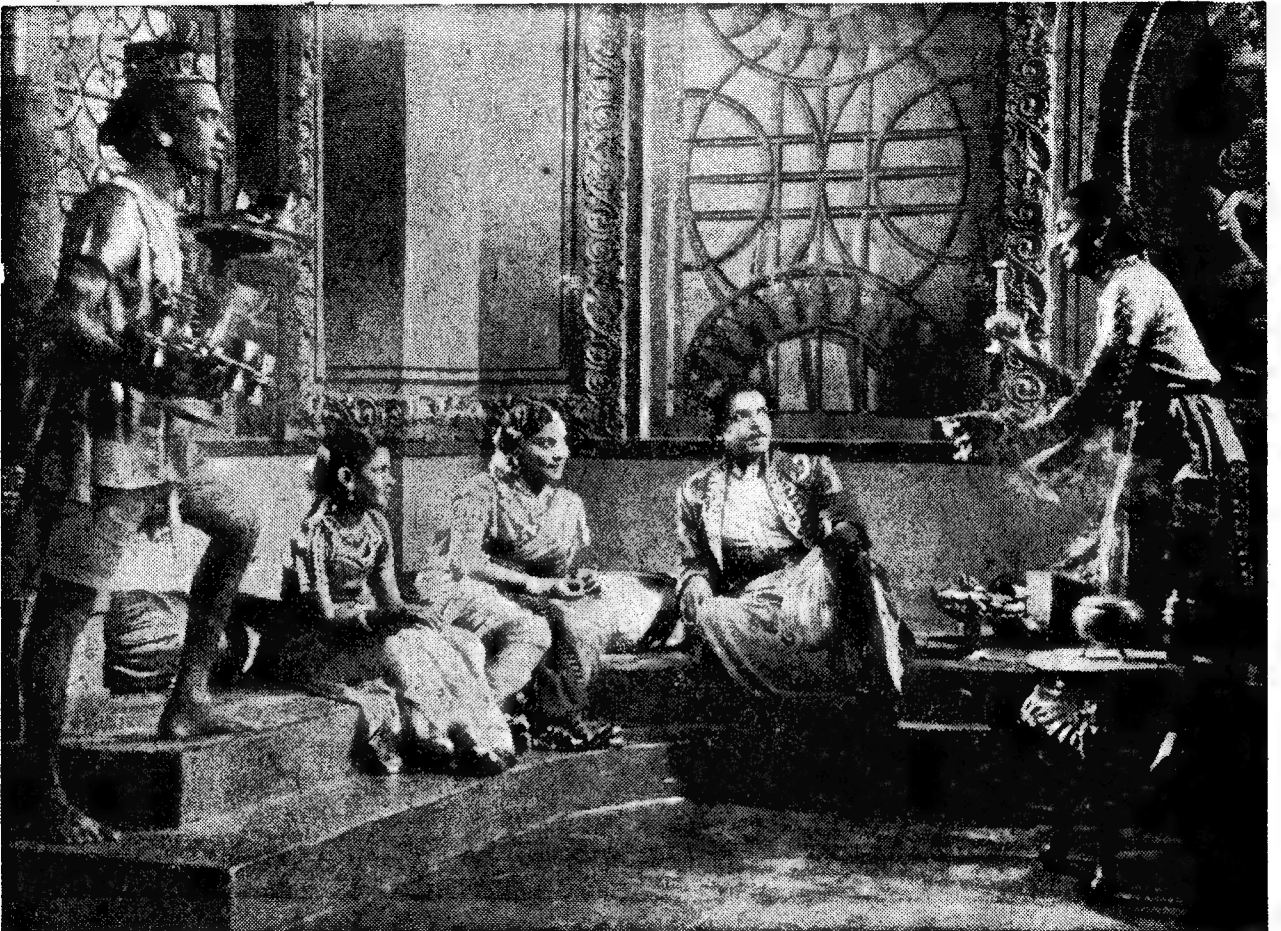
డాక్యుమెంటరీ చిత్రాలు

డాక్యుమెంటరీ చిత్రాల నిర్మాణంలో భారత ప్రభుత్వపు ఫీల్డువర్గాలు ప్రశంసనీయమైన కృషి చేస్తోంది. కథా చిత్రాల కంటే డాక్యుమెంటరీ చిత్రాల నిర్మాణం వ్యయ ప్రయాసలతోను, సాహసంతోను కూడిన పని. కథా చిత్రాలలో అందరికీ

అజంతా వారి "వయూరి భామ"లో

ఆశ్చర్యార్థకముఖం పెట్టిన
సి. ఎస్. ఆర్. →

ఆసక్తి కలిగించే కథ ఉండటం మూలాన టెక్నికల్ గా ఎలాటి అవకాశాలు జరిగినా ప్రేక్షకులు పట్టించుకోరు. డాక్యుమెంటరీలలో కథ ఉండదు; యధార్థంగా జరిగిన విషయాలనే, అదైనా విజ్ఞానకర సమాచారాలనే వస్తువుగా తీసుకోవలసి ఉంటుంది. ఈ కారణంచేత టెక్నికల్

ఎ. ఎస్. ప్రొడక్షన్సువారి "ఆడబ్రతుకు"లో నల్లరామ్మూర్తి, కనకం, రఘురామయ్య సీతారామయ్య.

నైపుణ్యం అత్యున్నత స్థాయిలో ఉంటే తప్ప దామ్యమెంటరీలు రక్తి కట్టవు ఇదీ గాక దామ్యమెంటరీలలో తగినంత హాస్యం, చైతన్యం ఉండాలి. ఇన్నీ ఉన్నా దామ్యమెంటరీలు కథా చిత్రాల మాదిరిగా ఆర్థిక విజయం పొందుతాయని చెప్పటానికి లేదు.

ఈ కారణంచేతనే మన దేశంలో చిత్ర నిర్మాతలు దామ్యమెంటరీల నిర్మాణానికి సాహసించ లేకుండా ఉన్నారు. దేశంలో తయారయ్యే దామ్యమెంటరీలలో దాదాపు అన్నీ భారత ప్రభుత్వమే నిర్మిస్తున్నది. వాటినైనా ప్రతి సినిమా హాలులోనూ నిర్బంధంగా ప్రదర్శింప జేయవలసి వస్తోంది. ఇంగ్లీషు హిందీ, తెలుగు, ఆవం, బెంగాలీ, భాషలలో వ్యాఖ్యానంతో ఈ చిత్రాలు తయారవుతున్నాయి. ప్రభుత్వ ఫిల్మ్ కాలనీ విర్బడి నాలుగేళ్ళయినా కాలేదు ఈ స్వల్ప కాలంలోనే ఈ కాలనీ వెస్ట్ కో దగిన మంచి చిత్రాలు తీసింది. వన ఫిల్మ్ కాలనీ తయారుచేసిన కొన్ని దామ్యమెంటరీలకు అంతర్జాతీయ పోటీలలో బహుమతులు కూడా లభించాయి.

మన ఫిల్మ్ కాలనీ వారు తీసిన చిత్రాలలో చాలా ఆకర్షణీయంగా ఉన్న వాటిలో "కాస్మిక్ లోయ" అనేది ఒకటి. ఇది వర్తచిత్రం. కాస్మిక్ దేశంలోని ప్రకృతి సౌందర్యాన్ని, ప్రజల జీవన విధానాన్ని, వారి వృత్తులు, చేతిపనులు, విశేష వ్యాసంగాలు, కళలు మొదలైన వాటిని ఈ చిత్రం చాలా చక్కగా చూపించింది. ప్రస్తుతం ప్రభుత్వ ఫిల్మ్ కాలనీ వారు "మహాభూత్ కొండలు" అనే పెక్కికలర్ చిత్రాన్ని, హాలీవుడ్ లో ముద్రిస్తున్నారు.

దామ్యమెంటరీలు ప్రజాదరణ పొందాలంటే చిత్రం రసవంతంగా ఉండటం చాలా అవసరం. యధార్థ సంఘటనలలో నుండి రసం సృష్టించటం చాల కష్టం. అయినా ఫోటోగ్రఫీ, సౌండ్, ఎడిటింగు పద్ధతులలో చాకచక్యం చూపిస్తే రససృష్టి కొవటానికి వీలవుతుంది. ఇది గాక ఆగోగ్యం, విద్య మొదలైన వాటిని గూర్చిన విజ్ఞానాన్ని ప్రజలకు అందజేయటానికి కేవలం జరిగిన సంఘటనలనే తీసుకోవక్కర్లేదు. ఈరకం చిత్రాలను

దాదాపు కథా చిత్రాల మధ్యనే తీయవచ్చు. మన ఫిల్మ్ కాలనీ ఇలాంటి చిత్రాలు చాలా తీసింది. ఆగోగ్యానికి సంబంధించిన ఒక దామ్యమెంటరీలో ఎక్కడ పడితే అక్కడ తుమ్మటాన్ని గూర్చి హాస్యవంతమైన చక్కని దృశ్యం ఒకటున్నది. రైల్వో ఖార్చున్న ఒక ప్రయాణికుడు ఎదటి నీటులో కూర్చుని కునికీ పాటు పడుతున్న మరొక ప్రయాణికురి ముఖం మీదికి తుమ్ముతాడు. తుమ్ముతున్నప్పుడు చుమంటూ రెండో ప్రయాణికుడు వాన జల్లు పడుతోంది కాబోలనుకుని కిటికీ తలుపులు మూసేసి మళ్ళీ కునుకుతాడు. మొదటి ప్రయాణికుడు మళ్ళీ అలాగే తుమ్ముతాడు. ఈసారి రెండో ప్రయాణికుడు అది తుమ్ముతున్న అని గ్రహించి దెబ్బలాటకు సిద్ధపాతాడు ఈ దృశ్యంలో సున్నితమైన హాస్యం వున్నది. హాస్యం ద్వారా దామ్యమెంటరీలను ఆకర్షకం చేయటం జేరక.

అమెరికా, బ్రిటన్, ఇటలీ, ఫ్రాన్సు మొదలైన దేశాలలో ప్రైవేటు నిర్మాతలే దామ్యమెంటరీల నిర్మాణం సాగిను

జంపనవారి "మనరికం"లో నీతపాత్రధారిణి జి. వరలక్ష్మి.

ఆర్. ఇద్దనాథన్ వారి “రాజేశ్వరి”లో
మాధురి దేవి

న్నారు. మన ప్రభుత్వం విస్తృతంగా ఈ చిత్ర నిర్మాణం సాగించే దిశలో ఉన్నది. స్వంత పెట్టుబడిదారులు ముందుకు వచ్చి డాక్యుమెంటరీ నిర్మాణానికి పూనుకుంటే ఈ రంగంలో కళావిషయ కంగా సాధించవలసిన దంలై నావున్నది.

“ది రివర్”

భారత దేశంలో తయారైన మొట్టమొదటి టెక్నికల్ చిత్రం “ది రివర్” అమెరికాలో విడుదలయి చాల రోజులైంది. ఇటీవల మన దేశంలో కూడా కొన్ని చోట్ల విడుదలైంది. యూమర్ గాడెక్ అనే అమెరికా వాసిన కథ ఆధారంగా ఈ చిత్రం నిర్మించబడింది. 1951 లో వెనీస్ లో జరిగిన అంతర్జాతీయ ఫిల్మ్ ఉత్సవంలో ఈ చిత్రం ప్రథమ బహుమతి పొందింది. భారతీయ జీవన విధానాన్ని సానుభూతితో పాశ్చాత్యులకు బోధపరచటానికి ఈ చిత్రంలో ప్రయత్నం జరిగింది.

చిత్రం నిర్మించిన కన్నెల్ మెక్ ఎల్ డోనీ తన “ది రివర్” ను అమెరికా చిత్రంగా పరిగణించటానికి నిరాకరించాడు. భారత దేశంలోనే పూర్తిగా తయారుకావటం, భారతీయధనం కొంత, భారతీయ టెక్నిషియన్ల సహాయంతో చిత్ర నిర్మాణంలో పాలు పంచుకోవటం వల్ల ఇది భారతీయ చిత్రమేనని మెక్ ఎల్ డోనీ పట్టుబట్టాడు. వెనీస్ లో భారతీయ చిత్రంగానే ఇది బహుమతి పొందింది. ఈ చిత్రానికి దర్శకుడు జీక్ రెనాయిర్. ★

తారాశిఖాంకం రచనాస్వాలు రెవతికి బోధిస్తున్న ఆశ్రయం.
క.భోదయావారి “అదిర్మం”లో

మద్రాసు డైరీ

(3-వ పేజీ తరువాయి)

మీద, వివరాల (Detail) మీద ఎక్కువ శ్రద్ధ కనిపిస్తుంది. ఒక రష్యన్ చిత్రానికి అభ్యుత్తుడు రాజేంద్ర ప్రసాద్ గారి బహుమానం కూడా లభించింది. బాలబాలికలు ఏ దేశం వారైనా వారి ఊహలు, భావనా శక్తి ఒక విధంగానే ఉంటాయి. ఈ ప్రదర్శనలో కొన్ని చిత్రాలు నిజంగా బాలురు వేసినవేనా అని ఆశ్చర్యం కలిగించేంత బాగున్నాయి.

* * *

నిర్వచనం :

మేధావులు—మేధకలిగిన ఆవులు.

—సత్యనాథి

అంధకారిక
సచిత్ర
వారపత్రిక

శ్రీ పాదకృష్ణమూర్తి శాస్త్రి అండ్ సన్స్
రాజమండ్రి.

నం. 10, గణపతి మొదలవీధి, రాయపేట, మద్రాసు-14.

అంధకారిక సచిత్ర వారపత్రిక

రెండు మహానగరాలు

(7-వ పేజీ తరువాయి)

చక్రాలు కట్టడానికి, కోవలలుపులు తెరిచి ప్రయాణీకుల్ని లోపలికి యొక్కించటానికి గార్డు క్రిందికి దిగాడు.

‘జో!—’ అని కంగారుగా కేక పెట్టాడు కోవలాల.

‘ఏమిటి టాప్!—’

దూరాన వినిపిస్తున్న గుర్రం డెక్కలచప్పుడు, ఇద్దరూ చెవులు దోరబెట్టి పసిగట్టారు.

‘గుర్రం గాలపు మీద వచ్చేస్తోంది!—’

‘గాలపు గాడు పేరాంమీద వచ్చేస్తోంది’ అంటూనే గార్డు చివాల్ని కోవమీదికి యెగిరి తన స్థానంలో నిద్రించగా నిల్చున్నాడు.

‘అంగరాజుపేరిట అంతా నిద్రించండి!’—అని ప్రయాణీకుల్ని హెచ్చరించాడు. ఈ హెచ్చరిక చెన్నూనే తుపాకి చేతులోకి అందుకున్నాడు.

మన గాథకు సంబంధించిన ప్రయాణీకుడు కోవలోకి ఎక్కటానికి మెట్టుమీద అడుగువేసినవాడు అలానే ద్వారానికి అడ్డంగా మెట్టుమీద నిలబడిపోయాడు. తక్కిన యుద్ధరూ ఇంకా కోడ్డుమీదనే నిల్చున్నారు. ముగ్గురూ కలిసి కోవలాలా ముఖం వంకొ, గార్డు ముఖంవంకొ మాస్తా బిక్కి బిక్కి మంటున్నారు. మొమ్మైన గుర్రంకూడా, ఏదో ప్రమాదం జరిగేలానే వున్న దన్నట్టు, చెవులు రిక్కించి తేనెకుక్కిరిగి చూచింది.

కోవ నిలబడివుంది; గుర్రాలు కాళ్ళుకూడా కదవటంలేదు. అర్ధరాత్రి సమయం—ఎక్కడా చీమెనా చిటుక్కుమనడంలేదు. —ఒక భయంకర నిశ్శబ్దం; ఆ నిశ్శబ్ద వాతావరణాన్ని భేదించుతూ దూరాన గుర్రపు డెక్కలచప్పుడు వినిపించుతోంది.

అలసివున్న కోవగుర్రాలు ఉచ్చాస్యసనిక్యాసాలు తీయటంతో బండి, వెనక్కు ముందుకూ, కొంచెం గా ఊగిసలాడుతూ ఏదో ఆందోళన పడుతున్నట్టు కనుపించుతోంది. ప్రయాణీకుల గుండెలుకూడా, దడదడా కొట్టుకుంటున్నయ్య.

కొండమీదికి పరుగెత్తు కొస్తున్న గుర్రం డెక్కలచప్పుడు అంతకంతకు సమీపాన పినిపిస్తోంది.

‘ఓహోయ్!—’ గార్డు, పొలికేకగా, కత్తికొద్దీ గర్జించాడు; ఆగక్కడ! కాల్చిపారేస్తాను!

డెక్కలచప్పుడు హఠాత్తుగా ఆగిపోయింది: ‘ఆ వచ్చేది డోవర్ మెయిలేనా?’ అన్నమానవకంఠం, దూరానుంచి కళ్ళ వళంగా వినిపించింది.

‘ఏదైతే నీకందుకు?—అసలు నీ సంగతేదో తేల్చు!—’ గార్డు మొండి సమాధానం చెప్పాడు.

‘డోవర్ మెయిలేనా?’

‘అయితే ఏమిటి?’

‘ఒక ప్రయాణీకుణ్ణి కలుసుకోవాలి!’

‘ప్రయాణీకుడా?’

‘జర్నీస్ లారీ కోవలో వున్నారా?’

ఆ మనిషి తనే అయినట్టు మనబొటసారి వెంటనే తెలియ

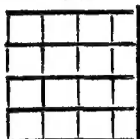
కలకను నిమిత్తం లేకుండా పుతి ఒక్క రికి మార్పులేని బహుమతి గ్యారంటీ చేయబడినది. 100% Honesty.

ముగింపు తేది : 22-4-52. పోటీ నెం. 9. ఫలితములు : 30-4-52.

అంతా సరిగా నున్న ప్రతి ఆన్సరుకు ... రూ. 1.000/-
మొదటి రెండు వరుసలు సరిగా నున్న ప్రతి ఆన్సరుకు... రూ. 100/-
మొదటి ఒక వరుస సరిగా నున్న ప్రతి ఆన్సరుకు ... రూ. 20/-

గెలిచే విధానము:- ప్రక్కన చూపిన చదరంగం 10 నుంచి 25 వరకు (13, 10, 22 25-24, 23, 11, 12, 18, 20 18, 15, 14, 17, 21, 18) గల అంకెలను వాటి నిలువుగా

70

గాని, అడ్డముగాని, అయిమూలంగాని, ఎటుకూడినను మొత్తం 70 (డైరై) వచ్చునట్లుచేయవలెను. ఒక సంఖ్య ఒకసారి మాత్రమే వాడవలెను.

నిబంధనలు:- ప్రవేశరుసుము ఒక చదరమునకు ఎనిమిది అణంపండున ఎన్ని చదరములైనా తెల్లకాగితముపై వ్రాసి వంపవచ్చును, ప్రవేశ రుసుము మనియార్డుద్వారాగాని క్రాన్ చేయని ఇండియన్ పోస్టల్ ఆర్డరుద్వారాగాని

వంపవలెను మనియార్డు రకీడు చదరముతో వంపవలెను పరిశ్రమలు, గెలిచినవారిపేరు 30-4-52 ఆంధ్రపత్రిక (Daily), నందునూ 7-5-52 ఆంధ్ర వారపత్రికయందు ప్రకటించబడును. ముందుగా కావలసినవారు రెండణాలు అదనముగా వంపవలెను. ఎవరికి ఏ బహుమతి వస్తే ఆ బహుమతి మాత్రమే వంపబడును చదరములు మనియార్డు దిగువఆడనుకు వంపండి.

NOBLE TRUST Co., SAMALKOT. (E. Godavary Dt.)

చూ ఇంగ్లీషు పత్రిక కావలసినవారు వెంటనే వ్రాయండి. ఉచితముగా కూపను వంపబడును.

కాంచీటివను నెం. 7-A ఆన్సరు:- 1. HURT 2. MISS 3. FACT 4. COT 5. SPY 6. SILK 7. GO 8. LINES 9. ELDER 10. DOWDY.

కాంచీటివను నెం 7-B ఆన్సరు:- మొదటి వరుస 23, 8 20, 11; రెండవ వరుస 13 18, 14, 17; మూడవ వరుస 10, 21, 9, 22; నాల్గవ వరుస 16, 15, 18, 12. గెలిచిన వివరములు కావలసినవారు నాలుగు అణాలు వంపండి.

అబలసుధ

శ్రీం కుసుమ వ్యాధులు. ఆకార : హిష్టు, ముకుబద్ధము. ముతుకూల, ఒడలునొప్పులు, తలనొప్పి, గుండెదడ కాళ్ళ లాగుట, మనస్థిమితము లేకపోవుట నిద్రవల్ల కలుగుట, నడుమునొప్పులు, బలహీనత, మలబద్ధము, హస్తరియా మొ॥ హరించును. నీసా రూ. 3/- వి. పి. ఆ 0-14-0 ఇండియన్ మెడికల్ హౌస్, లక్ష్మీ టాకీసు రోడ్డు - విజయవాడ-2.

వి నో దా ని కీ, వి జ్ఞా నా ని కీ ‘కథాసాగరం’ చదవండి.

పత్నీని కొక ప్రముఖ రచయిత కథల పుస్తకం. 100 పే. 1 రూ.

యీపత్నీలో ‘కొడవటిగంటి’ వారి ‘పట్నవాసం’ ఉగాదికే వస్తుంది.

దేశమంతటా విజంట్లు కావాలి.

దేశ వి తా మం డ లి విజయవాడ 2.

జేకాడు. గార్డు, కోచ్ వాలా, మిగతా యిద్దరు ప్రయాణీకులూ అతనివంక అనుమానంగా చూశారు.

‘సరే అక్కడే నిలబడు!—ముందు కడుక్కోవేమిట—
‘బర్దార్’ అని దూరాననున్న మనిషిని హెచ్చరించాడు, గార్డు.
మన ప్రయాణీకునివంక చూసి: ‘ఎవడో కనుక్కొండి’ అన్నాడు.

‘ఎవరది?—జురీ!’

‘అవును సర్—నేనే!’

‘ఏమిటి సంగతి?—’

‘కంపెనీవాళ్లు మీకో మాట చెప్పమన్నార సర్!’

‘ఈ మనిషిని నేను ఎరుచుదును గార్డ్!’ అంటూ కోడు
మీదికి దిగాడు లారీ, తక్కిన ప్రయాణీకులిద్దరూ, అతనికి
సహాయం చేస్తున్నవాళ్లులా నేనటించి, అతన్ని మెలిగా కోడు
మీదికి తోసేసి గబుక్కున తిలుపులు మూసుకుని లోపల కుర్చు
న్నారు. కిటికీ తిలుపులు కూడా దించేశారు.

‘అతన్ని దగ్గరికి రానివ్వ; మరేం భయం లేదు.’ అన్నాడు
లారీ.

‘భయం లేదని నేననుకుంటానుకొండి—జాతికంటికీ అలాంటి
నమ్మకం కలిగించటం మేలా? అన్నాడు గార్డు.

‘ఏయ్!’ అని కేక చెల్టాడు దూరానున్న మనిషిని.

‘ఓయ్!’ అని జురీ సమాధాన మిచ్చాడు.

‘ఒక్కొక్క అడుక్కో నెమ్మదిగా ముందుకురా—నా సంగతి
తెలుసుగా—జీను పక్కని పిట్టలు గిట్టబుండేమా—చెయ్యి అటు
కళ్ళే పోనిచ్చావా—నా సంగతి తెలుసుగా!’—

గుర్రం, మనిషీ మంచు తెరలోనుంచి నెమ్మదిగా బయటికి
వచ్చారు. జురీ నెమ్మదిగా గుర్రాన్ని నడిపించుకుంటూ మెయిల్
కోచ్ కి పక్కగా వచ్చి జర్విస్ లారీ ముందు ఆగాడు. గార్డు వంక
వారగా చూస్తూ, చేతిలో ఫున్నీ ఫుత్తరం లారీచేతిలో పెట్టాడు.
రాతూ గుర్రమూ: కూడా, గుర్రం పాదాలనుంచి, మనిషి బోపీ
వరకూ బురదతో మునిగున్నాడు.

వ్యాపారస్తుని ధీమాతో: ‘గార్డ్!’ అని పిలిచాడు, లారీ.

ఒక చేత్తో తుపాకీ రెండోచేత్తో పిష్టలూ పట్టుకుని, కొత్తగా
వచ్చిన మనిషివంక కాల్లకుక్కలా చూస్తున్న గార్డు: ‘సర్!’
అని కలుపుగా సమాధానం చెప్పాడు.

‘ఇందులో ప్రమాదంవచ్చేదేమీ లేదు. నేను లెల్ సన్ను
బ్యాంకు తాలాకు ఉద్యోగిని; బహుశా లండన్ లోవున్న లెల్
సన్ను బ్యాంకు సంగతి నువ్వు విన్నేవులూవ్. నేను వ్యాపార
విషయాలు చూసుకోవటానికి పారిస్ వెళ్తున్నాను—ఇందులో
మీసమేమీ లేదు. ఈ చీటి కాస్త చదువుకోనీ!’—

‘సరే త్వరగా చదివండి సర్!’ అన్నాడు గార్డు—ఇంకో
అపవమృతంగానే.

అతను ఆ చీటి తీసుకుని కోచ్ లెల్ ముందుకు వెళ్లి విప్పి
చూచాడు. ముందు తనలోతమ నెమ్మదిగా చదువుకున్నాడు; తిర
వారే బిగిరిగా చదివాడు.

‘డ్రావర్ లో ఆగవలెను; అవిడ వచ్చి కలుసుకుంటుంది.’

జురీవంక తిరిగి: ‘పునర్జన్మ’ అన్నానని చెప్పా.

‘అర! అదేం సమాధానమండీ! బలే చిత్రంగాఉండే! అని
తెల్లబోయాడు జురీ.

ఆ మాట చెప్ప—నాకీ వర్తమానం అందినట్టు వాళ్ళకి తెలు
స్తుంది; చీటి అక్కడేదు; వెళ్ళిరా!’—

ఈ రెండుముక్కలూ చెప్పి వెంటనే కోచ్ తిలుపు తీసి
చివాల్సు లోపలికి ఎక్కి కూర్చున్నాడు. లోపలున్న ప్రయా
ణీకు లిద్దరూ తమ చేతిగడియారాలూ, వర్సులూ అదివరకే కాలికి
తొడుక్కున్న జాకో బూట్లలో దోపేశారు; ఇప్పుడు అతను

లోపలికి రావటంచూసి నిద్రపోతున్నట్టు నటిస్తున్నారు—ఇంకేవి
చెయ్యటానికి తోచక.

కోచ్ మళ్ళా నెమ్మదిగా బయలుదేరి కొండమీదినుంచి
క్రిందికి దిగుతోంది. మరింత దట్టంగా మంచు అటుముకుంటోంది.
గార్డు తన తుపాకులూ జుర్రా తిరిగి యథాప్రకారం సక్రమకుంటూ
వాడు.

‘టాప్!’ అని కోచ్ వాలా నెమ్మదిగా టాపుమీదినుంచి
గార్డును పిల్చాడు.

‘ఏమిటి?’

‘ఆ సమాధానం విన్నావా?’

‘విన్నాను.’

‘నీకేమన్నా అర్థమేందా?’

‘రవ్వంతైనా అర్థంకాలేదు.’

‘భలేపని—నాకూ అర్థం కాలేదు!’—

చీకటిలో దిగబడిపోయిన జురీ నెమ్మదిగా గుర్రందిగి
దానికి కొంచెం విశ్రాంతి నిచ్చాడు. మొహంమీది కొట్టుకున్న
బురద అరచేత్తో తుడిచేసుకున్నాడు. నెత్తిమీదిపున్న బోపీతీసి

దులిపితే అరగాలక వర

కూ నీళ్లు కారాయి.

గుర్రం నోట్లోనుంచి

కళ్ళెంతిసి బురద కొట్టుకు

నున్న దండ చేతిమీద

వేసుకుని, మెయిల్ కోచ్

చక్రాల ధ్వని వినిపించ

కుండా పోయేవరకూ

అక్కడే నిల్చున్నాడు.

అనంతరం నెమ్మదిగా

కొండమీదినుంచి క్రిం

దికి దిగటానికి బయలు

దేరాడు:

‘రా! ముసలావిడా!

ఆ గావతో మొత్తబడి

పోయావ్!— మెదానం

మీదికి వెళ్లేదాకా నీ

ముంగళ్ళను శమ్యటా

నికి వీల్లేదు’ అన్నాడు

తన ఆడ గుర్రంవంక

ఆప్యాయంగా చూస్తూ.

“పునర్జన్మ”— బలే

మాట!— ఇలాంటి

వ్యవహారాలన్నీ నీవంటి

వాడికి పనికిరావు జురీ!

—ఇలాంటి పునర్జన్మ

లూ, బ్రతుకు లోక

అడుగుచెట్టలూ, తప్ప

దాగటాలు మొదలెట్టా

వంటే— నీ జీవితం

మరింత దొంగదొవన

బడుతుంది!’

భారత ప్రశస్తి

శ్రీల ఆర్య భాగ్యసికి

లోద్రా

కనరికుటీరం తిమిరెడ్డి మద్రాస్

ఓరుగల్లు కాకతీయ కళాసమితి జనవరి ఉత్సవాలలో ప్రదర్శించబడిన శ్రీ త్యాగరాజమహర్షి చిత్రపటం

సాహసకృత్యాలతో నిండిన

ఉత్తమ చిత్రం

R.పద్మనాభన్
హాతి

రాజేశ్వరి

MUHAL

డిస్ట్రిబ్యూటర్స్ : ఆర్.ఎ. సీ.డె. జిల్లాలకు :
నవయుగ ఫిలిమ్స్, విజయవాడ.

సెజం స్టేజీకు :
ప్రిమియర్ పిక్చర్స్, హైదరాబాద్.